

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

27. kesäkuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 709/2014, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 152/2009 muuttamisesta dioksiinien ja polykloorattujen bifenyylien pitoisuuksien määrittämisen osalta ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 710/2014, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaista laitospöytäkirjoista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ⁽¹⁾** 19
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 711/2014, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen osalta 60
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 712/2014, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 62

PÄÄTÖKSET

2014/398/EU:

- ★ **Neuvoston päätös, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2014, kolmen italialaisen jäsenen ja neljän italialaisen varajäsenen nimeämisestä alueiden komiteaan** 64

2014/399/EU:

- ★ **Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2014, Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta Afganistanin islamilaisen tasavallan liittymiseen Maailman kauppajärjestöön** 66

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

★ Neuvoston päätös 2014/400/YUTP, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin Kosovoon nimitetyn erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta	68
★ Neuvoston päätös 2014/401/YUTP, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin satelliittikeskuksesta ja Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamisesta hyväksytyn yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP kumoamisesta	73
2014/402/EU:	
★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, Saksan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY mukaisesti ilmoittamien IPBC:tä sisältävien biosidituotteiden lupia koskevista rajoituksista (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4167) ⁽¹⁾	85

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 709/2014,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2014,

asetuksen (EY) N:o 152/2009 muuttamisesta dioksiinien ja polykloorattujen bifenyyliden pitoisuuksien määrittämisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallista valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetus (EY) N:o 152/2009 ⁽²⁾ sisältää menetelmät polykloorattujen dibentso-para-dioksiinien (PCDD:t), polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) ja dioksiinien kaltaisten polykloorattujen bifenyyliden (PCB-yhdisteiden) määrittämiseksi rehussa.
- (2) Olisi vahvistettava sellaisia seulontamenetelmiä koskevat vaatimukset, joilla tunnistetaan näytteet, joiden PCDD/PCDF-pitoisuudet ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet ovat merkittäviä (mieluiten valitsemalla toimintarajat ylittäviä näytteitä ja varmistamalla, että valituksi tulee enimmäismäärät ylittäviä näytteitä), ja joiden näytteenkäsittelykapasiteetti on suuri. Mitä enimmäismääriin tulee, näillä seulontamenetelmillä saatujen väärin vaatimustenmukaisten tulosten osuuden olisi oltava alle 5 prosenttia.
- (3) Jos seulontamenetelmällä saadut tulokset ylittävät cut-off-arvon, alkuperäinen näyte olisi analysoitava menetelmällä, jolla pystytään tunnistamaan ja määrittämään näytteeseen sisältyvät PCDD/PCDF-yhdisteet ja dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet. Tällaisista menetelmistä käytetään jäljempänä nimitystä 'varmistusmenetelmät'. Tekninen kehitys on osoittanut, että kaasukromatografian/korkearesoluutioisen massaspektrometrian (GC-HRMS) lisäksi myös kaasukromatografian/tandem-massaspektrometrian (GC-MS/MS) käyttäminen varmistusmenetelmänä olisi sallittava enimmäismäärän noudattamisen tarkistamisessa.
- (4) Voimassa olevien sääntöjen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella nykyisiä säännöksiä on aiheellista muuttaa rinnakkaismäärityksen tarpeellisuuden, vaatimustenmukaisuuden arvioimisen rinnakkaismäärityksessä sekä suurimpien ja pienimpien tulosten hyväksyttävää eroa koskevan vaatimuksen osalta.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 152/2009 olisi muutettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 152/2009, annettu 27 päivänä tammikuuta 2009, näytteenotto- ja määritysmenetelmistä rehujen virallista valvontaa varten (EUVL L 54, 26.2.2009, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 152/2009 liitteessä V oleva B osa tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 152/2009 liitteessä V oleva B osa ”DIOKSIINIEN (PCDD/PCDF) JA PCB-YHDISTEIDEN PITOISUUKSIEN MÄÄRITTÄMINEN” seuraavasti:

”B. DIOKSIINIEN (PCDD/PCDF) JA PCB-YHDISTEIDEN PITOISUUKSIEN MÄÄRITTÄMINEN

I LUKU

Näytteenottomenetelmät ja määrittystulosten tulkinta**1. Tarkoitus ja soveltamisala**

Rehun polykloorattujen dibentso-para-dioksiinien (PCDD-yhdisteiden), polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF-yhdisteiden), dioksiinien kaltaisten polykloorattujen bifenyyliden (PCB-yhdisteiden) (*) ja muiden kuin dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksien viralliseen valvontaan tarkoitettuja näytteitä on otettava liitteessä I vahvistettujen säännösten mukaisesti. Rehuun tasaisesti jakautuneiden aineiden tai tuotteiden valvontaan on sovellettava liitteessä I olevassa 5.1 kohdassa vahvistettuja määriä koskevia vaatimuksia. Tällä tavoin saatujen kokoomanäytteiden katsotaan edustavan eriä tai osaa, joista ne on otettu. Laboratorionäytteistä määritettyjen pitoisuuksien perusteella arvioidaan, noudattavatko tutkittavat erät niitä enimmäismääriä, jotka on vahvistettu direktiivissä 2002/32/EY.

Tässä B osassa sovelletaan komission päätöksen 2002/657/EY (*) liitteessä I vahvistettuja määritelmiä.

Kyseisten määritelmien lisäksi tässä B osassa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

’Seulontamenetelmillä’ tarkoitetaan niiden näytteiden valitsemista, joissa PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet ylittävät enimmäismäärät tai toimintakynnykset. Seulontamenetelmien on mahdollistettava suuri näytteenkäsittelykapasiteetti, joka on kustannustehokas ja parantaa mahdollisuutta havaita uusia tapauksia, joihin liittyy merkittäviä altistumis- ja terveysriskejä kuluttajien kannalta. Seulontamenetelmien on perustuttava bioanalyttisiin tai GC-MS-menetelmiin. Enimmäismäärän noudattamisen tarkastamiseksi otetuista cut-off-arvon ylittävistä näytteistä saadut tulokset on tarkistettava tekemällä alkuperäisestä näytteestä täydellinen uusi analyysi varmistusmenetelmällä.

’Varmistusmenetelmillä’ tarkoitetaan menetelmiä, joilla saadaan täydelliset tiedot tai lisätietoja, joiden avulla PCDD/PCDF-yhdisteet ja dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet voidaan tunnistaa ja määrittää yksiselitteisesti enimmäistasolla tai tarvittaessa toimintakynnyksellä. Tällaisia varmistusmenetelmiä ovat korkean erotuskyvyn kaasukromatografia/ korkean erotuskyvyn massaspektrometria (GC-HRMS) tai kaasukromatografia/tandem-massaspektrometria (GC-MS/MS).

2. Erän tai osan enimmäismäärää koskevien vaatimusten mukaisuus**2.1 Muut kuin dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet**

Erä on enimmäismäärää koskevien vaatimusten mukainen, jos määrittystulos ei ylitä direktiivissä (EY) N:o 2002/32/EY muille kuin dioksiinien kaltaisille PCB-yhdisteille vahvistettua enimmäismäärää, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus.

Erä ei ole enimmäismäärää koskevien vaatimusten mukainen, jos suurimman arvon (*) 2 mukainen määrittystulos, joka on vahvistettu toistomäärityksellä (*), ylittää direktiivissä 2002/32/EY vahvistetun enimmäismäärän, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus. Vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen käytetään näiden kahden määrittelyn keskiarvoa, mittausepävarmuus huomioon ottaen.

Mittausepävarmuus otetaan huomioon jollakin seuraavista tavoista:

- Lasketaan laajennettu epävarmuus käyttäen kattavuuskerrointa 2, jolloin luotettavuustaso on noin 95 %. Erä tai osa-erä ei ole vaatimustenmukainen, jos mitattu arvo, josta on vähennetty mittausepävarmuustekijä U, ylittää enimmäismäärän.
- Vahvistetaan päätösraja (CCa) päätöksen 2002/657/EY liitteessä I olevan 3.1.2.5 kohdan mukaisesti. Erä tai osa-erä ei ole vaatimustenmukainen, jos mitattu arvo on suurempi tai yhtä suuri kuin CCa.

1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan virallista valvontaa varten otettujen näytteiden määrittystuloksiin. Suoja- ja riitojenratkaisutoimenpiteitä varten suoritettaviin määrittäisiin sovelletaan kansallisia sääntöjä.

2.2 PCDD/PCDF-yhdisteet ja dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet

Erä on enimmäismäärien mukainen, jos tulos yhdestä analyysistä,

- joka on suoritettu seulontamenetelmällä, jossa väärin vaatimustenmukaisten tulosten osuus on alle 5 %, osoittaa, ettei pitoisuus ylitä enimmäismäärää, joka on vahvistettu direktiivissä 2002/32/EY PCDD/PCDF-yhdisteille sekä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summalle,
- joka on suoritettu varmistusmenetelmällä, ei ylitä enimmäismäärää, joka on vahvistettu direktiivissä 2002/32/EY PCDD/PCDF-yhdisteille sekä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summalle, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus.

Seulontamäärittysten osalta on vahvistettava cut-off-arvo sen määrittämiseksi, noudattaako näyte niitä enimmäismääriä, jotka on vahvistettu joko PCDD/PCDF-yhdisteille tai PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summalle.

Erä ei ole enimmäismäärää koskevien vaatimusten mukainen, jos varmistusmenetelmällä saadun suurimman arvon ⁽³⁾* mukainen määrittelytulos, joka on vahvistettu toistomäärittelyksellä, ylittää direktiivissä 2002/32/EY vahvistetun enimmäismäärän, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus ⁽⁶⁾* 2. Vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen käytetään näiden kahden määrittelyn keskiarvoa, mittausepävarmuus huomioon ottaen.

Mittausepävarmuus otetaan huomioon jollakin seuraavista tavoista:

- Lasketaan laajennettu epävarmuus käyttäen kattavuuskerrointa 2, jolloin luotettavuustaso on noin 95 %. Erä tai osa-erä ei ole vaatimustenmukainen, jos mitattu arvo, josta on vähennetty mittausepävarmuustekijä U, ylittää enimmäismäärän. Jos PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet määritetään erikseen, PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden erillisten määrittelytulosten yhteenlaskettua arvioitua laajennettua epävarmuutta on käytettävä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksien summana.
- Vahvistetaan päätösraja (CCa) päätöksen 2002/657/EY liitteessä I olevan 3.1.2.5 kohdan mukaisesti. Erä tai osaerä ei ole vaatimustenmukainen, jos mitattu arvo on suurempi tai yhtä suuri kuin CCa.

1–4 kohtaa sovelletaan virallista valvontaa varten otettujen näytteiden määrittelytuloksiin. Suoja- ja riitojenratkaisutoimenpiteitä varten suoritettaviin määrittelyihin sovelletaan kansallisia sääntöjä.

3. Tulokset, jotka ylittävät direktiivin 2002/32/EY liitteessä II vahvistetut toimintakynnykset

Toimintakynnysten avulla voidaan valita näytteet niissä tapauksissa, joissa on tarpeen tunnistaa saastumisen lähde ja toteuttaa toimia sen vähentämiseksi tai poistamiseksi. Seulontamenetelmillä määritetään tarkoituksenmukaiset cut-off-arvot näiden näytteiden valitsemiseksi. Jos lähteen tunnistamiseksi ja saastumisen vähentämiseksi tai poistamiseksi tarvitaan huomattavia ponnistuksia, toimintakynnysten ylittyminen saattaa olla aiheellista vahvistaa toistomäärittelyksellä käyttäen varmistusmenetelmää ja ottaen huomioon mittausepävarmuus ⁽⁷⁾*.

II LUKU

Näytteiden valmistus ja vaatimukset, jotka rehussa olevien dioksiinipitoisuuksien (PCDD/PCDF) ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden virallisessa valvonnassa käytettyjen määrittelymenetelmien on täytettävä

1. Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistettuja vaatimuksia on sovellettava analysoitaessa rehua 2,3,7,8-substituoitujen polykloorattujen dibentso-para-dioksiinien (PCDD:t) ja polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) ja dioksiinien kaltaisten polykloorattujen bifenyylien (dioksiinien kaltaiset PCB:t) pitoisuuksien virallista valvontaa ja muita sääntelytarkoituksia varten.

PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden esiintymistä rehussa voidaan valvoa kahdella erityyppisellä määrittelymenetelmällä:

a) Seulontamenetelmät

Seulontamenetelmillä pyritään valitsemaan ne näytteet, joissa PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet ylittävät enimmäismäärät tai toimintakynnykset. Seulontamenetelmien olisi mahdollistettava suuri näytteenkäsittelykapasiteetti, joka on kustannustehokas ja parantaa mahdollisuutta havaita uusia tapauksia, joihin liittyy merkittäviä altistumis- ja terveysriskejä kuluttajien kannalta. Niiden tavoitteena tulisi olla väärin vaatimustenmukaisten tulosten välttäminen. Niihin voi kuulua bioanalyttisiä menetelmiä ja GC-MS-menetelmiä.

Seulontamenetelmät perustuvat määrittystuloksen ja cut-off-arvon keskinäiseen vertailuun ja antavat myönteisen tai kielteisen viitteen siitä, ylittyykö enimmäismäärä tai toimintakynnys. PCDD/PCDF-pitoisuus sekä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summa näytteissä, joiden epäillään olevan enimmäismäärää koskevien vaatimusten vastaisia, on määritettävä tai vahvistettava varmistusmenetelmän avulla.

Lisäksi seulontamenetelmät voivat antaa viitteen PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksista näytteessä. Sovellettaessa bioanalyttisiä seulontamenetelmiä tulos ilmaistaan bioanalyttisinä ekvivalenteina (BEQ), kun taas sovellettaessa fysikaalis-kemiallisia GC-MS-menetelmiä se ilmaistaan toksisuusekvivalenteina (TEQ). Seulontamenetelmien numeerisesti ilmoitetut tulokset soveltuvat vaatimustenmukaisuuden, epäilyn vaatimustenvastaisuuden tai toimintakynnysten ylittymisen osoittamiseen, ja ne antavat viitteen pitoisuuksien vaihteluvälistä, kun suoritetaan jatkotoimia varmistusmenetelmin. Ne eivät sovellu esimerkiksi taustapitoisuustasojen arvioimiseen, saannin arvioimiseen, pitoisuuksien kehityssuuntausten seuraamiseen tai toimintakynnysten ja enimmäismäärien uudelleenarviointiin.

b) Varmistusmenetelmät

Varmistusmenetelmät mahdollistavat näytteessä esiintyvien PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden yksiselitteisen tunnistamisen ja määrittämisen ja antavat täydelliset tiedot kongeneeritasolla. Sen vuoksi näiden menetelmien avulla voidaan valvoa enimmäismääriä ja toimintakynnyksiä sekä vahvistaa seulontamenetelmillä saadut tulokset. Lisäksi tuloksia voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kuten matalien taustapitoisuustasojen määrittämiseen rehuvalvonnassa, kehityssuuntausten seuraamiseen, väestön altistumisen arvioimiseen ja tietokannan luomiseen enimmäismäärien ja toimintakynnysten mahdollista uudelleenarviointia varten. Ne ovat merkittäviä myös kongeneerijakauman määrittämisessä, jotta mahdolliset saastumislähteet voidaan kartoittaa. Tällaiset menetelmät ovat GC-HRMS-menetelmiä. Sen vahvistamiseksi, noudattaako näyte enimmäismäärää koskevia vaatimuksia, voidaan käyttää myös GC-MS/MS-menetelmää.

2. Tausta

Toksisuusekvivalenttien (TEQ) pitoisuudet lasketaan siten, että tietyssä näytteessä olevien yksittäisten aineiden pitoisuudet kerrotaan kunkin aineen toksisuusekvivalentssikertoimella (TEF) (ks. alaviite 2* luvussa I) ja saadut määrät lasketaan yhteen, jolloin tulokseksi saadaan dioksiinien kaltaisten yhdisteiden kokonaispitoisuus toksisuusekvivalenteina ilmaistuna.

Tässä B osassa yksittäisen kongeneerin hyväksytyllä määritysrajalla tarkoitetaan matalinta analyytin pitoisuutta, joka voidaan mitata kohtuullisella tilastollisella varmuudella ja joka täyttää tunnistamista koskevat kriteerit, jotka on kuvattu kansainvälisesti tunnustetuissa standardeissa, esimerkiksi standardissa EN 16215:2012 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC-HRMS and of indicator PCBs by GC-HRMS) ja/tai tarkistetuissa EPA-menetelmissä 1613 ja 1668.

Yksittäisen kongeneerin hyväksytty määritysraja voi olla

- a) se näyteuutteesta olevan analyytin pitoisuus, joka tuottaa kahdelle mitattavalle ionille mittalaitteessa vasteen, jossa vähemmän herkän raakadatasignaalin signaali-kohinasuhde on 3:1; tai
- b) jos signaali-kohinasuhteen laskelma ei teknisistä syistä tuota luotettavia tuloksia, kalibroitikäyrällä oleva alin pitoisuus, joka antaa hyväksyttävän ($\leq 30\%$) ja johdonmukaisen (mitattuna vähintään näytesarjan alusta ja lopusta) poikkeaman keskimääräisestä suhteellisesta vastekertoimesta, joka on laskettu kalibroitikäyrän kaikille pisteille kussakin näytesarjassa. Määritysraja lasketaan alimmasta pitoisuudesta ottaen huomioon sisäisten standardien saannot ja näytteen määrä.

Bioanalyttisillä seulontamenetelmillä ei saada tuloksia kongeneeritasolla, vaan ainoastaan viite ⁽⁸⁾* TEQ-tasosta bioanalyttisinä ekvivalenteina (BEQ) ilmaistuna sen vuoksi, että kaikki vasteen tuottavassa näyteuutteesta olevat yhdisteet eivät täytä kaikkia TEQ-periaatteen vaatimuksia.

Seulonta- ja varmistusmenetelmiä voidaan käyttää tietyn matriisin tarkastuksessa ainoastaan, jos menetelmät ovat riittävät herkkiä ja kykenevät luotettavasti havaitsemaan määrät toimintakynnyksellä tai enimmäismäärällä.

3. Laadunvarmistusta koskevat vaatimukset

- 3.1 On toimittava ristikontaminaation välttämiseksi kussakin näytteenoton ja analyysin vaiheessa.
- 3.2 Näytteet on varastoitava ja kuljetettava varastointiin soveltuvissa lasista, alumiinista, polypropyleenistä tai polyetyleenistä valmistetuissa säiliöissä, jotka eivät vaikuta PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksiin näytteissä. Paperipölyjäämät on poistettava näytesäiliöstä.

- 3.3 Näytteiden varastointi ja kuljetus on järjestettävä niin, että rehunäyte pysyy koskemattomana.
- 3.4 Jokainen laboratorionäyte jauhetaan tarvittaessa hienoksi ja sekoitetaan huolellisesti käyttäen menetelmää, jonka on osoitettu homogenoivan näytteen täydellisesti (esim. hienonnus 1 mm:n siivilän läpäiseviksi hiukkasiksi). Liian kosteat näytteet on kuivattava ennen hienontamista.
- 3.5 Reagenssit, lasitavarat ja laitteet on tarkistettava sen varalta, että ne voivat osaltaan vaikuttaa TEQ- ja BEQ-arvoihin perustuviin tuloksiin.
- 3.6 On suoritettava ilman näytettä tehtävä nolla-analyysi, jossa käydään läpi kaikki analyysin vaiheet.
- 3.7 Bioanalyttisten menetelmien osalta määrittäessä käytettävät lasitavarat ja liuottimet on testattava sen toteamiseksi, ettei niissä ole yhdisteitä, jotka voivat häiritä kohdeyhdisteiden havaitsemista mittausalueella. Lasitavarat on huuhdeltava liuottimilla tai kuumennettava lämpötiloihin, jotka soveltuvat PCDD/PCDF-yhdisteiden, dioksiinien kaltaisten yhdisteiden ja häiriöitä aiheuttavien yhdisteiden poistamiseen lasitavaroiden pinnalta.
- 3.8 Uuttamisessa käytettävän näytteen määrän on oltava riittävä, jotta täytetään vaatimukset, jotka koskevat riittävän matalaa mittausaluetta, joka käsittää enimmäismäärien tai toimintakynnysten suuruiset pitoisuudet.
- 3.9 Tarkasteltavien tuotteiden yhteydessä käytettäviin näytteiden valmistusmenetelmiin on sovellettava kansainvälisesti hyväksyttyjä suuntaviivoja.

4. Laboratorioita koskevat vaatimukset

- 4.1 Asetuksen (EY) N:o 882/2004 säännösten mukaisesti laboratorioden on oltava ISO-oppaan 58 mukaisesti toimivan tunnustetun laitoksen hyväksymiä, millä varmistetaan, että laboratoriot soveltavat analyttistä laadunvarmistusta. Laboratorioden hyväksyntä on tehtävä EN ISO/IEC 17025 -standardin mukaisesti.
- 4.2 Laboratorion pätevyys osoitetaan sen osallistumisella jatkuvasti hyvin tuloksin laboratorioden välisiin tutkimuksiin, jotka koskevat PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden määrittämistä asianmukaisissa rehumatriiseissa ja pitoisuusalueilla.
- 4.3 Seulontamenetelmiä näytteiden rutiinitarkastuksissa käyttävien laboratorioden on tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistusmenetelmää käyttävien laboratorioden kanssa laadunvalvonnan ja vaatimustenvastaisiksi epäiltyjen näytteiden määrittäytuloksen varmistuksen osalta.

5. Perusvaatimukset dioksiinien (PCDD/PCDF-yhdisteiden) ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden analyysille

5.1 Matala mittausalue ja määrittäysrajat

Koska osa PCDD/PCDF-yhdisteistä on erittäin myrkyllisiä, ne on pystyttävä havaitsemaan jo femtogrammoina (10^{-15} g) ilmaistavan alueen ylemmillä arvoilla. Useimpien PCB-kongeneerien osalta määrittäysrajaksi riittää nanogrammoina (10^{-9} g) ilmaistava alue. Toksisempien dioksiinien kaltaisten PCB-kongeneerien (erityisesti ei-orto-substituoitujen kongeneerien) mittauksessa mittausalueen ala-arvojen on oltava pikogrammoina (10^{-12} g) ilmaistavan alueen alimpia arvoja. Kaikkien muiden PCB-yhdisteiden osalta määrittäysrajaksi riittää nanogrammoina (10^{-9} g) ilmaistava alue.

5.2 Hyvä selektiivisyys (spesifisyys)

- 5.2.1 PCDD/PCDF-yhdisteet ja dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet on voitava erottaa lukuisista muista uuttamisessa mukana tulevista ja mahdollisesti häiriöitä aiheuttavista yhdisteistä, joiden pitoisuudet voivat olla moninkertaisia verrattuna tarkasteltavien analyttien pitoisuuksiin. GC-MS-menetelmissä on pystyttävä tarvittaessa erottelemaan eri kongeneerit, kuten toksiset kongeneerit (esim. seitsemäntoista 2,3,7,8-substituoitua PCDD/PCDF-yhdistettä ja kaksitoista dioksiinien kaltaista PCB-yhdistettä) muista kongeneereista.
- 5.2.2 Bioanalyttisten menetelmien on kyettävä havaitsemaan kohdeyhdisteet PCDD/PCDF-yhdisteiden ja/tai dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summana. Näytteen puhdistamisella pyritään poistamaan yhdisteet, jotka voivat aiheuttaa vääriä vaatimustenvastaisia tuloksia, tai yhdisteet, jotka voivat heikentää vastetta ja johtaa vääriin vaatimustenumukaisiin tuloksiin.

5.3 Hyvä tarkkuus (oikeellisuus ja täsmällisyys, biotestin korjattu saanto)

5.3.1 GC-MS-menetelmien osalta määrittämisessä on pystyttävä antamaan pätevä arvio aineen todellisesta pitoisuudesta näytteessä. Hyvä tarkkuus on välttämätön, jotta voidaan välttää näytteen määritystuloksen hylkääminen sen perusteella, että määritetyn TEQ-arvon luotettavuus on heikko. Tarkkuus ilmaistaan *oikeellisuutena* (sertifioidusta materiaalista mitatun tutkittavan aineen määrän keskiarvon ja sertifioitujen arvon erotus prosentteina tästä arvosta) ja *täsmällisyytenä* (RSD_R on uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama).

5.3.2 Bioanalyttisten menetelmien osalta on määritettävä biotestin korjattu saanto. Biotestin korjatulla saannolla tarkoitetaan BEQ-arvoa, joka on laskettu TCDD:n tai PCB 126:n kalibrointikäyrästä korjattuna nollanäytteelle ja sen jälkeen jaettu varmistusmenetelmällä määritetyllä TEQ-arvolla. Sillä pyritään korjaamaan sellaisia tekijöitä kuin PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten yhdisteiden hävikkiä uuttamis- ja puhdistusvaiheissa, sellaisten mukana uuttuneiden yhdisteiden vaikutusta, jotka voivat voimistaa tai heikentää vastetta (agonistiset ja antagonistiset vaikutukset), käyrän sovituksen laatua tai toksisuusekvivalenssikertoimen (TEF) arvojen ja suhteellisen voimakkuuden (REP) arvojen välisiä eroja. Biotestin korjattu saanto lasketaan soveltuvista vertailunäytteistä, joissa on edustava kongeneerijakauma lähellä merkittävänä pidettyä tasoa olevissa pitoisuuksissa.

5.4 Validointi enimmäispitoisuusalueella ja yleiset laadunvalvontatoimet

5.4.1 Laboratorioiden on osoitettava menetelmän suorituskky enimmäispitoisuuksilla, esimerkiksi $0,5 \times$, $1 \times$ ja $2 \times$ enimmäismäärä, ja toistomittauksen hajonnan on oltava hyväksyttävä validointimenettelyn ja rutiinianalyysin aikana.

5.4.2 Sisäistä laadunvalvontaa varten on analysoitava säännöllisesti nollanäytteitä ja näytteitä, joihin on lisätty analyyyttiä, tai kontrollinäytteitä (mieluiten sertifioituilla vertailuaineilla, jos niitä on saatavilla). Nollanäytteiden, näytteiden, joihin on lisätty analyyyttiä, tai kontrollinäytteiden tulokset on kirjattava laadunvalvontakortteihin. Tulosten avulla on varmistettava, että määrittämismenetelmien suorituskky täyttää vaatimukset.

5.5 Määrittämisraja

5.5.1 Määrittämisrajan (LOQ) vahvistaminen ei ole bioanalyttisessä seulontamenetelmässä välttämätöntä, mutta menetelmällä on pystyttävä erottamaan toisistaan nolla- ja cut-off-arvo. BEQ-arvon ilmoittamista varten on vahvistettava raportointipitoisuus, jotta voidaan käsitellä näytteitä, joiden vaste alittaa tätä pitoisuutta vastaavan vasteen. On osoitettava, että raportointipitoisuus eroaa vähintään kertoimella kolme sellaisen nollanäytteen pitoisuudesta, jonka vaste on mittausalueen alarajan alapuolella. Siksi se lasketaan näytteistä, jotka sisältävät kohdeyhdisteitä noin vaaditun vähimmäispitoisuuden verran, eikä signaali-kohinasuhteesta tai nollamäärittämisestä.

5.5.2 Varmistusmenetelmän määrittämisrajan (LOQ) on oltava noin yksi viidesosa enimmäismäärästä.

5.6 Analyttiset vaatimukset

Varmistus- tai seulontamenetelmistä saatujen luotettavien tulosten osalta TEQ- tai BEQ-arvon enimmäismäärien tai toimintakynnyksen on täytettävä seuraavat vaatimukset mittausalueella, määritettiin ne sitten TEQ-kokonaisarvoina (eli PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summana) tai erikseen PCDD/PCDF-yhdisteille ja dioksiinien kaltaisille PCB-yhdisteille:

	Seulonta bioanalyttisin tai fysikaalis-kemiallisin menetelmin	Varmistusmenetelmät
Väärin vaatimustenmukaisten tulosten osuus ⁽¹⁾	< 5 %	
Oikeellisuus		– 20 %–+ 20 %
Toistettavuus (RSD_p)	< 20 %	
Laboratorionsisäinen uusittavuus (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

⁽¹⁾ Enimmäismäärien osalta.

5.7 Seulontamenetelmiä koskevat erityisvaatimukset

5.7.1 Seulontaan voidaan käyttää sekä GC-MS-menetelmiä että bioanalyttisiä menetelmiä. GC-MS-menetelmien on täytettävä 6 kohdassa esitetyt vaatimukset. Solupohjaisten bioanalyttisten menetelmien erityisvaatimukset esitetään 7 kohdassa.

5.7.2 Seulontamenetelmiä näytteiden rutiinitarkastuksissa käyttävien laboratorioden on tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistusmenetelmää käyttävien laboratorioden kanssa.

5.7.3 Seulontamenetelmän suorituskyky on tarkistettava rutiinianalyysin aikana analyttisellä laadunvalvonnalla ja menetelmän jatkuvalla validoinnilla. Vaatimustenmukaisia tuloksia on valvottava jatkuvalla ohjelmalla.

5.7.4 Soluvasteen mahdollinen vaimentuminen ja sytotoksisuus on tarkistettava:

Rutiiniseurannassa 20 % näyteuutteista mitataan sekä siten, että niihin on lisätty enimmäismäärää tai toimintakynnystä vastaava pitoisuus 2,3,7,8-TCDD-yhdistettä, että lisäämättä kyseistä yhdistettä, millä tarkistetaan, vaimentavatko näyteuutteissa olevat häiritsevät yhdisteet mahdollisesti määritysmenetelmän vastetta. Lisäsnäytteen pitoisuutta verrataan sellaisen näytteen pitoisuuteen, johon ei ole lisätty analyttia, ja lisätyn pitoisuuden summaan. Jos tämä mitattu pitoisuus on enemmän kuin 25 % matalampi kuin laskettu pitoisuuksien summa, se on indikaatio mahdollisesta signaalin vaimentumisesta, jolloin kyseiselle näytteelle on tehtävä GC-HRMS-varmistusanalyysi. Tuloksia seurataan laadunvalvontakorteilla.

5.7.5 Vaatimustenmukaisten näytteiden laadunvalvonta:

Näytematriisista ja laboratoriossa saadusta kokemuksesta riippuen noin 2–10 % vaatimustenmukaisista näytteistä on varmistettava GC-HRMS-analyysillä.

5.7.6 Väärien vaatimustenmukaisten näytteiden osuuden määrittäminen laadunvalvontatiedoista:

Enimmäismäärän tai toimintakynnyksen ylittävien ja alittavien väärien vaatimustenmukaisten tulosten osuus näytteiden seulonnassa on määritettävä. Todellisten väärien vaatimustenmukaisten tulosten osuuden on oltava alle 5 %. Kun vaatimustenmukaisten näytteiden laadunvalvonnasta on saatavissa vähintään 20 vahvistettua tulosta matriisia tai matriisiryhmää kohti, väärien vaatimustenmukaisten näytteiden osuutta koskevat johtopäätökset on tehtävä kyseisestä tietokannasta. Väärien vaatimustenmukaisten näytteiden osuuden arviointia varten tarvittavaan 20 tuloksen vähimmäismäärään voidaan sisällyttää myös vertailutesteissä tai kontaminaatiotapausten yhteydessä analysoitujen näytteiden ne tulokset, joissa pitoisuudet ovat enimmillään esim. $2 \times$ enimmäismäärä. Näytteiden on katettava eri näytelähteitä edustavat yleisimmät kongeneerijakaumat.

Vaikka seulontamäärittämissä on mieluiten pyrittävä havaitsemaan toimintakynnyksen ylittävät näytteet, väärien vaatimustenmukaisten näytteiden osuuden määrittämisen kriteerinä on enimmäistaso, kun otetaan huomioon mittaukseen liittyvät epävarmuustekijät varmistusmenetelmässä.

5.7.7 Seulonnan mahdollisesti vaatimustenvastaiset tulokset on aina tarkistettava tekemällä alkuperäisestä näytteestä täydellinen uusi analyysi varmistusmenetelmällä. Näitä näytteitä voidaan myös käyttää väärien vaatimustenvastaisten tulosten osuuden arvioimiseen. Seulontamenetelmien osalta väärien vaatimustenvastaisten tulosten osuuden muodostavat ne tulokset, joiden on varmistusmenetelmällä vahvistettu olevan vaatimustenmukaisia, vaikka edeltävän seulonnan perusteella näytteen on ilmoitettu olevan mahdollisesti vaatimustenvastainen. Seulontamenetelmän hyödyllisyyden arvioinnin on perustuttava siihen, että väärien vaatimustenvastaisten näytteiden määrää verrataan tarkistettujen näytteiden kokonaismäärään. Tämän osuuden pitää olla niin pieni, että seulontavälineen käytöstä on hyötyä.

5.7.8 Bioanalyttisten menetelmien on ainakin validointiolosuhteissa tuotettava pätevä indikaatio TEQ-tasosta, laskettuna ja ilmaistuna BEQ-arvona.

Bioanalyttisten menetelmien laboratorionsisäisen RSD_r tulisi toistettavissa olosuhteissa tyypillisesti olla pienempi kuin uusittavuus RSD_R .

6. Seulonnassa tai varmistuksessa käytettäviä GC-MS-menetelmiä koskevat erityisvaatimukset

6.1 WHO-TEQ-tulosten suurimman ja pienimmän arvon hyväksyttävät erot

Enimmäismäärän tai tarvittaessa toimintakynnyksen ylityksen varmistuksessa suurimman ja pienimmän arvon ero saa olla enintään 20 %.

6.2 Saantojen valvonta

- 6.2.1 Määritysmenettelyjen validoimiseksi on aivan menetelmän alussa eli esimerkiksi ennen uuttamista lisättävä ¹³C-leimattuja 2,3,7,8-kloorisubstituoituja sisäisiä PCDD/PCDF-standardeja ja ¹³C-leimattuja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden sisäisiä standardeja. On lisättävä vähintään yhtä näistä kongeneereista kutakin tetra-¹³C-oktakloorattua PCDD/PCDF-homologiryhmää kohden ja vähintään yhtä näistä kongeneereista kutakin dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden homologiryhmää kohden (tai vaihtoehtoisesti vähintään yhtä näistä kongeneereista kutakin PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden valvonnassa käytettyä massaspektrillä määritettyä ionia kohden). Varmistusmenetelmien yhteydessä on käytettävä kaikkia 17:ää ¹³C-leimattua 2,3,7,8-kloorisubstituoitua sisäistä PCDD/PCDF-standardia ja kaikkia 12:tä ¹³C-leimattua dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden sisäistä standardia.
- 6.2.2 Suhteelliset vastekertoimet on asianmukaista kalibrointiliuosta käyttäen määritettävä myös niille kongeneereille, joiden osalta ei lisätä ¹³C-leimattua analogia.
- 6.2.3 Kasvipärisistä rehuista ja alle 10 % rasvaa sisältävistä eläinperäisistä rehuista otettuihin näytteisiin on lisättävä sisäiset standardit ennen uuttamista. Yli 10 % rasvaa sisältävistä eläinperäisistä rehuista otettuihin näytteisiin ne on lisättävä joko ennen rasvojen uuttamista tai uuttamisen jälkeen. Uuttamisen tehokkuus on validoitava asianmukaisesti sen mukaan, missä vaiheessa sisäiset standardit lisätään, ja sen mukaan, ilmoitetaanko tulokset tuotteessa vai rasvassa olevan pitoisuuden perusteella.
- 6.2.4 Ennen GC-MS-analyysia on lisättävä 1 tai 2 saantostandardia.
- 6.2.5 Saantojen valvonta on välttämätöntä. Varmistusmenetelmissä sisäisten standardien saantojen on oltava 60–120 %. Yksittäisten kongeneerien pienemmät tai suuremmat saantoarvot voidaan hyväksyä erityisesti heptaja oktakloorattujen dibentso-para-dioksiinien ja dibentsofuraanien osalta edellyttäen, että niiden vaikutus TEQ-arvoon on enintään 10 % TEQ-arvon kokonaismäärästä (perustana PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summa). GC-MS-seulontamenetelmissä saantojen on oltava 30–140 %.

6.3 Häiritsevien aineiden poistaminen

- PCDD/PCDF-yhdisteet on erotettava häiriöitä aiheuttavista klooratuista yhdisteistä — esimerkiksi muista kuin dioksiinien kaltaisista PCB-yhdisteistä ja klooratuista difenyylietereistä — soveltuvilla kromatografiatekniikoilla (mieluiten florisil-, alumiinioksidi- ja/tai hiilikolonneilla).
- Isomeerien erotuksen kaasukromatografian avulla on oltava < 25 % huipusta huippuun 1,2,3,4,7,8-HxCDF:n ja 1,2,3,6,7,8-HxCDF:n välillä.

6.4 Kalibrointi standardikäyrän avulla

Kalibrointikäyrän vaihteluvälin laajuuden on oltava riittävä kattaakseen enimmäismäärien tai toimintakynnysten relevantin vaihteluvälin.

6.5 Varmistusmenetelmiä koskevat erityisvaatimukset

— GC-HRMS:

HRMS-menetelmässä erotuskyvyn on yleensä oltava koko massa-alueella vähintään 10 000 käyttäen 10 % laakson määritelmää.

Tunnistamista ja varmistamista koskevien lisäkriteerien, jotka on kuvattu kansainvälisesti tunnistetussa standardissa, esim. standardissa EN 16215:2012 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC-HRMS and of indicator PCBs by GC-HRMS) ja/tai tarkistetuissa EPA-menetelmissä 1613 ja 1668, täytäminen.

— GC-MS/MS:

Vähintään kahden spesifisen prekursori-ionin valvonta, joista kummallakin on spesifinen vastaava siirtymätuoteioni kaikilla leimatuilla ja leimaamattomilla analyteillä tutkittavalla alueella.

Suhteellisten ioni-intensiteettien suurin sallittu toleranssi ± 15 % valituilla siirtymätuoteioneilla verrattuna laskettuihin tai mitattuihin arvoihin (kalibrointistandardien keskiarvo) identtisissä MS/MS-olosuhteissa, etenkin törmäysenergian ja törmäyskaasupaineen suhteen, kullakin analyytin siirtymällä.

Kunkin kvadrupolin erotuskyky asetetaan vähintään yhtä suureksi tai paremmaksi kuin yksikkömassaresoluutio (yksikkömassaresoluutio: riittävä resoluutio kahden vierekkäisillä kokonaisilla massaluvuilla olevan piikin erottumiseksi ilman merkittävää päällekkäisyyttä) tarkasteltavana oleviin analyytteihin mahdollisesti kohdistuvien häiriöiden minimoimiseksi.

Lisäkriteerien, jotka on kuvattu kansainvälisesti tunnistetussa standardissa, esim. standardissa EN 16215:2012 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC-HRMS and of indicator PCBs by GC-HRMS) ja/tai tarkistetuissa EPA-menetelmissä 1613 ja 1668, täytyminen, lukuun ottamatta velvoitetta käyttää GC-HRMS-menetelmää.

7. Bioanalyttisia menetelmiä koskevat erityisvaatimukset

Bioanalyttiset menetelmät ovat menetelmiä, jotka perustuvat biologisiin periaatteisiin, esimerkiksi solupohjaiset määritykset, reseptorimääritykset tai immunomääritykset. Tässä 7 kohdassa vahvistetaan bioanalyttisia menetelmiä koskevat yleiset vaatimukset.

Seulontamenetelmän perusteella periaatteessa luokitellaan, onko näyte vaatimusten mukainen vai epäilläänkö, ettei se täytä vaatimuksia. Laskettua BEQ-arvoa verrataan tätä varten cut-off-arvoon (ks. 7.3 kohta). Jos näytteen arvo on alle cut-off-arvon, sitä pidetään vaatimustenmukaisena. Jos näytteen arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin raja-arvo, näytteen epäillään olevan vaatimusten vastainen, ja sille on tehtävä analyysi varmistusmenetelmällä. Käytännössä cut-off-arvona voidaan pitää BEQ-arvoa, joka on $\frac{2}{3}$ enimmäismäärästä, edellyttäen, että väärin vaatimustenmukaisten tulosten osuus jää alle 5 %:n ja että väärin vaatimustenvastaisten tulosten osuus on hyväksyttävä. Koska PCDD/PCDF-yhdisteillä sekä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summalla on erilliset enimmäismäärät, näytteiden vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen ilman fraktiointislausta edellyttää, että PCDD/PCDF-yhdisteillä on tarkoituksenmukaiset cut-off-arvot biotestejä varten. Toimintakynnykset ylittävien näytteiden tarkastuksen yhteydessä cut-off-arvoksi soveltuu tarkoituksenmukainen prosenttiosuus kustakin toimintakynnyksestä.

Joidenkin bioanalyttisten menetelmien tapauksessa voidaan antaa BEQ-arvona ilmaistu indikaatiivinen määrä sellaisia näytteitä varten, jotka sisältyvät mittausalueelle ja ylittävät raportointirajan (ks. 7.1.1 ja 7.1.6 kohta).

7.1 Testivasteen arviointi

7.1.1 Yleiset vaatimukset

- Laskettaessa pitoisuuksia TCDD-kalibrointikäyrän avulla käyrän ala- ja yläpäässä olevissa arvoissa on suurta vaihtelua (korkea variaatiokerroin, jäljempänä 'CV'). Mittausalue on alue, jossa tämä CV on alle 15 %. Mittausalueen ala-arvo (raportointiraja) on asetettava nollanäytettä korkeammaksi soveltamalla vähintään kerrointa kolme. Mittausalueen yläarvo esitetään yleensä EC_{70} -arvona (70 % vaikuttavan pitoisuuden enimmäismäärästä), mutta se on matalampi, jos CV on suurempi kuin 15 % tällä vaihteluvälillä. Mittausalue on määritettävä validoinnin aikana. Cut-off-arvojen (ks. 7.3 kohta) on oltava selvästi mittausalueen sisällä.
- Standardiliuokset ja näyteuutteet on testattava vähintään kahtena toistomäärityksenä. Toistomäärityksiä käytettäessä mikrotitrauslevyn eri osista valituissa 4–6 kuopassa testatun standardiliuoksen tai varmistusuutteen on tuotettava vaste tai pitoisuus (mahdollinen vain mittausalueella), jossa $CV < 15 \%$.

7.1.2 Kalibrointi

7.1.2.1 Kalibrointi standardikäyrän avulla

- Näytteissä olevat pitoisuudet on arvioitava vertaamalla testivastetta TCDD:n (tai PCB 126:n tai PCDD:n/PCDF:n/dioksiinien kaltaisen PCB:n standardiseoksen) kalibrointikäyrään ja laskemalla sen perusteella BEQ-arvo uutteen ja sitä kautta näytteessä.
- Kalibrointikäyriin on sisällyttävä 8–12 pitoisuutta (ainakin toistomäärityksinä) siten, että käyrän alapäässä on riittävästi pitoisuuksia (mittausalue). Erityistä huomiota on kiinnitettävä käyrän sovitukseen mittausalueella. R^2 -arvolla sellaisenaan on vain vähäinen tai olematon arvo arvioitaessa epälineaarisen regression sovitusta. Parempi sovitus saadaan aikaan minimoimalla laskettujen ja havaittujen määrien välinen ero, esimerkiksi minimoimalla neliöön korotettujen jäämien summa.
- Seuraavaksi näyteuutteen arvioitu pitoisuus on korjattava matriisi/liuotin-nollanäytteelle lasketun BEQ-arvon (jotta otetaan huomioon epäpuhtaudet käytetyistä liuottimista ja kemikaaleista) ja korjatun saannon perusteella (lasketaan sellaisten soveltuvien vertailunäytteiden BEQ-arvosta, joissa on edustava kongeneerijakauma lähellä enimmäismäärää tai toimintakynnystä olevilla pitoisuuksilla). Jotta saanto voidaan korjata, korjatun saannon on oltava vaadittavan vaihteluvälin sisällä (ks. 7.1.4 kohta). Saannon korjaamisessa käytettävien vertailunäytteiden on täytettävä 7.2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

7.1.2.2 Kalibrointi vertailunäytteiden avulla

Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää kalibrointikäyrää, joka on tuotettu vähintään neljän vertailunäytteen avulla (ks. 7.2.4 kohta: voidaan ottaa yksi matriisinolla ja kolme vertailunäytettä, joiden pitoisuudet ovat $0,5 \times$, $1,0 \times$ ja $2,0 \times$ enimmäismäärä tai toimintakynnys), jolloin nollanäytettä ja saantoa ei tarvitse korjata. Tällöin testivaste, joka vastaa $2/3$ enimmäismäärästä (ks. 7.3 kohta), voidaan laskea suoraan näistä näytteistä ja sitä voidaan käyttää cut-off-arvona. Toimintakynnykset ylittävien näytteiden tarkastuksen yhteydessä cut-off-arvoksi soveltuu tarkoituksenmukainen prosenttiosuus kustakin toimintakynnyksestä.

7.1.3 PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden erillinen määrittäminen

Uutteet voidaan jakaa PCDD/PCDF-yhdisteitä ja dioksiinien kaltaisia PCB-yhdisteitä sisältäviin fraktioihin, jotta PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden TEQ-arvot (BEQ:ina) voidaan ilmoittaa erillisinä. Dioksiinien kaltaisia PCB-yhdisteitä sisältävän fraktion tulosten arvioinnissa olisi käytettävä PCB 126:n standardilla tuotettua kalibrointikäyrää.

7.1.4 Biotestien korjatut saannot

'Biotestin korjattu saanto' on laskettava soveltuvista vertailunäytteistä, joissa kongeneerijakauma on lähellä enimmäismäärää tai toimintakynnystä ja ilmaistaan prosenttiosuutena BEQ-arvosta verrattuna TEQ-arvoon. Sen mukaan, minkä tyyppistä testiä ja TEF-arvoja (*)² käytetään, dioksiinien kaltaisiin PCB-yhdisteisiin sovellettavien TEF- ja REP-kertoimien väliset erot voivat johtaa siihen, että dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden korjatut saannot ovat matalia PCDD/PCDF-yhdisteisiin verrattuna. Jos PCDD/PCDF-yhdisteille ja dioksiinien kaltaisille PCB-yhdisteille tehdään erillinen määrittäminen, biotestien korjatut saannot ovat sen vuoksi seuraavat: dioksiinien kaltaisille PCB-yhdisteille 20–60 % ja PCDD/PCDF-yhdisteille 50–130 % (vaihteluvälejä sovelletaan TCDD:n kalibrointikäyrään). Koska dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden vaikutus PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summaan voi vaihdella eri matriisien ja näytteiden välillä, biotestin korjatut saannot PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summan osalta heijastavat näitä vaihteluvälejä ja niiden on oltava 30–130 %. Jos unionin lainsäädännössä ilmenee merkittävästi muutettuja PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden TEF-arvoja, kyseiset vaihteluvälit on tarkistettava.

7.1.5 Saantojen valvonta puhdistusta varten

Yhdisteiden hävikki puhdistuksen aikana on tarkistettava validoinnin yhteydessä. Nollanäyte, johon on lisätty eri kongeneerien seosta, on puhdistettava (vähintään $n = 3$), ja saanto ja vaihtelevuus on tarkistettava varmistusmenetelmällä. Saannon on oltava 60–120 % etenkin niiden kongeneerien osalta, joiden vaikutus eri seosten TEQ-arvoon on enemmän kuin 10 %.

7.1.6 Raportointiraja

BEQ-arvoista raportoimista varten on määritettävä raportointiraja relevanttien matriisinäytteiden perusteella, joilla on tyypillinen kongeneerijakauma, mutta ei standardien kalibrointikäyrän perusteella, koska käyrän alarajojen tarkkuus ei ole riittävä. Uuttamisen ja puhdistuksen vaikutukset on otettava huomioon. Raportointiraja on asetettava nollanäytettä korkeammaksi soveltamalla vähintään kerrointa kolme.

7.2 Vertailunäytteiden käyttö

7.2.1 Vertailunäytteiden on edustettava näytematriisia, kongeneerijakaumia ja pitoisuusalueita PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden osalta lähellä enimmäismäärää tai toimintakynnystä olevilla pitoisuuksilla.

7.2.2 Kuhunkin testisarjaan on sisällytettävä matriisinolla tai mieluiten nollanäyte sekä viitenäyte, jonka pitoisuus vastaa enimmäismäärää tai toimintakynnystä. Nämä näytteet on uutettava ja testattava samanaikaisesti identtissä oloissa. Vertailunäytteen vasteen on oltava selvästi kohonnut verrattuna nollanäytteeseen, jotta testin soveltuvuus olisi taattu. Näitä näytteitä voidaan käyttää nolla- ja saantokorjauksiin.

7.2.3 Saantokorjauksen suorittamiseen valittujen vertailunäytteiden on edustettava testinäytteitä, eli näytteiden kongeneerijakaumat eivät saa johtaa määrien aliarvioimiseen.

7.2.4 Lisäksi voidaan käyttää esimerkiksi 0,5- ja 2-kertaista enimmäismäärää tai toimintakynnystä edustavia ylimäärisiä vertailunäytteitä, joilla osoitetaan testin toimivuus halutulla mittausalueella enimmäismäärän tai toimintakynnyksen valvontaa varten. Yhdessä näitä näytteitä voidaan käyttää testinäytteiden BEQ-arvojen laskemiseen (ks. 7.1.2.2 kohta).

7.3 Cut-off-arvojen määrittäminen

BEQ-arvoina ilmaistujen bioanalyttisten tulosten ja TEQ-arvoina ilmaistujen varmistusmenetelmän tulosten välinen suhde on määritettävä esimerkiksi kalibroinnilla, jossa vertailunäytteisiin, joissa on samanlainen matriisi, on lisätty analyttia $0 \times$, $0,5 \times$, $1 \times$ ja $2 \times$ enimmäismäärä, ja jossa kukin näyte määritetään 6 kertaa ($n = 24$). Korjauskertoimet (nolla ja saanto) voidaan arvioida tämän suhteen perusteella, mutta ne on tarkistettava 7.2.2 kohdan mukaisesti.

Cut-off-arvot on määritettävä sen arvioimiseksi, vastaako näyte enimmäismääriä koskevia vaatimuksia, tai tarvittaessa toimintakynnysten valvontaa varten, ja vastaavat enimmäismäärät tai toimintakynnykset on vahvistettava joko erikseen PCDD/PCDF-yhdisteille ja dioksiinien kaltaisille PCB-yhdisteille taikka PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summalle. Niitä edustaa bioanalyttisten tulosten jakauman *alempi* piste (korjattuna nollanäytteelle ja saannolle), joka vastaa varmistusmenetelmän päätösrajaa 95 %:n luottamusrajalla, mikä tarkoittaa, että väärien vaatimustenmukaisten tulosten osuus on $< 5 \%$ ja $RSD_R < 25 \%$. Varmistusmenetelmän päätösraja on sama kuin enimmäismäärä, kun otetaan huomioon mittausepävarmuus.

Cut-off-arvo (BEQ-arvona ilmaistuna) voidaan laskea 7.3.1, 7.3.2 tai 7.3.3 kohdassa esitetyn mallin avulla (ks. kuva 1).

7.3.1 Kun käytetään 95 %:n ennustevälin *alempaa* kaistaa varmistusmenetelmän päätösrajalla:

$$\text{Cut-off-arvo} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - S_{y,x} \cdot t_{\alpha, f = m - 2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

jossa

BEQ_{DL} varmistusmenetelmän päätösrajaa vastaava BEQ, joka vastaa enimmäismäärää mittausepävarmuus mukaan luettuna

$s_{y,x}$ jäännöksen keskihajonta

$t_{\alpha, f = m - 2}$ Studentin kerroin ($\alpha = 5 \%$, $f =$ vapausasteet, yksipuoliset)

m kalibrointipisteiden kokonaismäärä (indeksi j)

n toistojen lukumäärä kullakin tasolla

x_i näytteen pitoisuus (TEQ-arvona) kalibrointipisteessä i varmistusmenetelmällä määritettynä

$\bar{x}$ kaikkien kalibrointinäytteiden pitoisuuksien keskiarvo (TEQ-arvona)

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_i - \bar{x})^2$ neliösummamuuttuja, $i =$ kalibrointipisteen i indeksi

7.3.2 Laskeminen (nollan ja saannon suhteen korjatuista) bioanalyttisistä tuloksista, kun on analysoitu useita näytteitä ($n \geq 6$), jotka on kontaminoitu varmistusmenetelmän päätösrajalla, joka on mittaustulosten jakauman *alempi* piste vastaavalla BEQ:n keskiarvolla:

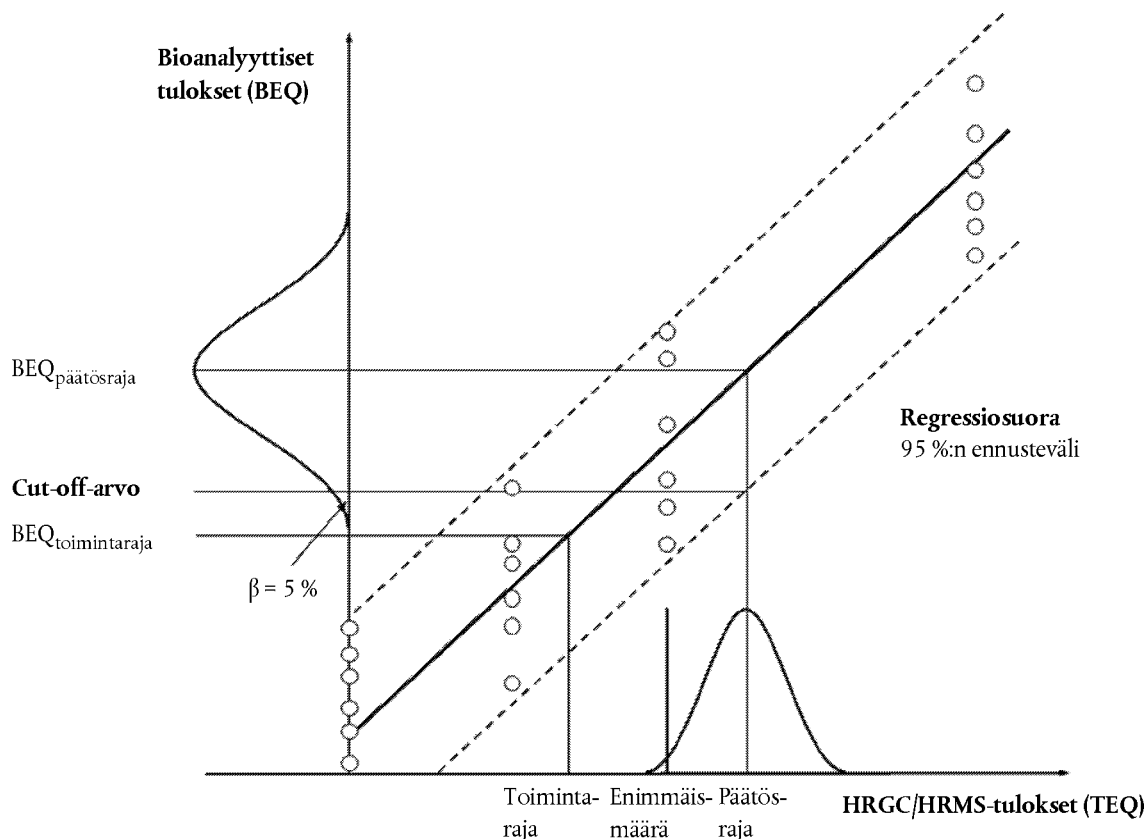
$$\text{Cut-off-arvo} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

jossa

SD_R biologisten määrittäytulosten keskihajonta kohdassa BEQ_{DL} , mitattuna laboratorionsisäisissä uusittavuusoloissa

- 7.3.3 Laskeminen bioanalyttisten tulosten keskiarvona (BEQ-arvona, korjattuna nollan ja saannon suhteen), kun on analysoitu useita näytteitä ($n > 6$), jotka on kontaminoitu tasolla 2/3 enimmäismäärästä tai toimintakynnyksestä. Tämä perustuu havaintoon siitä, että kyseinen pitoisuus on 7.3.1 tai 7.3.2 kohdan mukaan määritetyn cut-off-arvon lähistöllä:

Kuva 1

Kuva 1. 95 %:n luottamustasoon perustuva cut-off-arvon laskenta, mikä tarkoittaa, että väärin vaatimustenmukaisten tulosten osuus on $< 5 \%$ ja $RSD_R < 25 \%$:

1. kun käytetään 95 %:n ennustevälin *alempaa* kaistaa varmistusmenetelmän päätösrajalla
2. kun on analysoitu useita näytteitä ($n > 6$), jotka on kontaminoitu varmistusmenetelmän päätösrajalla, joka on mittaustulosten jakauman *alempi* piste (jota kuvassa esittää kellonmuotoinen käyrä) vastaavalla BEQ:n keskiarvolla.

7.3.4 Cut-off-arvoja koskevat rajoitukset

BEQ-arvoihin perustuvat cut-off-arvot, jotka on laskettu validoinnin aikana saadusta RSD_R -arvosta käyttämällä rajallista määrää näytteitä, joiden matriisit ja/tai kongeneerijakaumat ovat erilaisia, saattavat olla korkeammat kuin TEQ-arvoihin perustuvat enimmäismäärät tai toimintakynnykset, koska tarkkuus on tällöin parempi kuin rutiinitesteissä, kun mahdollisten kongeneerijakaumien tuntematon spektri on tarkastettava. Tällöin cut-off-arvot on laskettava siten, että $RSD_R = 25 \%$, tai mieluiten on käytettävä kaksi kolmasosaa enimmäismäärästä tai toimintakynnyksestä.

7.4 Suorituskykyä koskevat tiedot

- 7.4.1 Koska bioanalyttisissä menetelmissä ei voida käyttää sisäisiä standardeja, bioanalyttisten menetelmien toistettavuus on testattava, jotta saadaan tietoja yksittäisen koesarjan sisäisestä ja koesarjojen välisestä keskihajonnasta. Toistettavuuden on oltava alle 20 % ja laboratorionsisäisen uusittavuuden alle 25 %. Tämän on perustuttava BEQ-arvona ilmaistuihin laskettuihin määriin nolla- ja saantokorjauksen jälkeen.
- 7.4.2 Validointiprosessin yhteydessä on osoitettava, että testillä pystytään erottamaan toisistaan nolla- ja cut-off-arvo, jolloin vastaavan cut-off-arvon ylittävät näytteet voidaan tunnistaa (ks. 7.1.2 kohta).
- 7.4.3 On määriteltävä kohdeyhdisteet, mahdolliset häiriöt sekä suurimmat hyväksyttävät nollatasot.

- 7.4.4 Vasteen tai vasteesta lasketun pitoisuuden (mahdollista ainoastaan mittausalueella) prosentuaalinen keskihajonta kunkin näyteuutteen kolminkertaisessa määrittäyksessä saa olla enintään 15 %.
- 7.4.5 BEQ-arvoina ilmaistuja vertailunäytte(id)en korjaamattomia tuloksia (nollanäyte ja enimmäistasolla tai toimintakynnyksellä) käytetään bioanalyttisen menetelmän suorituskäytön arviointiin vakiomittaisella ajanjaksolla.
- 7.4.6 Nollanäytteille ja kullekin vertailunäytetyypille on luotava laadunvalvontakortit, jotka on tarkastettava. Näin varmistetaan, että analyttinen suorituskäyttö vastaa vaatimuksia. Tämä koskee etenkin nollanäytteiden ja mittausalueen ala-arvojen välistä vähimmäiseroa ja vertailunäytteiden laboratorionsisäistä uusittavuutta. Nollanäytteet on tarkastettava huolellisesti, jotta vältetään väärät vaatimustenmukaiset tulokset vähentämisen yhteydessä.
- 7.4.7 Tulokset varmistusmenetelmillä saaduista vaatimustenvastaisiksi epäilyistä näytteistä ja 2–10 prosentista vaatimustenmukaisia näytteitä (vähintään 20 näytettä matriisia kohden) on koottava, ja niitä on käytettävä seulontamenetelmän suorituskäytön sekä BEQ-arvon ja TEQ-arvon välisen suhteen arvioimisessa. Tätä tietokantaa voidaan hyödyntää rutiininäytteisiin sovellettavien cut-off-arvojen uudelleen arvioinnissa validoitujen matriisien osalta.
- 7.4.8 Menetelmän hyvä suorituskäyttö voidaan osoittaa myös osallistumalla vertailutesteihin. Jos laboratorio kykenee osoittamaan hyvän suorituskäytön, vertailutesteissä analysoitujen näytteiden tulokset, joissa pitoisuudet ovat enimmillään esim. $2 \times$ enimmäismäärä, voidaan sisällyttää väärin vaatimustenmukaisen näytteiden osuuden arviointiin. Näytteiden on katettava eri näytelähteitä edustavat yleisimmät kongeneerijakaumat.
- 7.4.9 Kontaminaatiotapauksissa cut-off-arvot voidaan arvioida uudelleen ottaen huomioon näytematriisi ja tapauksessa esiintyneet kongeneerijakaumat.

8. Tulosten raportointi

8.1 Varmistusmenetelmät

- 8.1.1 Jos käytetty määritysmenetelmä sallii, määritystuloksiin on sisällyttävä yksittäisten PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet. Tulokset on ilmoitettava pienimpinä, suurimpina ja väliarvoina, jotta tulosten raportointiin saadaan mukaan mahdollisimman paljon tietoja. Näin tuloksia pystytään tulkitsemaan kulloistekin vaatimusten mukaisesti.
- 8.1.2 Raportissa on myös ilmoitettava PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden ja uuttamisessa käytetty menetelmä.
- 8.1.3 Yksittäisten sisäisten standardien saantotiedot on ilmoitettava, jos saantojen arvot ovat 6.2.5 kohdassa mainitun alueen ulkopuolella tai jos enimmäismäärä ylittyy (tällöin on ilmoitettava jommankumman toistomäärityksen saantotiedot). Muissa tapauksissa ne on toimitettava pyydettyinä.
- 8.1.4 Koska mittausepävarmuus on otettava huomioon päätettäessä näytteen vaatimustenmukaisuudesta, tiedot tästä muuttujasta on ilmoitettava. Siksi määritystulos on ilmoitettava muodossa $x \pm U$, jossa x on määritystulos ja U on laajennettu mittausepävarmuus, jossa käytetään kattavuuskerrointa 2, jolloin luotettavuustaso on noin 95 %. Jos PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuudet määritetään erikseen, PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden erillisten määritystulosten yhteenlaskettua arvioitua laajennettua epävarmuutta on käytettävä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksien summana.
- 8.1.5 Jos mittausepävarmuus otetaan huomioon soveltamalla päätösrajaa CC_a (I luvun 2.2 kohdassa kuvatulla tavalla), tiedot tästä muuttujasta on ilmoitettava.
- 8.1.6 Tulokset on ilmaistava samoina yksikköinä ja vähintään yhtä monen merkitsevän numeron tarkkuudella kuin direktiivissä 2002/32/EY vahvistetut enimmäispitoisuudet.

8.2 Bioanalyttiset seulontamenetelmät

- 8.2.1 Seulonnan tuloksen perusteella näytteen ilmoitetaan olevan 'vaatimustenmukainen' tai sen 'epäillään olevan vaatimustenvastainen'.
- 8.2.2 Lisäksi tulos voidaan ilmaista PCDD/PCDF-yhdisteiden ja/tai dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden osalta BEQ-arvona eikä TEQ-arvona.
- 8.2.3 Jos näytteen vaste on raportointirajan alapuolella, näytteellä ilmoitetaan olevan 'raportointirajaa matalampi arvo'.

- 8.2.4 Kunkin näytematriisityypin osalta raportissa on mainittava enimmäismäärä tai toimintakynnys, johon arviointi perustuu.
- 8.2.5 Raportissa on mainittava käytetyn testin tyyppi, testin peruseriaate ja kalibrointimenetelmä.
- 8.2.6 Raportissa on myös ilmoitettava PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden ja uuttamisessa käytetty menetelmä.
- 8.2.7 Jos näytteiden epäillään olevan vaatimusten vastaisia, raporttiin on liitettävä selvitys toteutettavista toimenpiteistä. Jos näytteissä on merkittäviä PCDD/PCDF-pitoisuuksia sekä PCDD/PCDF-yhdisteiden ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden summan pitoisuuksia, kohonneet pitoisuudet on määritettävä tai vahvistettava varmistusmenetelmän avulla.

III LUKU

Näytteiden valmistus ja vaatimukset, jotka koskevat muiden kuin dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden (PCB # 28, 52, 101, 138, 153, 180) pitoisuuksien virallisessa valvonnassa käytettäviä määrittämenetelmiä

1. Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistettuja vaatimuksia on sovellettava analysoitaessa rehuja muiden kuin dioksiinien kaltaisten polykloorattujen bifenyyliden (muut kuin dioksiinien kaltaiset PCB:t) pitoisuuksien virallista valvontaa ja muita sääntelytarkoituksia varten.

2. Soveltuvat osoitusmenetelmät

Kaasukromatografia-elektronisieppausdetektio (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS tai vastaavat menetelmät.

3. Tarkasteltavana olevien analyttien tunnistus ja varmistus

- 3.1 Suhteellinen retentioaika verrattuna sisäisiin standardeihin tai vertailustandardeihin (hyväksyttävä poikkeama +/- 0,25 %).
- 3.2 On varmistettava, että kaikki kuusi indikaattori-PCB-yhdistettä (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 ja PCB 180) erotetaan mittausta häiritsevästä aineista ja eritoten mukana eluoituvista PCB-yhdisteistä kaasukromatografian avulla, erityisesti jos joidenkin näytteiden pitoisuudet ovat laillisissa rajoissa, ja vaatimustenvastaisuus on vahvistettava.

[Mukana eluoituvia kongeneereja ovat usein esimerkiksi PCB 28/31, PCB 52/69 ja PCB 138/163/164. GC-MS-menetelmien osalta on otettava huomioon myös mahdolliset useampia klooriatomeja sisältävien kongeneerien aiheuttamat häiriöt.]

3.3 GC-MS-tekniikkaa koskevat vaatimukset

Vähintään seuraavien valvonta:

- kaksi spesifistä ionia HRMS-menetelmässä,
- kaksi spesifistä ionia, joiden $m/z > 200$, tai kolme spesifistä ionia, joiden $m/z > 100$, LRMS-menetelmässä;
- 1 prekursori- ja 2 tuoteionia MS-MS-menetelmässä.

Suurimmat sallitut toleranssit valikoitujen massafragmenttien määrien suhteille:

Valikoitujen massafragmenttien määräsuhteen suhteellinen poikkeama teoreettisesta määrästä tai kohdeionin (runsaimmin esiintyvä mitattu ion) ja sekundaaris(t)en ion(i)e(n) kalibrointistandardista:

Sekundaaris(t)en ion(i)e(n) suhteellinen intensiteetti verrattuna kohdeioniin	GC-EI-MS (suhteellinen poikkeama)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (suhteellinen poikkeama)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 %–50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 %–20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % ⁽¹⁾	± 50 % ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Saatavilla on riittävä lukumäärä massafragmentteja, joiden suhteellinen intensiteetti on yli 10 %, joten ei ole suositeltavaa käyttää sekundaarista ionia, jonka suhteellinen intensiteetti on alle 10 % kohdeioniin verrattuna.

3.4 GC-ECD-tekniikoita koskevat vaatimukset

Toleranssin ylittävät tulokset on varmistettava kahdella kaasukromatografikolonnilla, joiden stationäärifaasin polariteetti on erilainen.

4. Menetelmän suorituskyvyn osoittaminen

Menetelmän suorituskyky on validoitava enimmäispitoisuuden mittausalueella ($0,5-2 \times$ enimmäismäärä), ja toistettujen mittausten variaatiokertoimen on oltava hyväksyttävä (ks. 9 kohta, kohtalaista tarkkuutta koskevat vaatimukset).

5. Määrittäysraja

Nolla-arvot eivät saa ylittää 30:tä prosenttia enimmäistasoa vastaavasta kontaminaatiotasosta ^{(10)*}.

6. Laadunvalvonta

Nollanäytteiden säännöllinen mittaus; sellaisten näytteiden analyysi, joihin on lisätty analyyttiä; laadunvalvontanäytteet; osallistuminen asianomaisia matriiseja koskeviin laboratorioden välisiin tutkimuksiin.

7. Saantojen valvonta

7.1 On käytettävä sopivia sisäisiä standardeja, joiden fysikaalis-kemialliset ominaisuudet ovat vastaavat kuin tarkasteltavana olevilla analyyyteillä.

7.2 Sisäisten standardien lisääminen:

Lisääminen tuotteisiin (ennen uuttoja ja puhdistusta).

7.3 Vaatimukset menetelmille, joissa käytetään kaikkia kuutta isotooppileimattua indikaattori-PCB-kongeneeria:

- a) tulokset on oikaistava sisäisten standardien saantojen suhteen,
- b) isotooppileimattujen sisäisten standardien saantojen on oltava 50–120 %,
- c) pienemmät tai suuremmat saannot voidaan hyväksyä yksittäisille kongeneereille, jos niiden osuus kuuden indikaattori-PCB-yhdisteen yhteismäärästä on alle 10 %.

7.4 Vaatimukset menetelmille, joissa ei käytetä kaikkia kuutta isotooppileimattua sisäistä standardia tai muuta sisäistä standardia:

- a) sisäisten standardien saannot on tarkastettava kaikista näytteistä,
- b) sisäisten standardien saantojen on oltava 60–120 %,
- c) tulokset on oikaistava sisäisten standardien saantojen suhteen.

7.5 Leimaamattomien kongeneerien saannot tarkastetaan sellaisten näytteiden avulla, joihin on lisätty analyyttiä, tai laadunvalvontanäytteiden avulla, joiden pitoisuudet ovat enimmäismäärän vaihteluvälillä. Näiden kongeneerien hyväksyttävät saannot ovat 70–120 %.

8. Laboratorioita koskevat vaatimukset

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 säännösten mukaisesti laboratorioden on oltava ISO-oppaan 58 mukaisesti toimivan tunnustetun laitoksen hyväksymiä, millä varmistetaan, että laboratoriot soveltavat analytyttistä laadunvarmistusta. Laboratorioden hyväksyntä on tehtävä EN ISO/IEC 17025 -standardin mukaisesti.

9. Suorituskykyä koskevat tiedot: kriteerit, jotka koskevat kuuden indikaattori-PCB-yhdisteen summaa enimmäismäärän tasolla

Oikeellisuus	– 30 %–+ 30 %
Kohtalainen tarkkuus (RSD%)	≤ 20 %
Suurimman ja pienimmän arvon erotus	≤ 20 %

10. Tulosten raportointi

- 10.1 Mikäli määrittämenetelmä sallii, analyysin tuloksiin on sisällyttävä yksittäisten PCB-kongeneerien pitoisuudet ja tulokset on ilmoitettava pienimpinä, suurimpina ja väliarvoina, jotta tulosten raportointiin saataisiin mukaan mahdollisimman paljon tietoja. Näin tuloksia pystytään tulkitsemaan kulloistenkin vaatimusten mukaisesti.
- 10.2 Raportissa on ilmoitettava PCB-yhdisteiden ja rasvojen uuttamisessa käytetty menetelmä.
- 10.3 Yksittäisten sisäisten standardien saantotiedot on toimitettava, jos saantojen arvo on 7 kohdassa tarkoitetun alueen ulkopuolella tai jos enimmäismäärä ylittyy. Muissa tapauksissa ne on toimitettava pyydettyä.
- 10.4 Koska mittausepävarmuus on otettava huomioon päätettäessä näytteen vaatimustenmukaisuudesta, tiedot tästä muuttujasta on myös ilmoitettava. Siksi määritystulos on ilmoitettava muodossa $x \pm U$, jossa x on määritystulos ja U on laajennettu mittausepävarmuus, jossa käytetään kattavuuskerrointa 2, jolloin luotettavuustaso on noin 95 %.
- 10.5 Jos mittausepävarmuus otetaan huomioon soveltamalla päätösrajaa CCa (I luvun 2.1 kohdassa kuvatulla tavalla), tiedot tästä muuttujasta on ilmoitettava.
- 10.6 Tulokset on ilmaistava samoina yksikköinä ja vähintään yhtä monen merkitsevän numeron tarkkuudella kuin direktiivissä 2002/32/EY vahvistetut enimmäismäärät.

(¹)* Dioksiinien, furaanien ja dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden toksisuusekvivalenssikertoimia (Toxic Equivalency Factor, TEF) koskeva taulukko:

Ihmisille aiheutuvan riskin arvioinnissa käytettävät WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimet (TEF) perustuvat Genevessä kesäkuussa 2005 pidetyn Maailman terveysjärjestön (WHO) asiantuntijakokouksen päätelmiin (Martin van den Berg *et al.*, The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006)).

Kongeneeri	TEF-arvo	Kongeneeri	TEF-arvo
Dibentso-p-dioksiinit (PCDD:t) ja dibentso-p-furaanit (PCDF:t)		Dioksiinien kaltaiset PCB-yhdisteet. Ei-orto-PCB-yhdisteet + mono-orto-PCB-yhdisteet	
2,3,7,8-TCDD	1	Ei-orto-PCB-yhdisteet	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		PCB 77 0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1		PCB 81 0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1		PCB 126 0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		PCB 169 0,03
OCDD	0,0003	Mono-orto-PCB-yhdisteet	
2,3,7,8-TCDF	0,1		PCB 105 0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03		PCB 114 0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3		PCB 118 0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1		PCB 123 0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1		PCB 156 0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1		PCB 157 0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1		PCB 167 0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01		PCB 189 0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Käytetyt lyhenteet: T = tetra; Pe = penta; Hx = heksa; Hp = hepta; O = okta; CDD = klooridibentsodioksiini; CDF = klooridibentsofuraani; CB = klooribifenyyli.

- (²)* Komission päätös 2002/657/EY, tehty 14 päivänä elokuuta 2002, neuvoston direktiivin 96/23/EY täytäntöönpanosta määrittämenetelmien suorituskyvyn ja tulosten tulkinnan osalta (EYVL L 221, 17.8.2002, s. 8).
- (³)* Suurimmat arvot: kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvon oletetaan olevan määrittärajaa vastaava arvo. Pienimmät arvot: kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvon oletetaan olevan nolla. Väliarvot: kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvon oletetaan olevan puolet määrittärajaa vastaavasta arvosta.
- (⁴)* Yleisesti sovelletaan liitteessä II olevan C luvun 3 kohdassa vahvistettuja toistomäärittäystä koskevia vaatimuksia. Kuitenkin varmistusmenetelmissä, joissa käytetään ¹³C-leimattua sisäistä standardia asianomaisten analyyttien osalta, toistomäärittäminen on tarpeen ainoastaan, jos tällaisia varmistusmenetelmiä käytettäessä ensimmäisen määrittäytksen tulos ei ole vaatimustenmukainen. Toistomäärittäminen on tarpeen, jotta voidaan sulkea pois mahdollinen sisäinen ristikontaminaatio tai näytteiden sekoittuminen vahingossa. Jos määrittäminen suoritetaan kontaminaatiotapauksen yhteydessä, varmistus toistomäärittäyksellä voidaan jättää tekemättä, mikäli määrittäykseen valitut näytteet liittyvät jäljitettävyyden perusteella kontaminaatiotapaukseen ja havaittu määrä ylittää huomattavasti enimmäismäärän.
- (⁵)* Suurimmat arvot: toksisuusekvivalenttia TEQ laskettaessa oletetaan kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvoksi määrittärajaa vastaava arvo. Pienimmät arvot: TEQ:ta laskettaessa oletetaan kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvoksi nolla. Väliarvot: TEQ:ta laskettaessa oletetaan kunkin määrittämättä jääneen kongeneerin arvoksi puolet määrittärajaa vastaavasta arvosta.
- (⁶)* Yleisesti sovelletaan liitteessä II olevan C luvun 3 kohdassa vahvistettuja toistomäärittäystä koskevia vaatimuksia. Kuitenkin varmistusmenetelmissä, joissa käytetään ¹³C-leimattua sisäistä standardia asianomaisten analyyttien osalta, toistomäärittäminen on tarpeen ainoastaan, jos tällaisia varmistusmenetelmiä käytettäessä ensimmäisen määrittäytksen tulos ei ole vaatimustenmukainen. Toistomäärittäminen on tarpeen, jotta voidaan sulkea pois mahdollinen sisäinen ristikontaminaatio tai näytteiden sekoittuminen vahingossa. Jos määrittäminen suoritetaan kontaminaatiotapauksen yhteydessä, varmistus toistomäärittäyksellä voidaan jättää tekemättä, mikäli määrittäykseen valitut näytteet liittyvät jäljitettävyyden perusteella kontaminaatiotapaukseen ja havaittu määrä ylittää huomattavasti enimmäismäärän.
- (⁷)* Toimintakynnysten tarkistukseen liittyvään toistomäärittäykseen sovelletaan samoja kriteerejä ja vaatimuksia kuin enimmäismääriin, ks. alaviite 5*.
- (⁸)* Bioanalyttiset menetelmät eivät kohdistu suoraan TEF-järjestelmään sisältyviin kongeneereihin. Näyteuutteessa voi olla muita rakenteellisesti samankaltaisia AhR-aktiivisia yhdisteitä, jotka vaikuttavat kokonaisvasteeseen. Sen vuoksi bioanalyttisillä menetelmillä saadut tulokset eivät ole arvio näytteen TEQ-arvosta vaan viite siitä.
- (⁹)* Nykyiset vaatimukset perustuvat seuraavassa asiakirjassa julkaistuihin TEF-arvoihin: M. Van den Berg *et al.*, *Toxicol Sci* 93 (2), 223–241 (2006).
- (¹⁰)* On erittäin suositeltavaa, että reagenssinolla vaikuttaa vain vähän näytteessä olevan kontaminantin tasoon. Laboratorion on seurattava nollatasojen vaihtelua etenkin, jos nollatasot vähennetään mittausarvoista.”
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 710/2014,**annettu 23 päivänä kesäkuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaista laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 113 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta voitaisiin tehdä yhteinen päätös omien varojen riittävydestä, maksuvalmiuden valvontaan liittyvistä valvontatoimenpiteistä sekä ryhmän kuhunkin laitokseen ja koko ryhmään sovellettavien maksuvalmius- ja pääomavaatimusten tasosta, on olennaista vaihtaa tehokkaasti asianmukaisia tietoja.
- (2) Sen varmistamiseksi, että yhteisen päätöksen tekomenettelyä sovelletaan yhdenmukaisesti, on tärkeää, että menettelyn jokainen vaihe määritellään selkeästi. Selkeä menettely helpottaa myös tietojenvaihtoa, edistää yhteisymmärrystä, kehittää valvontaviranomaisten välisiä suhteita ja tehostaa valvontaa.
- (3) Voidakseen suorittaa laitosryhmän riskinarvioinnin ja likviditeettiriskiprofilin arvioinnin konsolidointiryhmän valvojalla olisi oltava kokonaiskäsitys ryhmän kaikkien laitosten, mukaan lukien unionin ulkopuolella toimivat laitokset, harjoittamasta toiminnasta. Sen vuoksi olisi edistettävä vuorovaikutusta unionin toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden valvontaviranomaisten välillä, jotta unionin toimivaltaiset viranomaiset voisivat arvioida ryhmään kohdistuvia kokonaisriskejä.
- (4) On olennaista, että yhteisen päätöksen tekomenettelyn suunnittelu tapahtuu ajoissa ja realistisesti. Jokaisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toimitettava asiaa koskevat tiedot ajoissa konsolidointiryhmän valvojalle. Jotta yksilölliset arvionnit esitettäisiin ja tulkittaisiin johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla, on tarpeen ottaa käyttöön yhteinen lomake laitoskohtaisten vakavaraisuuden arviointiprosessien tuloksia varten.
- (5) Yhtenäisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi olisi määritettävä yhteisen riskinarvioinnin ja yhteisen päätöksen tekemisen vaiheet ottaen huomioon, että osa yhteiseen riskinarviointiin ja yhteisen päätöksen tekomenettelyyn liittyvistä tehtävistä voidaan hoitaa samanaikaisesti ja osa peräkkäin.
- (6) Jotta olisi helpompaa tehdä yhteisiä päätöksiä, on tärkeää, että päätöksentekomenettelyyn osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset käyvät keskenään vuoropuhelua erityisesti ennen riskinarviointiraporttien ja yhteisten päätösten viimeistelyä.
- (7) Konsolidointiryhmän valvojan olisi toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille kaikki asiaa koskevat tiedot, joita ne tarvitsevat laatiakseen yksilöllisen riskinarviointinsa ja tehdäkseen yhteiset päätökset pääomasta ja likviditeetistä.
- (8) Ryhmän riskinarviointiraportti on keskeinen asiakirja, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada käsityksen pankkiryhmän kokonaisriskiprofiilin arvioinnista ja kirjata kyseisen arvioinnin saatukseen aikaan yhteisen päätöksen omien varojen riittävydestä ja ryhmän hallussa olevien omien varojen vaaditusta määrästä. Ryhmän likviditeettiriskiprofiilin arviointiraportti on tärkeä asiakirja, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada käsityksen ryhmän yleisen likviditeettiprofiilin arvioinnista ja kirjata kyseisen arvioinnin. Jotta ryhmän kokonaisriskinarvioinnin ja likviditeettiriskinarvioinnin esitystapa olisi johdonmukainen, tukisi tarkoituksenmukaisia keskusteluita toimivaltaisten viranomaisten välillä ja mahdollistaisi luotettavien arviointien laatimisen valtioiden rajojen yli toimivien pankkiryhmien riskeistä, kyseisille raporteille olisi laadittava yhteiset lomakkeet.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (9) Vaikka direktiivin 2013/36/EU 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arviointiprosessin tulokset saatetaan dokumentoida eri jäsenvaltioissa eri tavoin riippuen siitä, kuinka kyseinen artikla on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, ja ottaen huomioon ohjeet, jotka Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä "EPV") on antanut direktiivin 2013/36/EU 107 artiklan 2 kohdan mukaisesti, vakiolomakkeissa olisi oltava johdonmukaiset formaatit vakavaraisuuden arviointiprosessin havaintojen ja tulosten ilmoittamiseksi yhteisten päätösten tekemistä varten.
- (10) Ryhmän riskinarviointiraporttia ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraporttia ei pitäisi rajata toimivaltaisten viranomaisten yksittäisten osuuksien yhteenkokoamiseen. Molempia raportteja olisi käytettävä välineenä koko ryhmän yhteisessä riskinarvioinnissa ja ryhmän sisäisten erien vuorovaikutuksen analysoinnissa.
- (11) Vahvistamalla selkeät menettelyt yhteisen päätöksen sisältöä ja esittämistä varten olisi varmistettava, että yhteiset päätökset ovat kaikilta osin perusteltuja, sekä helpotettava kyseisten päätösten seuranta ja niiden soveltamisen valvontaa.
- (12) Jotta voitaisiin selventää menettelyä, jota noudatetaan, kun yhteinen päätös on tehty, sekä tuoda avoimuutta päätöksen tulosten käsittelyyn ja helpottaa tarvittavia asianmukaisia jatkotoimia, olisi vahvistettava standardit perustellun yhteisen päätöksen tiedoksiantamista ja sen täytäntöönpanon valvontaa varten.
- (13) Olisi otettava käyttöön menettely, jota noudatetaan yhteisten päätösten ajantasaistuksissa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisen ja avoimen menettelytavan noudattaminen, toimivaltaisten viranomaisten riittävä osallistuminen ja tulosten tiedoksi antaminen.
- (14) Direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukainen yhteistä päätöstä koskeva menettely sisältää menettelyn, jota noudatetaan, jos yhteistä päätöstä ei saada aikaan. Sen varmistamiseksi, että tämän menettelyyn sisältyvän osaluheen soveltamisedellytykset ovat yhdenmukaiset, ja että päätökset ovat kaikilta osin perusteltuja ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten esittämät näkökannat ja varaukset käsitellään, olisi vahvistettava standardit päätösten tekemisessä noudatettavasta aikataulusta, jota noudatetaan tehtäessä päätöksiä, jos yhteistä päätöstä ei ole saatu aikaan, ja tällaisten päätösten yksityiskohtien tiedoksiantamisesta.
- (15) Tämä asetus perustuu teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin, jotka EPV on toimittanut komissiolle.
- (16) EPV on järjestänyt avoimen julkisen kuulemisen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisyhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa määritetään seuraavat direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa tarkoitetut yhteistä päätöstä koskevat menettelyt:

- a) menettely, jota noudatetaan yhteisen päätöksen tekemiseksi 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista seikoista, ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ 7, 10 tai 15 artiklan nojalla mahdollisesti myönnetty vapautukset;
- b) menettely, jota noudatetaan yhteisen päätöksen tekemiseksi 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista seikoista, ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 6, 8 tai 10 artiklan nojalla mahdollisesti myönnetty vapautukset ja mahdollinen konsolidoitu soveltaminen kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla' toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa;
- 2) 'muilla toimivaltaisilla viranomaisilla' mitä tahansa seuraavista:
 - a) toimivaltaiset viranomaiset, jotka eivät ole asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia;
 - b) viranomaiset tai elimet, jotka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja joille annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 27 alakohdan määritelmän mukaisia finanssialan yhteisöjä, jotka toimivat kyseisessä jäsenvaltiossa ja jotka eivät ole luottolaitoksia eivätkä sijoituspalveluyrityksiä;
- 3) 'SREP-raportilla' raporttia, jossa esitetään direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tulokset;
- 4) 'likviditeettiriskin arviointiraportilla' raporttia, jossa esitellään direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa tarkoitetun likviditeettiriskin arviointiprosessin tulokset;
- 5) 'ryhmän riskien arviointiraportilla' direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua laitostyhmän riskien arvioinnin sisältävää raporttia;
- 6) 'ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportilla' direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua laitostyhmän likviditeettiriskiprofiilin arvioinnin sisältävää raporttia;
- 7) 'yhteisellä pääomapäätöksellä' 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevaa yhteistä päätöstä;
- 8) 'yhteisellä likviditeettipäätöksellä' 1 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevaa yhteistä päätöstä.

II LUKU

YHTEISTÄ PÄÄTÖSTÄ KOSKEVA MENETTELY

3 artikla

Yhteistä päätöstä koskevan menettelyn vaiheiden suunnittelu

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava ennen yhteistä päätöstä koskevan menettelyn alkamista kyseisen menettelyn vaiheiden aikataulusta, jäljempänä 'yhteisen päätöksen aikataulu'. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on vahvistettava yhteisen päätöksen aikataulu ottaen huomioon asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten esittämät näkökannat ja varaumat.
2. Yhteisen päätöksen aikataulu on saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa, ja se kattaa seuraavat toimenpiteet:
 - a) sopiminen 4 artiklan mukaisesta muiden toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten osallistumisesta;
 - b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten 5 artiklan mukaisesti laatimien SREP-raporttien ja likviditeettiriskin arviointiraporttien toimittaminen sekä muiden sellaisten toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten osuuksien toimittaminen, jotka osallistuvat raporttien laatimiseen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - c) ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnosten toimittaminen konsolidointiryhmän valvojalta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä muille toimivaltaisille viranomaisille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille 4 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
 - d) 7 artiklan mukainen konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välinen vuoropuhelu ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksista;
 - e) ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin toimittaminen konsolidointiryhmän valvojalta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä muille toimivaltaisille viranomaisille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille 4 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- f) 9 artiklan 1 kohdan mukainen yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksiin laadittujen osuuksien toimittaminen asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta konsolidointiryhmän valvojalle;
 - g) 10 artiklan 6 kohdan mukainen yhteisen pääomapäätöksen asiakirjaluonnoksen toimittaminen ja 11 artiklan 5 kohdan mukainen yhteisen likviditeettipäätöksen asiakirjaluonnoksen toimittaminen konsolidointiryhmän valvojalta asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille;
 - h) EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen ja ryhmään kuuluvien laitosten kuuleminen yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen asiakirjaluonnoksista, jos jäsenvaltion lainsäädännössä sitä edellytetään;
 - i) konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välinen vuoropuhelu yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksista;
 - j) yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen tekeminen 12 artiklan mukaisesti;
 - k) 13 artiklan mukainen konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen antaminen tiedoksi EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ja ryhmään kuuluville laitoksille;
 - l) sopiminen seuraavan vuoden yhteistä päätöstä koskevan menettelyn suunnitteluajataulusta.
3. Yhteisen päätöksen aikataulun on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
- a) sen on ilmentävä kunkin tehtävän laajuutta ja monimutkaisuutta ottaen huomioon ryhmän harjoittaman toiminnan koko, merkitys järjestelmän kannalta, luonne, laajuus ja monimutkaisuus sekä ryhmän riskiprofiili;
 - b) siinä on otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon sitoumukset, jotka konsolidointiryhmän valvoja ja asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun valvontatarkkailuohjelman mukaisesti.
4. Yhteisen päätöksen aikataulua on tarkistettava tarvittaessa erityisesti 20 ja 21 artiklan mukaisesti suoritettun ylimääräisen ajantasaistuksen kiireellisyysvuoksi.
5. Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on annettava 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetun, yhteisen päätöksen asiakirjaluonnoksiin liittyviä näkökohtia koskevan kuulemisen alustava ajankohta tiedoksi niille vastuulleen kuuluvan ryhmän laitoksille, joita kyseiset näkökohdat koskevat.

Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on annettava 2 kohdan k alakohdassa tarkoitetun tiedoksiannon arvioitu ajankohta tiedoksi vastuulleen kuuluvan ryhmän laitoksille.

4 artikla

Muiden toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen ryhmän riskien arviointiprosessiin

1. Konsolidointiryhmän valvoja voi päättää, että muut toimivaltaiset viranomaiset ja kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua ryhmän riskien arviointiraportin tai ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin laadintaan. Kyseinen päätös perustuu siihen, mikä merkitys sivuliikkeellä tai laitoksella on ryhmän kannalta ja mikä merkitys sillä on paikallisten markkinoiden kannalta.

Tällaiseen osallistumiseen on sovellettava luottamuksellisuusvaatimuksia, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU VII osaston 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽¹⁾ 54 ja 58 artiklan vaatimuksia.

Konsolidointiryhmän valvojan ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava tätä vastaavuutta.

2. Jos konsolidointiryhmän valvoja päättää, että 2 artiklan 2 kohdan määritelmän mukainen muu toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen voi osallistua raportin laadintaan, molempien viranomaisten on sovittava muun toimivaltaisen viranomaisen tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen osallistumisen laajuudesta. Tällaiset sopimukset ovat sallittuja seuraavia tarkoituksia varten:

- a) ryhmän riskien arviointiraporttiin tai ryhmän likviditeettiriskin arviointiraporttiin laadittujen osuuksien toimittaminen konsolidointiryhmän valvojalle;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen osuuksien sisällyttäminen ryhmän riskinarviointiraportin tai ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksen tai lopullisen raportin liitteiksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

3. Jos konsolidointiryhmän valvoja päättää, että muut toimivaltaiset viranomaiset tai kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua prosessiin, konsolidointiryhmän valvoja ei saa toimittaa ryhmän riskien arviointiraporttien ja ryhmän likviditeettiriskien arviointiraporttien luonnoksia ja lopullisia raportteja muille toimivaltaisille viranomaisille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille ilman kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten suostumusta.

4. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot siitä, missä laajuudessa, millä tasolla ja minkä luonteisesti muut toimivaltaiset viranomaiset ja kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat ryhmän riskien arviointiprosessiin, sekä siitä, missä määrin ryhmän riskinarviointiraportissa on hyödynnetty niiden toimittamia osuuksia.

5 artikla

SREP-raporttien ja likviditeettiriskien arviointiraporttien laatiminen

1. Jotta voidaan helpottaa tytäryritysten riskinarvioinnin tarkastelua yhteisessä päätöksessä direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan mukaisesti, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle SREP-raporttinsa ja likviditeettiriskien arviointiraporttinsa hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.

2. SREP-raportit on laadittava käyttäen liitteessä I olevaa lomaketta. Raportteja on täydennettävä pisteytystä koskevilla tiivistelmillä käyttäen liitteessä II olevaa taulukkoa 1 ja pääoman riittävyyttä koskevan arvioinnin tiivistelmällä käyttäen liitteessä II olevaa taulukkoa 2.

Likviditeettiriskien arviointiraportit on laadittava käyttäen liitteessä V olevaa lomaketta. Raportteja on täydennettävä pisteytystä koskevilla tiivistelmillä käyttäen liitteessä VI olevaa taulukkoa 1 ja likviditeettiä koskevan arvioinnin tiivistelmällä käyttäen liitteessä VI olevaa taulukkoa 2.

SREP-raportit ja likviditeettiriskien arviointiraportit voivat sisältää asianmukaisia lisätietoja.

6 artikla

Ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskien arviointiraportin luonnosten laatiminen

1. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskien arviointiraportin luonnokset kunkin seuraavan seikan perusteella:

- a) valvojan oma SREP-raportti tai likviditeettiriskien arviointiraportti EU:ssa emoyrityksenä toimivasta laitoksesta ja kyseisestä ryhmästä;
- b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten 5 artiklan mukaisesti toimittamat tytäryritysten SREP-raportit tai likviditeettiriskien arviointiraportit;
- c) 4 artiklan 2 kohdan mukaiset muiden toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten laatimat osuudet.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut SREP-raportit ja likviditeettiriskien arviointiraportit sekä kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitetut osuudet on sisällytettävä ryhmän riskien arviointiraporttiin luonnoksen tai ryhmän likviditeettiriskien arviointiraportin luonnoksen liitteiksi.

3. Ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskien arviointiraportin luonnosten on sisällettävä tulokset arvioinnista, jossa selvitetään, varmistavatko ryhmän ja sen laitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit niiden riskien hyvän hallinnan ja riittävätkö niiden omat varat ja likviditeetti kyseisten riskien kattamiseen.

4. Ryhmän riskien arviointiraportin luonnos on laadittava käyttäen liitteessä III olevaa lomaketta. Raporttia on täydennettävä pisteytystä koskevilla tiivistelmillä käyttäen liitteessä IV olevaa taulukkoa 1 ja pääoman riittävyyttä koskevan arvioinnin tiivistelmällä käyttäen liitteessä IV olevaa taulukkoa 2.

Ryhmän likviditeettiriskien arviointiraportin luonnos on laadittava käyttäen liitteessä VII olevaa lomaketta. Raporttia on täydennettävä pisteytystä koskevilla tiivistelmillä käyttäen liitteessä VIII olevaa taulukkoa 1 ja likviditeettiä koskevan arvioinnin tiivistelmällä käyttäen liitteessä VIII olevaa taulukkoa 2.

5. Konsolidointiryhmän valvojan on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti varmistettava kaikki seuraavat seikat:
 - a) yhteisessä arvioinnissa otetaan huomioon laitosten merkitys ryhmän kannalta ja niiden merkitys paikallisten markkinoiden kannalta;
 - b) ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksissa ilmoitetaan, kuinka laitosten merkitys on otettu huomioon.
6. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava raporttien luonnokset asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.
7. Jollei 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sopimuksesta muuta johdu, konsolidointiryhmän valvoja voi toimittaa ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnokset muille toimivaltaisille viranomaisille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille.

7 artikla

Ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksia koskeva vuoropuhelu

1. Konsolidointiryhmän valvojan on päätettävä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksia koskevan vuoropuhelun muodosta ja laajuudesta.
2. Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on keskusteltava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yksittäisiin SREP-raportteihin ja likviditeettiriskin arviointiraportteihin sisällytettyjen määrällisten ehdotusten täsmäytyksestä tapauksen mukaan ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnoksissa olevien määrällisten ehdotusten kanssa.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen määrällisten ehdotusten on sisällettävä vähintään seuraavat ehdotukset:
 - a) ehdotetut omien varojen määrät, jotka laitosryhmän vaaditaan pitävän konsolidoidulla tasolla ja kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten yksittäisen laitoksen tasolla direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) ehdotetut erityisten maksuvalmiusvaatimusten tasot, jotka laitosryhmän vaaditaan täyttävän konsolidoidulla tasolla ja kaikkien kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten yksittäisen laitoksen tasolla direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin viimeistely

1. Konsolidointiryhmän valvojan on viimeisteltävä 7 artiklan tarkoitetun vuoropuhelun perusteella ryhmän riskien arviointiraportti ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportti käyttäen 6 artiklassa tarkoitettujen, ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin luonnosten muotoa ja sisältöä. Konsolidointiryhmän valvojan on annettava selvitys kaikista ryhmän riskien arviointiraporttiin tai ryhmän likviditeettiriskin arviointiraporttiin tehdyistä olennaisista muutoksista. Muutoksissa on otettava huomioon vuoropuhelun tulokset, ja niihin on sisällyttävä ryhmän riskien arviointiraportin tai ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin liitteisiin tehty asianmukaiset ajantasaistukset.
2. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava ryhmän riskien arviointiraportti ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportti asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.
3. Neljän kuukauden jakso, jonka aikana yhteinen pääomapäätös on saatava aikaan, alkaa direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti siitä, kun ryhmän riskien arviointiraportti toimitetaan asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.
4. Yhden kuukauden jakso, jonka aikana yhteinen likviditeettipäätös on saatava aikaan, alkaa direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti siitä, kun ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportti toimitetaan asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.
5. Jollei 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sopimuksesta muuta johdu, konsolidointiryhmän valvoja voi toimittaa ryhmän riskien arviointiraportin ja ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin muille toimivaltaisille viranomaisille ja kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksiin toimitettavien osuuksien laatiminen

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle osuutensa yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksiin hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä. Osuuksien on katettava kaikki yhteisen päätöksen tekomenettelyn piiriin kuuluvan laitosryhmän laitokset.
2. Konsolidointiryhmän valvojan on osallistuttava yhteisen pääomapäätöksen luonnoksen laadintaan. Sen osuuksiin on sisällyttävä kaikki seuraavat:
 - a) ryhmän kaikki sellaiset laitokset yksittäisen laitoksen tasolla, jotka ovat saaneet toimiluvan konsolidointiryhmän valvojan lainkäyttöalueella ja jotka kuuluvat yhteisen päätöksen tekomenettelyn piiriin;
 - b) laitosryhmä konsolidoidulla tasolla.
3. Konsolidointiryhmän valvojan on osallistuttava yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksen laadintaan. Sen osuuksiin on sisällyttävä kaikki seuraavat:
 - a) ryhmän kaikki laitokset yksittäisen laitoksen tasolla, jos kyseiset laitokset ovat saaneet toimiluvan konsolidointiryhmän valvojan lainkäyttöalueella ja kuuluvat yhteisen päätöksen tekomenettelyn piiriin;
 - b) laitosryhmä konsolidoidulla tasolla.
4. Yhteisen pääomapäätöksen luonnokseen toimitettavissa osuuksissa on esitettävä kaikki 10 artiklassa tarkoitetut seikat.
5. Yhteisen likviditeettipäätöksen luonnokseen toimitettavissa osuuksissa on esitettävä kaikki 11 artiklassa tarkoitetut seikat.

10 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen luonnoksen laatiminen

1. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava kaikilta osin perusteltu yhteisen pääomapäätöksen luonnos, joka kattaa ryhmän ja kyseiseen ryhmään kuuluvat laitokset. Yhteisen pääomapäätöksen luonnoksessa on esitettävä kaikki seuraavat:
 - a) konsolidointiryhmän valvojan ja yhteisen päätöksen tekomenettelyyn osallistuvien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten nimet;
 - b) sen laitosryhmän nimi ja luettelo kaikista niistä ryhmään kuuluvista laitoksista, joihin yhteinen pääomapäätös liittyy ja joihin sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot yhteisten pääomapäätösten laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) yhteisen pääomapäätöksen luonnoksen ja siihen mahdollisesti tehtävien ajantasaistusten päiväys;
 - e) direktiivin 2013/36/EU 73 ja 97 artiklan soveltamista koskeva päätelmä;
 - f) laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyttä koskeva päätelmä;
 - g) kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen hallussa olevien laitoskohtaisten omien varojen riittävyyttä koskeva päätelmä;
 - h) niiden laitoskohtaisten omien varojen määrää koskeva päätelmä, jotka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen on direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pidettävä hallussaan;
 - i) niiden konsolidoitujen omien varojen määrää koskeva päätelmä, jotka laitosryhmän on direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pidettävä hallussaan;
 - j) tiedot vakavaraisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista, joita sovelletaan kuhunkin laitokseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 103, 129, 130, 131 ja 133 artiklan nojalla, sekä mahdollisista muista vakavaraisuutta tai makrotason vakavaraisuutta koskevista vaatimuksista, ohjeista, suosituksista tai varoituksista;
 - k) viitepäivämäärä, johon e–i alakohdan mukaiset päätelmät liittyvät;
 - l) tarvittaessa h ja i alakohdan mukaisten päätelmien täytäntöönpanoaikataulu.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettussa päätelmässä on esitettävä kaikki seuraavat seikat:
 - a) arviointi siitä, onko ryhmään kuuluvilla laitoksilla moitteettomat, tehokkaat ja kattavat strategiat ja menettelyt, joiden avulla ne arvioivat, ylläpitävät ja jakavat sisäistä pääomaa, sekä siitä, ovatko tällaiset strategiat ja menettelyt ajan tasalla;
 - b) arviointi siitä, riittävätkö sisäisen pääoman määrät, laatu ja jakautuminen kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joita ryhmään kuuluviin laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua;
 - c) arviointi siitä, ovatko ryhmään kuuluvat laitokset toteuttaneet asianmukaiset järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit kaikkien direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattamiseksi;
 - d) arviointi siitä, varmistavatko ryhmään kuuluvien laitosten käyttämät järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit niiden riskien hyvän hallinnan ja kattamisen;
 - e) tiedot direktiivin 2013/36/EU 102 artiklan sekä 104 artiklan 1 kohdan b–l alakohdan mukaisten valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien soveltamisesta a–d alakohdassa yksilöityjen puutteiden korjaamiseksi.
3. Edellä 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen päätelmien on liityttävä ja tukeuduttava 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun päätelmään.
4. Edellä 1 kohdan h ja i alakohdassa tarkoitettujen päätelmien on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) ne on muotoiltava määränä tai suhteena tai niiden yhdistelmänä;
 - b) niissä on annettava yksityiskohtaiset tiedot vaadittujen omien lisävarojen laadusta;
 - c) niiden on liityttävä ja tukeuduttava 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun päätelmään.
5. Päätelmien, jotka koskevat kutakin ryhmään kuuluvaa laitosta yksilöllisesti ja laitosryhmää konsolidoidusti, on oltava selkeästi tunnistettavissa yhteisen pääomapäätöksen asiakirjaluonnoksessa.
6. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava yhteisen pääomapäätöksen asiakirjaluonnos asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.

11 artikla

Yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksen laatiminen

1. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava kaikilta osin perusteltu yhteisen likviditeettipäätöksen luonnos, joka kattaa ryhmän ja kyseiseen ryhmään kuuluvat laitokset. Yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksessa on esitettävä kaikki seuraavat seikat:
 - a) konsolidointiryhmän valvojan ja yhteisen päätöksen tekomenettelyyn osallistuvien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten nimet;
 - b) sen laitosryhmän nimi ja luettelo kaikista niistä ryhmään kuuluvista laitoksista, joihin yhteinen likviditeettipäätös liittyy ja joihin sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot yhteisten likviditeettipäätösten laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksen ja siihen mahdollisesti tehtävien ajantasaistusten päiväys;
 - e) päätelmä ryhmän likviditeetin riittävydestä konsolidoidulla tasolla;
 - f) päätelmä kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen likviditeetin riittävydestä yksittäisen laitoksen tasolla;
 - g) päätelmä toimenpiteistä, jotka on toteutettu, jotta voidaan puuttua maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia kyseisen direktiivin 150 artiklan mukaisesti kullekin ryhmään kuuluvalla laitoksella yksittäisen laitoksen tasolla ja koko ryhmälle konsolidoidulla tasolla;

- h) tiedot muista asianomaisista vakavaraisuutta tai makrotason vakavaraisuutta koskevista vaatimuksista, ohjeista, suosituksista tai varoituksista;
 - i) viitepäivämäärä, johon e–g alakohdan mukaiset päätelmät liittyvät;
 - j) tarvittaessa g alakohdan tarkoitetun päätelmän täytäntöönpanoaikataulu.
2. Edellä 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettussa päätelmässä on esitettävä kaikki seuraavat seikat:
- a) arviointi siitä, ovatko ryhmään kuuluvat laitokset toteuttaneet tehokkaat strategiat, toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisten ajanjaksojen ajan;
 - b) arviointi siitä, onko ryhmään kuuluvien laitosten likviditeetti yksittäisen laitoksen tasolla ja koko ryhmän likviditeetti konsolidoidulla tasolla riittävä kattamaan likviditeettiriskit;
 - c) arviointi siitä, ovatko ryhmään kuuluvat laitokset toteuttaneet asianmukaiset järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit kaikkien direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettujen vaatimusten noudattamiseksi.
3. Edellä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettussa päätelmässä on oltava yksityiskohtaiset tiedot toteutettujen toimenpiteiden luonteesta. Jos kyseiset toimenpiteet liittyvät tarpeeseen vahvistaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisesti, päätelmässä on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisten erityisten maksuvalmiusvaatimusten esitystavasta.
4. Päätelmien, jotka koskevat kutakin ryhmään kuuluvaa laitosta yksilöllisesti ja laitosryhmää konsolidoidusti, on oltava selkeästi tunnistettavissa yhteisen likviditeettipäätöksen asiakirjaluonnoksessa.
5. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava yhteisen likviditeettipäätöksen asiakirjaluonnos asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.

12 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen aikaansaaminen

1. Käytyään asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa 3 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettua vuoropuhelua yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksista konsolidointiryhmän valvojan on tarvittaessa tarkistettava yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen luonnoksia kyseisten päätösten viimeistelemiseksi.
2. Konsolidointiryhmän valvojan ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on päästävä sopimukseen yhteisestä pääomapäätöksestä ja yhteisestä likviditeettipäätöksestä.
3. Konsolidointiryhmän valvojan ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten edustajien, joilla on tarvittavat valtuudet, on vahvistettava sopimus kirjallisesti toimivaltaisten viranomaistensa sitouttamiseksi.

13 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen antaminen tiedoksi

1. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava yhteistä pääomapäätöstä koskeva asiakirja ja yhteistä likviditeettipäätöstä koskeva asiakirja EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen ylimmälle hallintoelimelle hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan k alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä. Konsolidointiryhmän valvojan on vahvistettava tämä tiedoksianto asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.
2. Jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten ylimmille hallintoelimille yhteistä pääomapäätöstä koskevan asiakirjan ja yhteistä likviditeettipäätöstä koskevan asiakirjan ne osat, joilla on merkitystä kunkin laitoksen kannalta, hyvissä ajoin ja joka tapauksessa yhteisen päätöksen aikataulussa 3 artiklan 2 kohdan k alakohdan mukaisesti määritettyyn määräaikaan mennessä.
3. Konsolidointiryhmän valvojan on tarvittaessa keskusteltava yhteistä pääomapäätöstä koskevasta asiakirjasta ja yhteistä likviditeettipäätöstä koskevasta asiakirjasta EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen kanssa selittääkseen sille päätöksiä koskevia yksityiskohtaisia tietoja ja päätösten soveltamista.

4. Jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa keskusteltava yhteistä pääomapäätöstä koskevan asiakirjan ja yhteistä likviditeettipäätöstä koskevan asiakirjan niistä osista, joilla on merkitystä kunkin laitoksen kannalta, kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten kanssa selittääkseen niille päätöksiä koskevia yksityiskohtaisia tietoja ja päätösten soveltamista.

14 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen soveltamisen valvonta

1. Konsolidointiryhmän valvojan on annettava 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulos tiedoksi asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, jos EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen edellytetään toteuttavan jommankumman seuraavista toimista:

- a) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten täydentävien omien varojen vaatimusten noudattaminen yksittäisen laitoksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla,
- b) puuttuminen maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin tai olennaisiin havaintoihin taikka direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisten erityisten maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen yksittäisen laitoksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla.

2. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on annettava 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulos tiedoksi konsolidointiryhmän valvojalle, jos kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen edellytetään toteuttavan jommankumman seuraavista toimista:

- a) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten täydentävien omien varojen vaatimusten noudattaminen yksittäisen laitoksen tasolla,
- b) puuttuminen maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin tai olennaisiin havaintoihin tai direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisten erityisten maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen yksittäisen laitoksen tasolla.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetun keskustelun tulokset muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

4. Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on valvottava niiden yhteisten pääomapäätösten ja yhteisten likviditeettipäätösten soveltamista, joilla on merkitystä kunkin niiden vastuulla olevaan ryhmään kuuluvan laitoksen kannalta.

III LUKU

ERIMIELISYYDET JA YHTEISEN PÄÄTÖKSEN PUUTTUESSA TEHTÄVÄT PÄÄTÖKSET

15 artikla

Päätöksentekomenettely yhteisen päätöksen puuttuessa

1. Jos konsolidointiryhmän valvoja ja asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet keskenään yhteistä pääomapäätöstä 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa tai yhteistä likviditeettipäätöstä 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, direktiivin 2012/36/EU 113 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut päätökset on vahvistettava kirjallisesti, ja ne on tehtävä viimeistään seuraavista päivämääristä myöhempänä:

- a) tapauksen mukaan kuukauden kuluttua 8 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitetusta määräajasta;
- b) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on antanut neuvoja saatuaan direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisen kuulemista koskevan pyynnön;
- c) kuukauden kuluttua siitä, kun EPV on tehnyt direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 3 kohdan ensimmäisen tai toisen alakohdan mukaisen päätöksen, tai minä tahansa muuna päivänä, jonka EPV on vahvistanut tällaisessa päätöksessä.

2. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on annettava konsolidointiryhmän valvojalle tiedoksi päätökset, jotka ne ovat tehneet yksittäisen laitoksen tasolla yhteisen päätöksen puuttuessa.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on sisällytettävä 2 kohdassa tarkoitetut päätökset ja yksittäisen laitoksen tasolla ja konsolidoidulla tasolla tehdyt päätöksensä yhteen asiakirjaan ja toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos EPV:tä on kuultu, 3 kohdassa tarkoitetussa asiakirjassa on oltava selvitys mahdollisista EPV:n neuvoista tehdyistä poikkeamista.

16 artikla

Pääomapäätösten laatiminen yhteisen pääomapäätöksen puuttuessa

1. Päätökset, jotka tehdään yhteisen pääomapäätöksen puuttuessa, on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kaikki seuraavat seikat:
 - a) konsolidointiryhmän valvojan tai pääomapäätöksen tekvän asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen nimi;
 - b) sen laitosryhmän nimi tai sen ryhmään kuuluvan laitoksen nimi, johon pääomapäätös liittyy ja johon sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot pääomapäätösten laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) pääomapäätöksen päiväys;
 - e) direktiivin 2013/36/EU 73 ja 97 artiklan soveltamista koskeva päätelmä;
 - f) konsolidoidulla tasolla tehtävien pääomapäätösten osalta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyttä koskeva päätelmä;
 - g) yksittäisen laitoksen tasolla tehtävien pääomapäätösten osalta kyseisen laitoksen hallussa olevien laitoskohtaisten omien varojen riittävyyttä koskeva päätelmä;
 - h) konsolidoidulla tasolla tehtävien pääomapäätösten osalta niiden omien varojen määrää koskeva päätelmä, jotka laitosryhmän on direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pidettävä hallussaan konsolidoidulla tasolla;
 - i) yksittäisen laitoksen tasolla tehtävien pääomapäätösten osalta niiden omien varojen määrää koskeva päätelmä, jotka kyseisen laitoksen on direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti pidettävä hallussaan yksittäisen laitoksen tasolla;
 - j) tiedot vakavaraisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista, joita sovelletaan kyseiseen laitokseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 103, 129, 130, 131 ja 133 artiklan nojalla, sekä mahdollisista muista vakavaraisuutta tai makrotason vakavaraisuutta koskevista vaatimuksista, ohjeista, suosituksista tai varoituksista;
 - k) viitepäivämäärä, johon e–i alakohdan mukaiset päätelmät liittyvät;
 - l) tarvittaessa kuvaus siitä, miten muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tai konsolidointiryhmän valvojan riskinarviointia, näkemyksiä ja varaumia tarkastellaan;
 - m) tarvittaessa h ja i alakohdan mukaisten päätelmien täytäntöönpanoaikataulu.
2. Yksittäisen laitoksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla tehtävien pääomapäätösten, jotka tehdään yhteisen pääomapäätöksen puuttuessa, on täytettävä 10 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetty vaatimukset tapauksen mukaan.

17 artikla

Likviditeettipäätösten laatiminen yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa

1. Likviditeettipäätös, joka tehdään yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa, on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kaikki seuraavat seikat:
 - a) konsolidointiryhmän valvojan tai likviditeettipäätöksen tekvän asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen nimi;
 - b) sen laitosryhmän nimi tai sen ryhmään kuuluvan laitoksen nimi, johon likviditeettipäätös liittyy ja johon sitä sovelletaan;
 - c) viitetiedot likviditeettipäätösten laadintaan, viimeistelyyn ja soveltamiseen sovellettavasta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) likviditeettipäätöksen päiväys;

- e) konsolidoidulla tasolla tehtävien likviditeettipäätösten osalta päätelmä laitosityhmän likviditeetin riittävyydestä konsolidoidulla tasolla;
 - f) yksittäisen laitoksen tasolla tehtävien likviditeettipäätösten osalta päätelmä kyseisen laitoksen likviditeetin riittävyydestä yksittäisen laitoksen tasolla;
 - g) konsolidoidulla tasolla tehtävien likviditeettipäätösten osalta päätelmä toimenpiteistä, jotka on toteutettu, jotta voidaan puuttua maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa vaaditun mukaisesti, sekä tarpeeseen vahvistaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia kyseisen direktiivin 105 artiklan mukaisesti ryhmälle konsolidoidulla tasolla;
 - h) yksittäisen laitoksen tasolla tehtävien likviditeettipäätösten osalta päätelmä toimenpiteistä, jotka on toteutettu, jotta voidaan puuttua maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa vaaditun mukaisesti, sekä tarpeeseen vahvistaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia kyseisen direktiivin 105 artiklan mukaisesti kyseiselle laitokselle yksittäisen laitoksen tasolla;
 - i) viitepäivämäärä, johon e–h alakohdassa tarkoitettut päätelmät liittyvät;
 - j) tiedot muista asianomaisista vakavaraisuutta tai makrotason vakavaraisuutta koskevista vaatimuksista, ohjeista, suosituksista tai varoituksista;
 - k) tarvittaessa kuvaus siitä, miten muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tai konsolidointiryhmän valvojan riskinarviointia, näkemyksiä ja varauksia tarkastellaan;
 - l) tarvittaessa g ja h alakohdan mukaisten päätelmien täytäntöönpanoaikataulu.
2. Yksittäisen laitoksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla tehtävien likviditeettipäätösten, jotka tehdään yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa, on täytettävä 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.

18 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen tai yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa tehtyjen pääomapäätösten ja likviditeettipäätösten antaminen tiedoksi

1. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätösasiakirja EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen ylimmälle hallintoelimelle.
2. Jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten ylimmille hallintoelimille ne osat 1 kohdassa tarkoitettusta päätösasiakirjasta, jotka koskevat kutakin kyseisistä laitoksista.
3. Konsolidointiryhmän valvojan on tarvittaessa keskusteltava päätösasiakirjasta EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen kanssa selittääkseen sille yhteisen pääomapäätöksen tai yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa tehtyihin pääomapäätöksiin tai likviditeettipäätöksiin liittyviä yksityiskohtaisia tietoja ja päätösten soveltamista.
4. Jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa keskusteltava kyseiseen jäsenvaltioon sijoitautuneiden laitosten kanssa kutakin laitosta koskevista päätösasiakirjan osista selittääkseen niille yhteisen pääomapäätöksen tai yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa tehtyihin pääomapäätöksiin tai likviditeettipäätöksiin liittyviä yksityiskohtaisia tietoja ja päätösten soveltamista.

19 artikla

Yhteisen pääomapäätöksen ja yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa tehtyjen pääomapäätösten tai likviditeettipäätösten soveltamisen valvonta

Konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on valvottava niiden pääomapäätösten ja likviditeettipäätösten soveltamista, jotka on tehty yhteisen pääomapäätöksen tai yhteisen likviditeettipäätöksen puuttuessa ja joilla on merkitystä kunkin niiden vastuulla olevaan ryhmään kuuluvan laitoksen kannalta.

IV LUKU

YHTEISTEN PÄÄTÖSTEN JA YHTEISEN PÄÄTÖKSEN PUUTTUESSA TEHTYJEN PÄÄTÖSTEN AJANTASAISTUS JA YLIMÄÄRÄINEN AJANTASAISTUS

20 artikla

Yhteisten päätösten ylimääräinen ajantasaistus

1. Jos konsolidointiryhmän valvoja tai asianomainen toimivaltainen viranomainen esittää yhteisen pääomapäätöksen tai yhteisen likviditeettipäätöksen ylimääräistä ajantasaistusta koskevan pyynnön direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 4 kohdan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on annettava kyseinen pyyntö tiedoksi kaikille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Ylimääräisessä ajantasaistuksessa on noudatettava 9–14 artiklan mukaista menettelyä.

2. Jos asianomainen toimivaltainen viranomainen pyytää muuhun laitokseen kuin EU:ssa emoyrityksenä toimivaan laitokseen, EU:ssa emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan holdingyhtiöön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan sekaholdingyhtiöön liittyvän yhteisen päätöksen ajantasaistamista konsolidointiryhmän valvojalta kahdenvälisesti, pyyntö on esitettävä kirjallisesti ja perusteltava.

Konsolidointiryhmän valvojan on annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu pyyntö tiedoksi kaikille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Pyyntöihin on sisällyttävä 10 artiklan mukainen yhteisen pääomapäätöksen asiakirjaluonnos tai 11 artiklan mukainen yhteisen likviditeettipäätöksen asiakirjaluonnos. Konsolidointiryhmän valvojan on vahvistettava määräaika, johon mennessä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on otettava kantaa siihen, onko ajantasaistus suoritettava kahdenvälisesti.

Jos asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta ei saada ilmoitettuun määräaikaan mennessä pyyntöä ajantasaistuksen suorittamisesta muuten kuin kahdenvälisesti, konsolidointiryhmän valvojan ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, jotka olivat pyytäneet ylimääräistä ajantasaistusta, on osallistuttava yhteisen päätöksen tekemiseen ja sovittava siitä kahdenvälisesti.

3. Jos asianomainen toimivaltainen viranomainen ei halua toimittaa osuutta ajantasaistettuun yhteiseen päätöksen 9 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on laadittava ajantasaistettu yhteinen päätös asianomaiselta toimivaltaiselta viranomaiselta yhteiseen päätösasiakirjaan saadun viimeisimmän osuuden perusteella.

21 artikla

Yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjen päätösten vuotuinen ja ylimääräinen ajantasaistus

1. Yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjen päätösten vuotuisessa ajantasaistuksessa on noudatettava 3 artiklan 2 kohdan mukaisia vaiheita siltä osin kuin jokaisella vaiheella on merkitystä direktiivin 2013/36/EU 97 artiklan 4 kohdan soveltamisen kannalta.

2. Yhteisen päätöksen puuttuessa direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehtyjen päätösten ylimääräisessä ajantasaistuksessa on noudatettava 9–14 artiklan mukaista menettelyä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

SREP-RAPORTTILOMAKE

SREP-raporttia täydennetään pisteytystä koskevilla tiivistelmillä (taulukko 1) ja omien varojen riittävyyden arvioinnilla (taulukko 2).

Laitos:	
Laitoksen luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokittelussa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:	
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:	
Toimivaltainen viranomainen:	

SREP-kokonaisarvio	SREP-kokonaispisteet (omien varojen arvioinnin ja likviditeetin riittävyyden arvioinnin jälkeen):
<i>Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä jäljempänä esitetyistä arvioinneista.</i>	

Omien varojen riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä omien varojen riittävyyden arvioinnista; 2) alustava ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto omien varojen riittävyydestä kunkin yhteisön tasolla ja omista varoista, jotka mahdollisesti vaaditaan direktiivin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) säädettyjen vaatimusten lisäksi; 3) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 4) kuvaus mahdollisista muista pääomaan liittyvistä valvontatoimenpiteistä ⁽¹⁾.</i> <i>Tässä kohdassa kuvataan myös sitä, kuinka SREP-raportin pääoma-arviot on johdettu ja kuinka valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessin (ICAAP) pääoma-arviot on otettu huomioon, jos ne on arvioitu luotettaviksi.</i>

Likviditeetin riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä likviditeetin riittävyyden arvioinnista; 2) ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto likviditeetin riittävyydestä kunkin yhteisön tasolla ja mahdollisesti vaaditut valvontatoimenpiteet; 3) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 4) kuvaus mahdollisista muista valvontatoimenpiteistä, joilla puututaan havaittuihin puutteisiin.</i> <i>Riippuen yhteisen likviditeettipäätöksen aikataulusta tämän arvioinnin on perustuttava havaintoihin, joista on esitetty tiivistelmä maksuvalmiutta koskevassa SREP-raportissa (ks. liitteessä V oleva lomake), tai arviointi on esitettävä ajantasaistettuna arviointina.</i>

⁽¹⁾ Esim. osinko-oikeuteen liittyvät rajoitukset.

A. Liiketoimintamallin analysointi (elinkelpoisuus ja kestävyys)	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus liiketoimintamallin, strategian ja rahoitusaseman kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvontaan liittyvä arviointi nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja strategian kestävydestä; ja 3) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet.	

B. Sisäiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelyt	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus sisäisen hallinnointi- ja ohjauskehyksen kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin mukaisten sisäisten hallinnointi- ja ohjausvaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät toimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C. Konkurssiriskit	
C.1 Luotto- ja vastapuoliriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.2 Selvitys-/toimitusriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.3 Keskittymäriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.4 Markkinariski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.5 Pankkien rahoitustaseeseen liittyvä korkoriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.6 Operatiivinen riski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.7 Ylivelkaantumisriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.8 Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus muiden havaittujen konkurssiriskien kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

D. Likviditeettiriskit	Likviditeettiriskin kokonaispisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeetti- ja rahoitusriskien kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnessa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset. Riippuen yhteisen likviditeettipäätöksen aikataulusta tämän arvioinnin on perustuttava havaintoihin, joista on esitetty tiivistelmä likviditeettiä koskevassa SREP-raportissa (ks. liitteessä V oleva lomake), tai arviointi on esitettävä ajantasaistettuna arviointina.	
Jos likviditeetti- ja rahoitusriskien arvioinnissa havaitaan olennaisia seikkoja, jotka liittyvät rahoitusriskiin, joka edellyttää pääoman kohdentamista rahoituskustannusten kasvun vaikutusten lieventämiseksi, kuvataan tarvittaessa, kuinka tämä otetaan huomioon täydentävien omien varojen vaatimuksissa.	

E. Järjestelmäriski
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 3) mahdolliset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet.

F. ICAAP:n arviointi
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä havainnoista, jotka on tehty arvioitaessa ICAAP-kehityksen sekä laitoksen itse suorittaman riskien kvantifioinnin luotettavuutta, sekä niihin perustuvasta asianmukaisen sisäisen pääoman kohdentamisesta; 2) kuvaus ICAAP-kehityksen kehityksestä tarkastelujakson aikana; 3) havaitut puutteet; 4) ICAAP:ia koskevat vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset. Tässä kohdassa on myös esitettävä lausunto siitä, katsotaanko ICAAP-arviot luotettaviksi ja voidaanko niitä hyödyntää omien varojen riittävyyden arvioinnissa.

G. Riskien väliset hajautusvaikutukset
Ottaen huomioon ICAAP-arviointien ja sisäistä pääomaa koskevien arvioiden tulokset (ja vain, jos hajautusvaikutukset otetaan huomioon) tässä jaksossa esitetään kuvaus hajautusvaikutuksista ja määritellään, missä määrin hajautusvaikutuksista saatavat hyödyt voidaan ottaa huomioon omien varojen riittävyyden määrittämisessä.

H. Stressitestin tulokset

Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä laitosten omien stressitestien tuloksista ja niiden vaikutuksista omien varojen riittävyyteen sekä niiden täsmäytyksestä valvontaan liittyvien stressitestien kanssa, mukaan lukien selvitys siitä, kuinka stressitestissä mahdollisesti käytetty puskuri on johdettu.

Muut asiaa koskevat tiedot

Tässä kohdassa annetaan muut tiedot, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi ryhmän riskinarvioinnin kannalta ja joita ei ole annettu edellä.

Konsolidointiryhmän valvojan ja vastaanottavan ETA-valtion toimivaltaisten viranomaisten sopimat määrälliset indikaattorit (valvontakollegioita koskevien teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien mukaan)

Luetellaan mahdolliset määrälliset indikaattorit, joiden jakamisesta on sovittu yhteisen päätöksen tekemiseen liittyvän yhteisen riskinarviointiraportin laatimisen aikana.

LIITE II

SREP-RAPORTTILOMAKE

Taulukko 1

Tiivistelmä pisteistä

Laitos:	
Laitoksen luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:	
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:	
Toimivaltainen viranomainen:	

SREP-menettelyssä arvioitavat seikat		Pisteet
A.	Liiketoimintamalli (elinkelpoisuus ja kestävyys)	
B.	Sisäiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelyt	
C.	Konkurssiriskit	
C.1	Luotto- ja vastapuoliriski	
C.2	Selvitys-/toimitusriski	
C.3	Keskittymäriski	
C.4	Markkinariski	
C.5	Pankkien rahoitustaseeseen liittyvä korkoriski	
C.6	Operatiivinen riski	
C.7	Ylivelkaantumiseriski	
C.8	Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)	
C.9	Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)	
D.	Likviditeettiriskit	"[likviditeettiä koskevan SREP-raportin tulosten mukaan] Näiden pisteiden on oltava linjassa yhteisen likviditeettipäätöksen mukaisten vastaavien arviointien kanssa. Riippuen yhteisen likviditeettipäätöksen aikataulusta tämän arvioinnin on perustuttava havaintoihin, joista esitetään tiivistelmä likviditeettiä koskevassa SREP-raportissa, tai arviointi on esitettävä ajantasaistettuna arviointina."
E.	Järjestelmäriski (riski, jonka laitos aiheuttaa rahoitusjärjestelmälle)	
SREP-menettelyn mukaiset kokonaispisteet		

Tiivistelmä pääoman riittävyyden arvioinnista

Laitos:				
Laitoksen luokka:		[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]		
Viitepäivämäärä:				
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:				
Toimivaltainen viranomainen:				
SREP-menettelyssä arvioitavat seikat		Lisätietoerät		SREP-menettelyn mukaiset pääomaa koskevat kokonaisvaatimukset / arvio (tarvittaessa myös valvontaviranomaisten laatimat korvaavat indikaattorit) (miljoonaa euroa)
		Pilari 1:n pääomavaatimukset (tarvittaessa) (miljoonaa euroa)	ICAAP-arvio (miljoonaa euroa)	
A.	Liiketoimintamalli (elinkelpoisuus ja kestävyys)			
B.	Sisäiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelyt			
C.	Konkurssiriskit (riskit ja tarkastukset)			
C.1	Luotto- ja vastapuoliriski			
C.2	Selvitys-/toimitusriski			
C.3	Keskittymäriskit			
C.4	Markkinariski			
C.5	Pankkien rahoitustaseeseen liittyvä korkoriski			
C.6	Operatiivinen riski			
C.7	Ylivelkaantumiseriski			
C.8	Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)			
C.9	Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)			
D.	Likviditeettiriskit Rahoitusriski (rahoituskustannusnäkökulma)			
E.	Järjestelmäriski (riski, jonka laitos aiheuttaa rahoitusjärjestelmälle)			
F.	Riskien väliset hajautusvaikutukset			
G.	Pääomasuunnittelu / stressitestissä käytetty puskuri (tarvittaessa)		Pääomasuunnittelu / stressitestissä käytetty puskuri tarvittaessa ICAAP-stressitestien tulosten perusteella	Tarvittaessa ICAAP-stressitestien täsmäytys valvontaviranomaisten stressitestien kanssa ja tulokseksi saatava pääomasuunnittelu / stressitesteissä käytetty puskuri

SREP-menettelyn mukaiset pääomatulokset (alustava ehdotus yhteisestä päätöksestä käytävää keskustelua varten)				
H.	Kokonaispääomavaatimus / arvio	Pilari 1:n kokonaispääomavaatimus	ICAAP-kokonaispääoma-arvio	SREP-menettelyn mukainen kokonaispääoma-arvio
	Pääoman riittävyyttä koskeva arviointi (pääoma arvioidaan riittäväksi/riittämättömäksi)			Riittävä/riittämätön
	Täydentävien omien varojen vaatimus			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)
Lisätietoerät (arvot viitepäivämääränä)				
	Yhteenlasketut omat varat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä			
	Ensisijaiset omat varat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä			
	Ydinpääomaan kuuluvat omat varat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä			
	Riskipainotetut varat yhteensä (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä			
	Kotijäsenvaltiossa sovellettavat asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaiset omien varojen vaatimukset ottaen huomioon mainitun asetuksen 458 artiklan mukaisesti toteutetut tai hyväksytyt toimenpiteet ja kyseisen asetuksen kymmenennessä osassa säädetyt siirtymäjärjestelyt			
	Sen yleisen pääomapuskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä direktiivin 2013/36/EU 129 artiklan mukaisesti			
	Sen laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä direktiivin 2013/36/EU 130 artiklan mukaisesti			
	Sen järjestelmäriskipuskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti			
	Sen G-SII- tai O-SII- puskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti			
	Muut laitokseen sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 103 artiklan mukaiset vaatimukset, makrotason vakauden valvontatoimenpiteet sekä EPV:n ja EJRK:n suositukset			

LIITE III

RYHMÄN RISKIEN ARVIOINTIRAPORTTILOMAKE

Ryhmän riskien arviointiraporttiin on liitettävä kaikki asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toimittamat SREP-raportit. Ryhmän riskien arviointiraporttia täydennetään pisteytystä koskevilla tiivistelmillä (taulukko 1) ja omien varojen riittävyyden arvioinnilla (taulukko 2).

Ryhmä:	
Ryhmän luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokittelussa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:	
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:	

Ryhmän SREP-kokonaisarvio	SREP-kokonaispisteet (omien varojen arvioinnin ja likviditeetin riittävyyden arvioinnin jälkeen):
<i>Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä jäljempänä esitetyistä arvioinneista.</i>	

Omien varojen riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä omien varojen riittävyyden arvioinnista; 2) ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto omien varojen riittävyydestä ryhmän tasolla ja omista varoista, jotka mahdollisesti vaaditaan direktiivin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) VII osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) säädettyjen vaatimusten lisäksi; 3) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 4) kuvaus mahdollisista muista pääomaan liittyvistä valvontatoimenpiteistä ⁽¹⁾.</i> <i>Tässä kohdassa kuvataan myös sitä, kuinka SREP-raportin pääoma-arviot on johdettu ja kuinka valvottavan vakavaraisuuden hallintaprosessin (ICAAP) pääoma-arviot on otettu huomioon, jos ne on arvioitu luotettaviksi.</i>

Likviditeetin riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä likviditeetin riittävyyden arvioinnista; 2) ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto likviditeetin riittävyydestä ryhmän tasolla ja mahdollisesti vaaditut valvontatoimenpiteet; 3) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 4) kuvaus mahdollisista muista valvontatoimenpiteistä, joilla puututaan havaittuihin puutteisiin.</i> <i>Riippuen yhteisen likviditeettipäätöksen aikataulusta tämän arvioinnin on perustuttava havaintoihin, joista on esitetty tiivistelmä ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportissa (ks. liitteessä VII oleva lomake), tai arviointi on esitettävä ajantasaistettuna arviointina.</i>

⁽¹⁾ Esim. osinko-oikeuteen liittyvät rajoitukset.

A. Liiketoimintamallin analysointi (elinkelpoisuus ja kestävyys)	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus liiketoimintamallin, strategian ja rahoitusaseman kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvontaan liittyvä arviointi nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja strategian kestävydestä; ja 3) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet.	

B. Sisäiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelyt	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus sisäisen hallinnointi- ja ohjauskehyksen kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin mukaisten sisäisten hallinnointi- ja ohjausvaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät toimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C. Konkurssiriskit	
C.1 Luotto- ja vastapuoliriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.2 Selvitys-/toimitusriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.3 Keskittymäriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.4 Markkinariski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.5 Pankkien rahoitustaseeseen liittyvä korkoriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.6 Operatiivinen riski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.7 Ylivelkaantumisriski	Pisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

C.8 Mahdolliset muut laitoksen kannalta olennaiset riskit (tarkennetaan)	Pisteet:
Ilmoittakaa tässä kohdassa seuraavat: 1) kuvaus muiden havaittujen konkurssiriskien kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.	

D. Likviditeettiriskit	Likviditeettiriskin kokonaispisteet:
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeetti- ja rahoitusriskien kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnessa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; sekä 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset. Riippuen yhteisen likviditeettipäätöksen aikataulusta tämän arvioinnin on perustuttava havaintoihin, joista on esitetty tiivistelmä ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportissa (ks. liitteessä VII oleva lomake), tai arviointi on esitettävä ajantasaistettuna arviontina.	
Jos likviditeetti- ja rahoitusriskien arvioinnissa havaitaan olennaisia seikkoja, jotka liittyvät rahoitusriskiin, joka edellyttää pääoman kohdentamista rahoituskustannusten kasvun vaikutusten lieventämiseksi, kuvataan tarvittaessa, kuinka tämä otetaan huomioon täydentävien omien varojen vaatimuksissa.	

E. Järjestelmäriski
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus riskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) seuraavan arviointijakson näkymät; ja 3) mahdolliset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet.

F. ICAAP:n arviointi
Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä havainnoista, jotka on tehty arvioitaessa ICAAP-kehityksen sekä laitoksen itse suorittaman riskien kvantifioinnin luotettavuutta, sekä niihin perustuvasta asianmukaisen sisäisen pääoman kohdentamisesta; 2) kuvaus ICAAP-kehityksen kehityksestä tarkastelujakson aikana; 3) havaitut puutteet; 4) ICAAP:ia koskevat vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, mukaan lukien pääomaa koskevat ja muut valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset. Tässä kohdassa on myös esitettävä lausunto siitä, katsotaanko ICAAP-arviot luotettaviksi ja voidaanko niitä hyödyntää omien varojen riittävyyden arvioinnissa.

G. Riskien väliset hajautusvaikutukset
Ottaen huomioon ICAAP-arviointien ja sisäistä pääomaa koskevien arvioiden tulokset (ja vain, jos hajautusvaikutukset otetaan huomioon) tässä kohdassa esitetään kuvaus hajautusvaikutuksista ja määritellään, missä määrin hajautusvaikutuksista saatavat hyödyt voidaan ottaa huomioon omien varojen riittävyyden määrittämisessä.

H. Stressitestin tulokset

Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä laitosten omien stressitestien tuloksista ja niiden vaikutuksista omien varojen riittävyyteen sekä niiden täsmäytyksestä valvontaan liittyvien stressitestien kanssa, mukaan lukien selvitys siitä, kuinka stressitestissä mahdollisesti käytetty puskuri on johdettu.

Muut asiaa koskevat tiedot

Tässä kohdassa annetaan muut tiedot, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi ryhmän riskinarvioinnin kannalta ja joita ei ole annettu edellä (esim. tämän täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan vaatimusten noudattamisen edellyttämät tiedot).

Konsolidointiryhmän valvojan ja vastaanottavan ETA-valtion toimivaltaisten viranomaisten sopimat määrälliset indikaattorit (valvontakollegioita koskevien teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien mukaan)

Luetellaan mahdolliset määrälliset indikaattorit, joiden jakamisesta on sovittu yhteisen päätöksen tekemiseen liittyvän yhteisen riskinarviointiraportin laatimisen aikana.

Taulukko 2

Tiivistelmä omien varojen riittävyyden arvioinnista

Laitos:	<i>Yhteisö X / alaryhmä X</i>	<i>Yhteisö Y / alaryhmä Y</i>
Laitoksen luokka:		
Viitepäivämäärä:		
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä		
Toimivaltainen viranomainen:		

SREP-menettelyssä arvioitavat seikat		Lisätietoerät		SREP-menettelyn mukaiset pääomaa koskevat kokonaisvaatimukset / arvio (tarvittaessa myös valvontaviranomaisen laatimat korvaavat indikaattorit) (miljoonaa euroa)	Lisätietoerät		SREP-menettelyn mukaiset pääomaa koskevat kokonaisvaatimukset / arvio (tarvittaessa myös valvontaviranomaisen laatimat korvaavat indikaattorit) (miljoonaa euroa)
		Pilari 1:n pääomavaatimukset (tarvittaessa) (miljoonaa euroa)	ICAAP-arvio (miljoonaa euroa)		Pilari 1:n pääomavaatimukset (tarvittaessa) (miljoonaa euroa)	ICAAP-arvio (miljoonaa euroa)	
A.	Liiketoimintamalli (elinkelpoisuus ja kestävyys)						
B.	Sisäiset hallinnointi- ja ohjausjärjestelyt						
C.	Konkurssiriskit (riskit ja tarkastukset)						
C.1	Luotto- ja vastapuoliriski						
C.2	Selvitys-/toimitusriski						
C.3	Keskittymäriski						

Konsolidoitu ryhmä		
Lisätietoerät		SREP-menettelyn mukaiset pääomaa koskevat kokonaisvaatimukset / arvio (tarvittaessa myös valvontaviranomaisen laatimat korvaavat indikaattorit) (miljoonaa euroa)
Pilari 1:n pääomavaatimukset (tarvittaessa) (miljoonaa euroa)	ICAAP-arvio (miljoonaa euroa)	

SREP-menettelyn mukaiset pääomatulokset (alustava ehdotus yhteisestä päätöksestä käytävää keskustelua varten)										
	Kokonaispääoma- vaatimus / arvio	Pilari 1:n kokonais- pääoma- vaatimus	ICAAP- koko- nais- pääoma- arvio	SREP-menettelyn mukainen kokonaispääoma-arvio	Pilari 1:n kokonais- pääoma- vaatimus	ICAAP- koko- nais- pääoma- arvio	SREP-menettelyn mukainen kokonaispääoma-arvio	Pilari 1:n kokonais- pääoma- vaatimus	ICAAP- koko- nais- pääoma- arvio	SREP-menettelyn mukainen kokonaispääoma-arvio
H.	Pääoman riittävyyttä koskeva arviointi (pääoma arvioidaan riittäväksi/riittämättömäksi)			Riittävä/riittämätön			Riittävä/riittämätön			Riittävä/riittämätön
	Täydentävien omien varojen vaatimus			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)
I.	Hajautusvaikutukset, myös ryhmän sisäiset (-)									
	Ryhmän sisäinen keskittyminen (+)									
	Ryhmän sisäiset tukijärjestelyt (-)									
	Muut ryhmän sisäiset erät (+/-)									
J.	Yhteisen päätöksen tulokset (alustavan ehdotuksen (H) perusteella, ottaen huomioon ryhmän sisäisten erien vaikutukset ja toimivaltaisten viranomaiset välisen vuoropuhelun tulokset)									
	Kokonaispääomav aatimus / arvio			SREP- menettelyn mukainen kokonaispääoma- arvio			SREP- menettelyn mukainen kokonaispääoma- arvio			SREP- menettelyn mukainen kokonaispääoma- arvio
	Pääoman riittävyyttä koskeva arviointi (pääoma arvioidaan riittäväksi/ riittämättömäksi)			Riittävä/riittämätön			Riittävä/riittämätön			Riittävä/riittämätön
	Täydentävien omien varojen vaatimus			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)			Yksittäisten osatekijöiden summa tai kokonaisvaltainen lähestymistapa (ilmaistuna määränä tai suhdelukuna tai näiden yhdistelmänä)

[illegible]

Sen järjestelmäriskipuskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti					
Direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 3 kohdan mukaisen O-SII-puskurin ja kyseisen artiklan 4 kohdan mukaisen G-SII-puskurin taso, jota laitoksen on pidettävä yllä					
Muut laitokseen sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 103 artiklan mukaiset vaatimukset, makrotason vakauden valvontatoimenpiteet sekä EPV:n ja EJRK:n suositukset					

LIITE V

LIKVIDITEETTIRISKIN ARVIOINTIRAPORTTILOMAKE

Likviditeettiriskin arviointiraporttia täydennetään pisteytystä koskevalla tiivistelmällä (taulukko 1) ja likviditeetin kokonaisarviointilla (taulukko 2).

Laitos:	
Laitoksen luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokittelussa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:	
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:	
Toimivaltainen viranomainen:	

Likviditeettiriskin kokonaisarviointi SREP-menettelyssä	Likviditeettiriskiä koskevat kokonaispisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä jäljempänä esitetyistä yksilöllisistä arvioinneista.</i>	

Likviditeetin riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä likviditeetin riittävyyden arvioinnista; 2) ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto likviditeetin riittävyydestä kunkin yhteisön tasolla ja mahdollisesti vaaditut valvontatoimenpiteet, joilla puututaan olennaisiin kysymyksiin ja merkittäviin havaintoihin; ja 3) seuraavan arviointijakson näkymät.</i>

A. Likviditeettiriskin arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeettiriskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

B. Rahoitusriskin arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus rahoitusriskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

C. Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeetti- ja rahoitusriskien hallinnan kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

Muut asiaa koskevat tiedot
<i>Tässä kohdassa annetaan muut tiedot, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi ryhmän riskinarvioinnin kannalta ja joita ei ole annettu edellä.</i>

LIITE VI

Likviditeettiriskin arviointiraporttilomake

Taulukko 1

Yhteenveto pisteistä

Laitos:		
Laitoksen luokka:		[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen saakka, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:		
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:		
Toimivaltainen viranomainen:		
SREP-menettelyssä arvioitavat likviditeettitekijät		Pisteet
A.	Likviditeettiriski	
B.	Rahoitusriski	
C.	Likviditeetti- ja rahoitusriskien hallinta	
E. Likviditeettiriskin kokonaispisteet		

Taulukko 2

Tiivistelmä omien varojen riittävyyden arvioinnista

Laitos:		
Laitoksen luokka:		[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:		
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:		
Toimivaltainen viranomainen:		
SREP-menettelyssä arvioitavat likviditeettitekijät		Likviditeettiriskin arvioinnin tulokset
		(miljoonina euroina tai suhdelukuna tai toimenpiteitä koskevinä narratiivisinä tietoina)
A.	Likviditeetin riittävyyden arviointi	<i>Riittävä/riittämätön</i>
B.	Ehdotus yhteiseksi päätökseksi – Määrälliset toimenpiteet (104 ja 105 artikla)	
	Maksuvalmiuspuskuria koskevat erityisvaatimukset [määritetään maksuvalmiusvaatimuksen mukaisille varoille sen jälkeen, kun maksuvalmiusvaatimus on otettu käyttöön standardina (aiemmin vapaaehtoinen)]	
	Pysyvää varainhankintaa koskevat erityisvaatimukset [määritetään pysyvän varainhankinnan vaatimuksen määritelmän perusteella sen jälkeen, kun pysyvän varainhankinnan vaatimus on otettu käyttöön standardina (aiemmin vapaaehtoinen)]	
	Muut määrälliset rajoitukset ja vaatimukset	
D	Ehdotus yhteiseksi päätökseksi – Laadulliset toimenpiteet (104 ja 105 artikla)	
Lisätietoerät (arvot viitepäivämääränä)		
	Todellinen maksuvalmiuden tunnusluku tai muu vastaava kotimainen tunnusluku (siihen asti, kun maksuvalmiusvaatimus pannaan täytäntöön vakavaraisuusasetuksessa)	
	Todellinen pysyvän varainhankinnan tunnusluku tai muu vastaava kotimainen tunnusluku (siihen asti, kun pysyvän varainhankinnan vaatimus pannaan täytäntöön vakavaraisuusasetuksessa)	
	Mahdollinen maksuvalmiutta koskeva puskurivaatimus (pilari 1)	
	Mahdollinen pysyvää varainhankintaa koskeva vaatimus (pilari 1)	
	Muut laitokseen sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 103 artiklan mukaiset vaatimukset, makrotason vakauden valvontatoimenpiteet sekä EPV:n ja EJRK:n suosituks	

LIITE VII

RYHMÄN LIKVIDITEETTIRISKIN ARVIOINTIRAPORTTILOMAKE

Ryhmän likviditeettiriskin arviointiraportin liitteissä on kaikki asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toimittamat likviditeettiriskin arviointiraportit. Ryhmän riskien arviointiraporttia täydennetään pisteytystä koskevilla tiivistelmillä (taulukko 1) ja likviditeetin riittävyyden arvioinnilla (taulukko 2).

Ryhmä:	
Ryhmän luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokittelussa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:	
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:	

Likviditeettiriskin kokonaisarviointi SREP-menettelyssä	Likviditeettiriskiä koskevat kokonaispisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään tiivistelmä jäljempänä esitetyistä yksilöllisistä arvioinneista.</i>	

Likviditeetin riittävyyden arviointi
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) tiivistelmä likviditeetin riittävyyden arvioinnista; 2) ehdotus yhteiseksi päätökseksi sekä lausunto likviditeetin riittävyydestä ryhmän tasolla ja mahdollisesti vaaditut valvontatoimenpiteet, joilla puututaan olennaisiin kysymyksiin ja merkittäviin havaintoihin; ja 3) seuraavan arviointijakson näkymät;</i>

A. Likviditeettiriskin arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeettiriskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

B. Rahoitusriskin arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus rahoitusriskin kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

C. Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi	Pisteet:
<i>Tässä kohdassa esitetään seuraavat: 1) kuvaus likviditeetti- ja rahoitusriskien hallinnan kehityksestä tarkastelujakson aikana; 2) valvonnassa havaitut puutteet; 3) vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin riskisäännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset; 4) seuraavan arviointijakson näkymät; 5) laitokselta edellytettävät riskien vähentämistoimet; ja 6) asianomaiset valvontatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on poistaa puutteet ja ratkaista vaatimusten noudattamatta jättämiseen liittyvät kysymykset.</i>	

Muut asiaa koskevat tiedot
<i>Tässä kohdassa annetaan muut tiedot, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi ryhmän riskinarvioinnin kannalta ja joita ei ole annettu edellä (esim. tämän täytäntöönpanoasetuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisten vaatimusten täyttämisen edellyttämät tiedot).</i>

RYHMÄN LIKVIDITEETTIRISKIN ARVIOINTIRAPORTTILOMAKE

Taulukko 1
Yhteenveto pisteistä

Laitos:	Yhteisö X / alaryhmä X	Yhteisö Y / alaryhmä Y
Laitoksen luokka:	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:		
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:		
Toimivaltainen viranomainen:		
SREP-menettelyssä arvioitavat likviditeettitekijät	Pisteet	Pisteet
A. Likviditeettiriski		
B. Rahoitusriski		
C. Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinta		
E. Likviditeettiriskin kokonaispisteet		

Konsolidoitu ryhmä
[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Pisteet

Taulukko 2

Laitos:		Yhteisö X / alaryhmä X	Yhteisö Y/ alaryhmä Y
Laitoksen luokka:		[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]	[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]
Viitepäivämäärä:			
Kokonaisvarat (miljoonaa euroa) viitepäivämääränä:			
Toimivaltainen viranomainen:			
SREP-menettelyssä arvioitavat likviditeettitekijät		Likviditeettiriskin arvioinnin tulokset (miljoonina euroina tai suhdelukuna tai toimenpiteitä koskevinä narratiivisinä tietoina)	Likviditeettiriskin arvioinnin tulokset (miljoonina euroina tai suhdelukuna tai toimenpiteitä koskevinä narratiivisinä tietoina)
A.	Likviditeetin riittävyyden arviointi	Riittävä/riittämätön	Riittävä/riittämätön
B.	Ehdotus yhteiseksi päätökseksi – Määrälliset toimenpiteet (104 ja 105 artikla)		
	Maksuvalmiuspuskuria koskevat erityisvaatimukset [määritetään maksuvalmiusvaatimuksen mukaisille varoille sen jälkeen, kun maksuvalmiusvaatimus on otettu käyttöön standardina (aiemmin vapaaehtoinen)]		
	Pysyvää varainhankintaa koskevat erityisvaatimukset [määritetään pysyvän varainhankinnan vaatimuksen määritelmän perusteella sen jälkeen, kun pysyvän varainhankinnan vaatimus on otettu käyttöön standardina (valinnainen)]		
	Muut määrälliset rajoitukset ja vaatimukset		
D	Ehdotus yhteiseksi päätökseksi – Laadulliset toimenpiteet (104 ja 105 artikla)		

Konsolidoitu ryhmä	
[perustuu kansalliseen luokitukseen siihen asti, kun käyttöön otetaan EPV:n yhteisistä SREP-menetelmistä ja -menettelyistä antamien ohjeiden mukainen yhteinen luokitusmenetelmä; laitoksen luokituksessa on otettava huomioon myös sen merkitys järjestelmän kannalta]	
Likviditeettiriskin arvioinnin tulokset	
(miljoonina euroina tai suhdelukuna tai toimenpiteitä koskevinä narratiivisinä tietoina)	
Riittävä/riittämätön	

Lisätietoerät (arvot viitepäivämääränä)		
<i>Todellinen maksuvalmiusvaatimuksen tunnusluku tai muu vastaava kotimainen tunnusluku (siihen asti, kun maksuvalmiusvaatimus pannaan täytäntöön vakavaraisuusasetuksessa)</i>		
<i>Todellinen pysyvän varainhankinnan tunnusluku tai muu vastaava kotimainen tunnusluku (siihen asti, kun pysyvän varainhankinnan vaatimus pannaan täytäntöön vakavaraisuusasetuksessa)</i>		
<i>Mahdollinen maksuvalmiusvaatimuksen mukainen puskurivaatimus (pilari 1)</i>		
<i>Mahdollinen pysyvän varainhankinnan vaatimus (pilari 1)</i>		
<i>Muut laitokseen sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 103 artiklan mukaiset vaatimukset, makrotason vakauden valvontatoimenpiteet sekä EPV:n ja EJRK:n suositukset</i>		

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 711/2014,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014,****asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 183 artiklan b alakohdan,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1216/2009 ja (EY) N:o 614/2009 kumoamisesta 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2014 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽³⁾ vahvistetaan siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edustavat hinnat.
- (2) Siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteiden ja muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen perustana olevien tietojen säännöllisen tarkastuksen perusteella on välttämätöntä muuttaa eräiden tuotteiden edustavat tuontihinnat ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan.
- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1484/95 olisi muutettava.
- (4) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteenä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 150, 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1484/95, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1995, siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta (EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47).

LIITE

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (euroa/100 kg)	3 artiklassa tarkoi- tettu vakuus (euroa/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 10	Kanaa, paloitlelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 70-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	122,4	0	AR
0207 12 90	Kanaa, paloitlelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	134,3 147,4	0 0	AR BR
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	294,3 220,5 315,7 254,6	2 24 0 14	AR BR CL TH
0207 14 60	Kanan koipi-reisipalat, jäädytetyt	135,0	2	BR
0207 27 10	Kalkkunaa, paloitetu, luuton, jäädytetty	312,5 323,6	0 0	BR CL
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	267,9	6	BR

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi 'ZZ' tarkoittaa 'muuta alkuperää'.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 712/2014,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	67,9
	TR	78,3
	ZZ	73,1
0707 00 05	MK	27,7
	TR	74,4
	ZZ	51,1
0709 93 10	TR	106,4
	ZZ	106,4
0805 50 10	AR	101,8
	BO	130,6
	TR	125,4
	ZA	116,4
	ZZ	118,6
0808 10 80	AR	110,6
	BR	99,0
	CL	112,0
	NZ	135,4
	US	147,4
	ZA	128,8
	ZZ	122,2
	ZZ	122,2
0809 10 00	TR	225,5
	ZZ	225,5
0809 29 00	TR	336,8
	ZZ	336,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 20 päivänä kesäkuuta 2014,
kolmen italialaisen jäsenen ja neljän italialaisen varajäsenen nimeämisestä alueiden komiteaan
(2014/398/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Italian hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU ⁽¹⁾ ja 2010/29/E ⁽²⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.
- (2) Kolme alueiden komitean jäsenen paikkaa on vapautunut Luis DURNWALDERin, Ugo CAPPELLACCIn ja Luciano CAVERIn toimikausien päätyttyä. Neljä alueiden komitean varajäsenen paikkaa on vapautunut Vito DE FILIPPOn, Roberto BOMBARDAn, Federica SEGANTIn ja Alessia ROSOLENin toimikausien päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015

a) jäseniksi:

- Arno KOMPATSCHER, *Consigliere e Presidente della Provincia Autonoma di Bolzano*
- Raffaele CATTANEO, *Consigliere della Regione Lombardia e Presidente del Consiglio regionale*
- Augusto ROLLANDIN, *Presidente della Regione Autonoma Valle d'Aosta*

ja

b) varajäseniksi:

- Marcello Maurizio PITTELLA, *Presidente della Regione Basilicata*
- Ugo ROSSI, *Presidente della Provincia Autonoma di Trento*
- Francesco PERONI, *Assessore della Regione Friuli Venezia Giulia*
- Franco IACOP, *Consigliere e Presidente del Consiglio della Regione Friuli Venezia Giulia.*

⁽¹⁾ EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 20 päivänä kesäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. A. HARDOUVELIS

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 24 päivänä kesäkuuta 2014,
Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta
Afganistanin islamilaisen tasavallan liittymiseen Maailman kauppajärjestöön

(2014/399/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan sekä 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Afganistanin islamilaisen tasavallan hallitus esitti 21 päivänä marraskuuta 2004 Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehtyyn Marrakeshiin sopimukseen liittymistä koskevan hakemuksen mainitun sopimuksen XII artiklan mukaisesti.
- (2) Afganistanin islamilaisen tasavallan liittymistä käsittelevä työryhmä perustettiin 13 päivänä joulukuuta 2004, jotta voitaisiin sopia liittymisehdoista, jotka sekä Afganistanin islamilainen tasavalta että kaikki WTO:n jäsenet voisivat hyväksyä.
- (3) Komissio on neuvotellut unionin puolesta kattavan kokonaisuuden Afganistanin islamilaisen tasavallan tekemiä, markkinoiden avaamiseen liittyviä sitoumuksia, jotka ovat unionin pyyntöjen mukaisia.
- (4) Mainitut sitoumukset on nyt sisällytetty Afganistanin islamilaisen tasavallan liittymisestä WTO:hon tehtyyn pöytäkirjaan, jäljempänä 'liittymispöytäkirja'.
- (5) Liittymisellä WTO:hon odotetaan olevan myönteinen ja kestävä vaikutus Afganistanin islamilaisen tasavallan talousuudistuksen edistymiseen ja kestävään kehitykseen.
- (6) Liittymispöytäkirja olisi tämän vuoksi hyväksyttävä.
- (7) WTO:n perustamissopimuksen XII artiklassa määrätään, että liittymisehdoista sovitaan liittyvän jäsenen ja WTO:n kesken ja että WTO:n ministerikokous hyväksyy liittymisehdot WTO:n puolesta. WTO:n perustamissopimuksen IV artiklan 2 kohdassa määrätään, että ministerikokouksen istuntojen välisenä aikana yleisneuvosto huolehtii sen tehtävistä.
- (8) Sen vuoksi on aiheellista määrittää kanta, joka esitetään unionin puolesta WTO:n yleisneuvostossa Afganistanin islamilaisen tasavallan liittymiseen WTO:hon,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maailman kauppajärjestön yleisneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävä kanta on, että Afganistanin islamilaisen tasavallan liittyminen Maailman kauppajärjestöön hyväksytään.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. VENIZELOS

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/400/YUTP,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014,****Euroopan unionin Kosovoon ⁽¹⁾ nimitetyn erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 25 päivänä tammikuuta 2012 päätöksen 2012/39/YUTP ⁽²⁾, jolla Samuel ŽBOGAR nimitettiin Euroopan unionin erityisedustajaksi, jäljempänä 'erityisedustaja', Kosovoon. Hänen toimeksiantonsa päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2014.
- (2) Erityisedustajan toimeksiantoa olisi jatkettava kahdeksalla kuukaudella.
- (3) Euroopan unionin erityisedustaja toteuttaa toimeksiantonsa olosuhteissa, jotka voivat huonontua ja jotka saattavat haitata perussopimuksen 21 artiklassa määriteltyjen unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan unionin erityisedustaja

Jatketaan Euroopan unionin erityisedustajaksi, jäljempänä 'erityisedustaja', nimitetyn Samuel ŽBOGARin toimeksiantoa 28 päivään helmikuuta 2015. Neuvosto voi poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean (PTK) arvion perusteella ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, jäljempänä 'korkea edustaja', ehdotuksesta päättää, että erityisedustajan toimeksianto päättyy aikaisemmin.

2 artikla

Poliittiset tavoitteet

Erityisedustajan toimeksianto perustuu unionin Kosovoa koskevan politiikan tavoitteisiin. Niihin sisältyy johtava asema vakaan, elinvoimaisen, rauhallisen, demokraattisen ja monikansaisen Kosovon tukemisessa, alueen vakauden lujittaminen sekä alueellisen yhteistyön ja hyvien naapuruussuhteiden edistäminen Länsi-Balkanissa, oikeusvaltion periaatteeseen sekä vähemmistöjen ja kulttuuri- ja uskonnollisen perinnön suojelemiseen sitoutuneen Kosovon tukeminen sekä Kosovon eteneminen kohti unionia aluetta koskevan Eurooppa-perspektiivin mukaisesti sekä asiaan liittyvissä neuvoston päätelmissä esitetyllä tavalla.

3 artikla

Toimeksianto

Näiden poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi erityisedustajan toimeksiantona on:

- a) tarjota unionin neuvoja ja tukea poliittisessa prosessissa;
- b) edistää unionin toiminnan yleistä poliittista yhteensovittamista Kosovossa;
- c) lujittaa unionin läsnäoloa Kosovossa sekä varmistaa sen johdonmukaisuus ja tehokkuus;

⁽¹⁾ Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

⁽²⁾ EUVL L 23, 26.1.2012, s. 5.

- d) antaa paikallista poliittista ohjausta Kosovossa toteutettavan Euroopan unionin oikeusvaltio-operaation (EULEX KOSOVO) johtajalle, myös täytäntöönpanoa koskeviin velvoitteisiin liittyvien kysymysten poliittisten näkökohtien osalta;
- e) varmistaa unionin toimien johdonmukaisuus ja yhtenäisyys Kosovossa, myös ohjaamalla EULEX-operaation siirtymävaiheen toteutusta paikallisesti;
- f) tukea Kosovon etenemistä kohti unionia aluetta koskevan Eurooppa-perspektiivin mukaisesti kohdennetun julkisen tiedonvälityksen ja sellaisten unionin tiedotustoimien avulla, joiden tarkoituksena on varmistaa Kosovon väestön tietämys ja tuki unioniin liittyvissä asioissa EULEX-operaation työ mukaan lukien;
- g) valvoa, tukea ja helpottaa poliittisten, taloudellisten ja eurooppalaisten painopisteiden kehittymistä asiaan liittyvät institutionaaliset toimivaltuudet ja tehtävät huomiioon ottaen;
- h) vaikuttaa osaltaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen kehittämiseen ja vahvistamiseen Kosovossa, myös naisten ja lasten kohdalla sekä vähemmistöjen suojelun osalta, unionin ihmisoikeuspolitiikan ja ihmisoikeuksia koskevien unionin suuntaviivojen mukaisesti;
- i) avustaa unionin tukeman Belgradin ja Pristinan välisen vuoropuhelun täytäntöönpanoa.

4 artikla

Toimeksiannon toteuttaminen

1. Erityisedustaja vastaa toimeksiannon toteuttamisesta korkean edustajan alaisuudessa.
2. PTK ylläpitää erityissuhteita erityisedustajaan ja toimii erityisedustajan ensisijaisena yhteyspisteenä neuvostoon. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea huolehtii erityisedustajan strategisesta ja poliittisesta ohjauksesta tämän toimeksiannon puitteissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta korkean edustajan toimivaltaa.
3. Erityisedustaja sovittaa toimensa tiiviisti yhteen Euroopan ulkosuhdehallinnon ja sen asiaan kuuluvien yksikköjen kanssa.

5 artikla

Rahoitus

1. Erityisedustajan toimeksiantoon liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje 1 päivänä heinäkuuta 2014 alkavalle ja 28 päivänä helmikuuta 2015 päättyvälle kaudelle on 1 450 000 euroa.
2. Menoja hallinnoidaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti. Länsi-Balkanin alueen maiden kansalaisilla on oltava mahdollisuus osallistua sopimuksia koskeviin tarjouskilpailuihin.
3. Erityisedustajan ja komission välillä tehdään sopimus menojen hallinnoinnista. Erityisedustaja on tilivelvollinen komissiolle kaikista menoista.

.6 artikla

Avustajaryhmän perustaminen ja kokoonpano

1. Erityisedustajan avuksi osoitetaan henkilöstöä avustamaan erityisedustajaa hänen toimeksiantonsa toteuttamisessa ja edistämään kaikkien Kosovossa toteutettavien unionin toimien yhdenmukaisuutta, näkyvyyttä ja tehokkuutta. Erityisedustaja vastaa toimeksiantonsa ja siihen varattujen käytettävissä olevien taloudellisten resurssien asettamisesta rajoissa avustajaryhmänsä muodostamisesta. Avustajaryhmällä on oltava asiantuntemusta toimeksiantoon kuuluvista poliittisista erityiskysymyksistä. Erityisedustajan on viipymättä ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle avustajaryhmänsä kulloinkin kokoonpano.
2. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja Euroopan ulkosuhdehallinto voivat esittää, että henkilöstöä lähetetään työskentelemään erityisedustajan kanssa. Tällaisen lähetetyn henkilöstön palkat maksaa asianomainen jäsenvaltio, asianomainen unionin toimielin tai Euroopan ulkosuhdehallinto. Erityisedustajaa voivat avustaa myös jäsenvaltioiden unionin toimielimiin tai Euroopan ulkosuhdehallintoon tilapäisesti lähettämät asiantuntijat. Sopimus pohjaiseen kansainväliseen henkilöstöön kuuluvien on oltava jäsenvaltioiden kansalaisia.

3. Kaikki lähetetyt työntekijät pysyvät hallinnollisesti asianomaisen lähettävän jäsenvaltion, unionin toimielimen tai Euroopan ulkosuhdehallinnon alaisina sekä suorittavat tehtävänsä ja toimivat erityisedustajan toimeksiannon mukaisesti.

7 artikla

Euroopan unionin erityisedustajan ja hänen henkilöstönsä erioikeudet ja vapaudet

Erityisedustajan ja hänen henkilöstönsä tehtävän suorittamisen ja sen joustavan suorittamisen edellyttämistä erioikeuksista, vapauksista ja muista takuista sovitaan tilanteen mukaan yhdessä vastaanottajapuolten kanssa. Jäsenvaltiot ja Euroopan ulkosuhdehallinto antavat tätä varten kaiken tarvittavan tuen.

8 artikla

EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen turvaaminen

1. Erityisedustajan ja hänen avustajaryhmänsä on noudatettava neuvoston päätöksessä 2013/488/EU ⁽¹⁾ vahvistettuja turvallisuutta koskevia periaatteita ja vähimmäisvaatimuksia.
2. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamiseksi annettuja turvallisuussääntöjä noudattaen kyseessä olevaa toimintaa varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja Natolle/KFOR-joukoille turvallisuusluokkaan CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL asti.
3. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa erityisedustajan toimintaan liittyvien tarpeiden mukaisesti ja EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamiseksi annettuja turvallisuussääntöjä noudattaen kyseessä olevaa toimintaa varten laadittuja EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja asiakirjoja Yhdistyneille kansakunnille (YK) ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle (Etyj) turvallisuusluokkaan RESTREINT UE/EU RESTRICTED asti. Tätä varten tehdään paikallisia järjestelyjä.
4. Korkealla edustajalla on valtuudet luovuttaa tähän päätökseen osallistuville kolmansille osapuolille tätä toimintaa koskeviin neuvoston keskusteluihin liittyviä EU:n turvallisuusluokittelemattomia asiakirjoja, joita koskee neuvoston työjärjestyksen ⁽²⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

9 artikla

Tiedonsaanti ja logistiikkatuki

1. Jäsenvaltiot, komissio ja neuvoston pääsihteeristö varmistavat, että erityisedustaja saa kaikki olennaiset tiedot.
2. Unionin edustusto ja/tai jäsenvaltiot antavat tarvittaessa logistiikkatukea alueella.

10 artikla

Turvallisuus

Erityisedustaja toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston nojalla unionin ulkopuolisiin operaatioihin lähetetyn henkilöstön turvallisuutta koskevan unionin politiikan mukaisesti kaikki kohtuudella toteutettavissa olevat toimenpiteet erityisedustajan toimeksiannon ja vastualueen turvallisuustilanteen mukaisesti suoraan erityisedustajan alaisuudessa olevan koko henkilöstön turvallisuuden edistämiseksi, erityisesti siten, että hän:

- a) laatii Euroopan ulkosuhdehallinnon ohjeisiin perustuvan erityisen turvallisuussuunnitelman, johon sisällytetään henkilöstön turvalliseen siirtymiseen vastualueelle ja sen sisällä ja turvallisuutta vaarantavien tilanteiden hallintaan sovellettavat erityiset fyysiset, organisatoriset ja menettelyä koskevat turvallisuustoimenpiteet sekä operaation valmius- ja evakuointisuunnitelma;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2009/937/EU, tehty 1 päivänä joulukuuta 2009, työjärjestyksen hyväksymisestä (EUVL L 325, 11.12.2009, s. 35).

- b) varmistaa, että unionin ulkopuolelle lähetetyllä koko henkilöstöllä on kyseessä olevan vastuualueen olosuhteiden edellyttämä korkea riskin kattava vakuutusuoja;
- c) varmistaa, että kaikille unionin ulkopuolelle lähetettävälle erityisedustajan avustajaryhmän jäsenille, myös paikalta palvelukseen otetulle henkilöstölle, annetaan joko ennen kyseessä olevalle vastuualueelle saapumista tai heti saapumisen yhteydessä tuolle alueelle annettuun riskiluokitukseen perustuva asianmukainen turvallisuuskoulutus;
- d) varmistaa, että kaikki säännöllisten turvallisuusarviointien pohjalta annetut suositukset pannaan täytäntöön, ja antaa operaation edistymistä ja toimeksiannon toteuttamista koskevien selvitysten yhteydessä korkealle edustajalle, neuvostolle ja komissiolle kirjallisia raportteja suositusten täytäntöönpanosta ja muista turvallisuusasioista.

11 artikla

Raportointi

Erityisedustaja raportoi säännöllisin väliajoin korkealle edustajalle sekä poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle. Erityisedustaja raportoi tarvittaessa myös neuvoston työryhmille. Säännöllisesti toimitettavat raportit jaetaan COREU-verkoston kautta. Erityisedustaja voi antaa selvityksiä ulkoasiainneuvostolle. Erityisedustaja voi osallistua tietojen antamiseen Euroopan parlamentille perussopimuksen 36 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Toimien yhteensovittaminen

1. Erityisedustaja edistää unionin toimien yhtenäisyyttä, johdonmukaisuutta ja tehokkuutta ja auttaa varmistamaan, että kaikkia unionin välineitä ja jäsenvaltioiden toimia käytetään johdonmukaisella tavalla unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisedustajan toimet sovitetaan yhteen komission toimien kanssa sekä tilanteen mukaan alueella toimivien muiden unionin erityisedustajien toimien kanssa. Erityisedustaja tiedottaa säännöllisesti toiminnastaan jäsenvaltioiden ja unionin edustustoille.
2. Paikan päällä on pidettävä yllä läheisiä suhteita unionin ja jäsenvaltioiden edustustojen päälliköihin. Näiden on parhaalla mahdollisella tavalla pyrittävä avustamaan erityisedustajaa toimeksiannon toteuttamisessa. Erityisedustaja antaa paikallista poliittista ohjausta Kosovossa toteutettavan Euroopan unionin oikeusvaltio-operaation (EULEX KOSOVO) johtajalle, myös täytäntöönpanoa koskeisiin velvoitteisiin liittyvien kysymysten poliittisten näkökohtien osalta. Erityisedustaja ja siviilioperaation komentaja kuulevat tarvittaessa toisiaan.
3. Erityisedustajan pitää myös yhteyttä asiaan liittyviin paikallisiin elimiin sekä muihin paikalla oleviin kansainvälisiin ja alueellisiin toimijoihin.
4. Erityisedustaja huolehtii yhdessä muiden paikalla olevien unionin toimijoiden kanssa tiedon levittämisestä ja jakamisesta alueella olevien unionin toimijoiden keskuudessa, jotta tilannekuva ja -arviointi olisivat mahdollisimman yhteneväiset.

13 artikla

Avustaminen vaatimusten osalta

Erityisedustaja ja hänen henkilöstönsä avustavat sellaisten tietojen hankkimisessa, joita käytetään vastattaessa aiempien Kosovoon nimitettyjen erityisedustajien toimeksiannoista mahdollisesti aiheutuviin vaatimuksiin ja velvoitteisiin, ja antavat tätä varten hallinnollista apua ja oikeuden tutustua asiaankuuluviin asiakirjoihin.

14 artikla

Uudelleentarkastelu

Tämän päätöksen täytäntöönpanoa ja sen johdonmukaisuutta unionin samalla alueella toteuttamien muiden toimien kanssa tarkastellaan säännöllisesti. Erityisedustaja antaa korkealle edustajalle, neuvostolle ja komissiolle kattavan selvityksen toimeksiannon toteuttamisesta viimeistään marraskuun 2014 lopussa.

*15 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2014.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. VENIZELOS

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/401/YUTP,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2014,****Euroopan unionin satelliittikeskuksesta ja Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamisesta
hyväksytyn yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP kumoamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 28 artiklan sekä 31 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 20 päivänä heinäkuuta 2001 yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP (¹) Euroopan unionin satelliittikeskuksen (EUSK) perustamisesta. Neuvosto hyväksyi 23 päivänä toukokuuta 2011 päätöksen 2011/297/YUTP (²).
- (2) Euroopan unionin satelliittikeskuksen, jäljempänä 'satelliittikeskus', toiminta riippumattomana eurooppalaisena voimavarana, joka tarjoaa asiaan kuuluvien avaruussijaitteiden välineiden ja niihin liittyvien tietojen, muun muassa satelliitti- ja ilmakuvien hyödyntämisen tuloksena tuotettua aineistoa ja tuotettuja palveluja, on olennaista varhaisvaroitus- ja kriisinseurantatoimintojen tehostamiseksi yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja erityisesti yhteisessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) yhteydessä.
- (3) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja esitti 14 päivänä syyskuuta 2012 yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP 22 artiklan mukaisesti kertomuksen neuvostolle satelliittikeskuksen toiminnasta.
- (4) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (PTK) pani merkille 27 päivänä marraskuuta 2012 edellä mainitun kertomuksen ja suositti, että neuvosto muuttaisi kertomuksen perusteella yhteistä toimintaa 2001/555/YUTP tämän mukaisesti.
- (5) On aiheellista oikeudellisen selkeyden vuoksi koota aiemmat muutokset ja uudet ehdotetut muutokset yhteen päätökseen ja kumota yhteinen toiminta 2001/555/YUTP, mukaan lukien sen 23 artikla, joka koskee Länsi-Euroopan unionia (WEU) koskevia siirtymäsäännöksiä.
- (6) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan (N:o 22) 5 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Tämä määräys ei kuitenkaan estä Tanskaa osallistumasta satelliittikeskuksen siviilitoimintoihin Tanskan ilmoitettua haluavansa osallistua keskuksen niiden kustannusten rahoittamiseen, joilla ei ole merkitystä puolustuksen alalla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jatkuvuus ja sijainti

1. Yhteisellä toiminnalla 2001/555/YUTP (³) perustettu Euroopan unionin satelliittikeskus, jäljempänä 'satelliittikeskus', jatkaa toimeksiantoaan ja kehittää sitä tämän päätöksen mukaisesti.
2. Tällä päätöksellä ei ole vaikutusta niihin oleviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin sekä sääntöihin, jotka on hyväksytty yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP puitteissa. Sillä ei erityisesti ole vaikutusta oleviin palvelukseen ottamista koskeviin sopimuksiin ja niistä johtuviin oikeuksiin.
3. Satelliittikeskuksen toimipaikka on Torrejón de Ardoz Espanjassa.

(¹) Neuvoston yhteinen toiminta 2001/555/YUTP 20 päivältä heinäkuuta 2001, Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamisesta (EYVL L 200, 25.7.2001, s. 5).

(²) Neuvoston päätös 2011/297/YUTP, annettu 23 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan unionin satelliittikeskuksen perustamista koskevan yhteisen toiminnan 2001/555/YUTP muuttamisesta (EUVL L 136, 24.5.2011, s. 62).

(³) EYVL L 200, 25.7.2001, s. 5.

2 artikla

Toimeksianto ja toiminta

1. Satelliittikeskus toimii unionin päätöksenteon tukena yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alalla, Euroopan unionin kriisinhallintaoperaatiot mukaan lukien, tarjoamalla neuvoston tai Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, jäljempänä 'korkea edustaja', pyynnöstä aineistoa ja palveluja, jotka saadaan aikaan hyödyntämällä asiaan kuuluvia avaruussijoitteisia välineitä ja niihin liittyviä tietoja, myös satelliitti- ja ilmakuvia, ja asiaan liittyviä palveluja 3 artiklan mukaisesti.
2. Satelliittikeskuksen toimeksiannon mukaisesti korkea edustaja antaa pyynnön saatuaan ja satelliittikeskuksen toimintakyvyn sen salliessa sekä tämän vaikuttamatta sen 1 kohdassa säädettyihin keskeisiin tehtäviin keskukselle ohjeet tarjota aineistoa tai palveluja
 - i) jäsenvaltiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäljempänä 'EUH', komissiolle tai sellaisille unionin virastoille tai elimille, joiden kanssa satelliittikeskus tekee yhteistyötä 18 artiklan mukaisesti;
 - ii) kolmansille valtioille, jotka ovat hyväksyneet liitteessä esitetyt, satelliittikeskuksen toimintaan osallistumista koskevat säännökset;
 - iii) jos pyynnöllä on merkitystä YUTP:n ja erityisesti YTPP:n alalla, kansainvälisille järjestöille, kuten Yhdistyneille kansakunnille (YK), Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle (Etyj) ja Pohjois-Atlantin puolustusliitolle (Nato).
3. Satelliittikeskus voi 18 artiklan mukaisesti sekä tämän vaikuttamatta sen 1 kohdassa säädettyihin keskeisiin tehtäviin tehdä yhteistyötä komission ja unionin virastojen, elimien tai jäsenvaltioiden kanssa tarkoituksena saavuttaa paras mahdollinen yhteisvaikutus ja täydentävyys niiden muiden unionin toimintojen kanssa, joilla on merkitystä satelliittikeskukselle, ja jos satelliittikeskuksen toiminnalla on merkitystä edellä mainittujen, etenkin avaruuteen ja turvallisuuteen liittyvien unionin toimintojen kannalta.
4. Satelliittikeskuksella on Brysselissä toteutettavan toiminnan järjestelyjen helpottamiseksi Brysselissä yhteystoimisto.
5. WEU:n lakkauttamisen jälkeen satelliittikeskus suorittaa 23 artiklassa tarkoitetut hallinnolliset tehtävät. Näiden jäljellä olevien hallinnollisten tehtävien edelleen suorittamisesta vastaava yksikkö sijaitsee Brysselissä.

3 artikla

Poliittinen valvonta ja toimintaohjeet

1. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea, jäljempänä 'PTK', huolehtii neuvoston alaisuudessa satelliittikeskuksen poliittisesta valvonnasta ja antaa satelliittikeskuksen ensisijaisia toiminta-aloja koskevaa poliittista ohjausta.
2. Korkea edustaja antaa YUTP:tä ja erityisesti YTPP:tä koskevien tehtäviensä mukaisesti satelliittikeskukselle toimintaohjeita, tämän kuitenkin rajoittamatta satelliittikeskuksen johtokunnan ja johtajan tässä päätöksessä määriteltäviä tehtäviä. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ohjauksen perusteella ja ottamalla huomioon käytettävissä olevat voimavarat korkea edustaja asettaa satelliittikeskukselle osoitetut pyynnot etusijajärjestykseen tehtäviä koskevien suuntaviivojen mukaisesti, joita johtokunta tarkistaa säännöllisesti.
3. Täyttäessään tämän artiklan mukaiset tehtävänsä korkea edustaja antaa tarpeen mukaan ja vähintään puolivuositain neuvostolle kertomuksen, johon sisältyy johtokunnan arvio siitä, miten satelliittikeskus on toteuttanut 1 kohdassa tarkoitetun poliittisen ohjauksen ja 2 kohdassa tarkoitetut toimintaohjeet.

4 artikla

Satelliittikeskuksen aineisto ja palvelut

1. Aineisto ja palvelut, jotka satelliittikeskus on 2 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 2 kohdan ii ja iii alakohdan mukaisesti esitettyjen pyyntöjen perusteella tuottanut, annetaan jäsenvaltioiden, EUH:n, komission tai satelliittikeskuksen kanssa 18 artiklan mukaisesti yhteistyötä tekevän unionin virastojen tai elinten sekä pyynnön esittäneen osapuolen saataville asiassa sovellettavien turvallisuusmääräysten mukaisesti. Tämä aineisto ja palvelut annetaan liitteessä esitetyt säännökset hyväksyneiden kolmansien maiden saataville näissä säännöksissä tarkemmin määriteltujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Avoimuuden edistämiseksi korkea edustaja antaa viipymättä kaikki 2 artiklan mukaisesti esitetyt pyynnot jäsenvaltioiden, EUH:n, komission tai satelliittikeskuksen kanssa 18 artiklan mukaisesti yhteistyötä tekevien unionin virastojen tai elinten sekä liitteessä esitetyt säännökset hyväksyneiden kolmansien valtioiden saataville näissä säännöksissä tarkemmin määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
3. Aineisto ja palvelut, jotka satelliittikeskus on 2 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti esitettyjen pyyntöjen perusteella tuottanut, annetaan pyynnön esittäneen osapuolen päätöksen nojalla jäsenvaltioiden, EUH:n, komission tai satelliittikeskuksen kanssa 18 artiklan mukaisesti yhteistyötä tekevien unionin viraston tai elinten ja/tai liitteessä esitetyt säännökset hyväksyneiden kolmansien valtioiden saataville.
4. PTK voi antaa korkealle edustajalle ohjeet antaa aineisto, jonka satelliittikeskus on 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehtyjen pyyntöjen perusteella tuottanut, tapauskohtaisesti jollekin nimetylle kolmannelle valtiolle järjestölle.

5 artikla

Oikeushenkilön asema

Satelliittikeskuksella on tehtäviensä täyttämiseksi ja tavoitteisiinsa pääsemiseksi tarvittava oikeushenkilön asema. Se voi erityisesti tehdä sopimuksia ja hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä olla kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä. Satelliittikeskuksen tarkoituksena ei ole tuottaa voittoa. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittaessa toimenpiteet suodakseen satelliittikeskukselle sen oikeustoimikelpoisuuden, joka sen lainsäädännön nojalla kuuluu oikeushenkilölle.

6 artikla

Johtokunta

1. Satelliittikeskuksella on johtokunta, joka hyväksyy sen vuosittaisen ja pitkän aikavälin työohjelman ja asianmukaisen talousarvion. Johtokunta keskustelee satelliittikeskuksen toimintaan, henkilöstöön ja välineistöön liittyvistä kysymyksistä. Johtokunta arvioi säännöllisesti sitä, miten satelliittikeskus toteuttaa 3 artiklassa tarkoitettua poliittista ohjausta ja toimintaohjeita. Johtokunta hyväksyy kaikki merkittävät satelliittikeskuksen toimeksiannon toteuttamista koskevat päätökset, 18, 19 ja 20 artiklan mukaiset ehdotukset mukaan lukien, mikäli niitä ei tämän asetuksen nojalla ole varattu neuvostolle tai satelliittikeskuksen johtajalle.
2. Johtokunnan puheenjohtajana on korkea edustaja tai hänen edustajansa. Korkea edustaja raportoi johtokunnan työskentelystä neuvostolle.
3. Johtokunta muodostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion nimeämästä edustajasta ja yhdestä komission nimeämästä edustajasta. Kutakin johtokunnan jäsentä voi edustaa tai hänellä voi olla mukanaan varajäsen. Jäsenvaltioiden tai komission asianmukaisesti todentamat nimeämiskirjeet osoitetaan korkealle edustajalle.
4. Satelliittikeskuksen johtaja tai tämän edustaja osallistuvat pääsääntöisesti johtokunnan kokouksiin. Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtaja, Euroopan unionin sotilasesikunnan pääjohtaja sekä Euroopan unionin siviilioperaatioiden komentaja voivat osallistua johtokunnan kokouksiin. Johtokunnan kokouksiin voidaan kutsua myös muiden asiaan kuuluvien unionin elinten edustajia.
5. Jollei tässä päätöksessä toisin säädetä, jäsenvaltioiden edustajat tekevät johtokunnan päätökset määräenemmistöllä, ja äänet painotetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti. Johtokunta hyväksyy työjärjestyksensä.
6. Johtokunta voi päättää perustaa tilapäisiä työryhmiä tai pysyviä komiteoita, joiden muoto on sama kuin johtokunnan ja jotka käsittelevät sen yleiseen vastuualaan kuuluvia erityisiä aiheita tai kysymyksiä ja toimivat sen valvonnassa. Tällaisen työryhmän tai komitean perustamisesta tehdyssä päätöksessä määritellään sen toimeksianto, kokoonpano ja sen työlle asetettu määräaika.
7. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle vähintään kahdesti vuodessa ja myös vähintään jäsentensä kolmasosan pyynnöstä.

7 artikla

Johtaja

1. Johtokunta valitsee ja nimittää satelliittikeskuksen johtajan jäsenvaltioiden kansalaisista neuvoa-antavan lautakunnan suosituksesta. Johtaja nimitetään kolmeksi vuodeksi, ja toimikautta voidaan pidentää kerran kahdella vuodella.

2. Kun otetaan huomioon satelliittikeskuksen toimeksiannon tekninen ja operatiivinen luonne, johtajan tehtävään ehdotettavien olevien olisi oltava henkilöitä, joilla on pitkäaikainen tunnustettu asiantuntemus ja kokemus geospaatialisen tiedon ja kuvantamisen alalla tai ulkosuhteiden ja turvallisuuspolitiikan alalla. Jäsenvaltiot esittävät ehdokkaita johtokunnalle. Neuvoa-antava lautakunta, joka koostuu lautakunnan puheenjohtajana toimivasta korkeasta edustajasta (tai hänen edustajastaan), kolmesta puheenjohtajakolmikkoon kuuluvien jäsenvaltioiden edustajista ja yhdestä EUH:n edustajasta, suositaa johtokunnalle ainakin kolmea ehdokasta johtajan valintaa ja nimittämistä varten.

3. Johtaja on satelliittikeskuksen laillinen edustaja.

4. Johtaja vastaa satelliittikeskuksen muun henkilöstön palvelukseen ottamisesta.

5. Johtaja nimittää satelliittikeskuksen apulaisjohtajan johtokunnan annettua tälle hyväksyntänsä. Apulaisjohtaja nimitetään kolmen vuoden kaudeksi, ja toimikautta voidaan jatkaa yhdellä kolmivuotiskaudella johtokunnan annettua tälle hyväksyntänsä.

6. Johtajan tehtävänä on varmistaa satelliittikeskuksen toimeksiannon täyttäminen 2 artiklan mukaisesti. Lisäksi johtajan on huolehdittava, että satelliittikeskuksen asiantuntemuksen ja ammattitaidon taso on korkea sekä että varmistaa, että sen tehtävät toteutetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti. Johtajan on toteutettava kaikki tätä varten tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien henkilökunnan koulutus ja keskuksen toimeksiantoa tukevien tutkimus- ja kehittämishankkeiden toteuttaminen.

Johtaja vastaa myös hänelle tällä päätöksellä annetuista tehtävistä:

- a) johtokunnan työskentelyn valmistelu, erityisesti satelliittikeskuksen vuotuisen työohjelmaluonnoksen valmistelu;
- b) satelliittikeskuksen päivittäinen hallinto;
- c) satelliittikeskuksen tilinpäätöksen laatiminen ja sen talousarvion toteuttaminen;
- d) turvallisuuskysymykset;
- e) kaikki henkilöstökysymykset;
- f) vuotuista työohjelmaa koskevien tietojen antaminen PTK:lle;
- g) työskentelysuhteiden luominen komissioon ja unionin virastoihin tai elimiin ja yhteistyön tekeminen niiden kanssa 18 artiklan mukaisesti;
- h) työskentelysuhteiden luominen jäsenvaltioiden laitoksiin ja yhteistyön tekeminen niiden kanssa 19 artiklan mukaisesti;
- i) työskentelysuhteiden luominen kolmansiin maihin, järjestöihin tai yhteisöihin sekä yhteistyön tekeminen niiden kanssa 20 artiklan mukaisesti;
- j) hallinnollisista järjestelyistä neuvottelemisen 18 ja 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7. Johtajalla on satelliittikeskuksen työohjelman ja talousarvion puitteissa valtuudet tehdä sopimuksia, ottaa palvelukseen talousarviossa hyväksytty henkilöstö ja hyväksyä satelliittikeskuksen toiminnan kannalta välttämättömät menot.

8. Johtajan tehtävänä on laatia vuosikertomus satelliittikeskuksen toiminnasta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä. Vuosikertomus toimitetaan johtokunnalle ja korkean edustajan välityksellä neuvostolle, joka toimittaa sen edelleen Euroopan parlamentille ja komissiolle.

9. Johtaja raportoi toimistaan johtokunnalle.

8 artikla

Henkilöstö

1. Satelliittikeskuksen henkilöstö, johtaja mukaan lukien, koostuu sopimussuhteisista työntekijöistä, jotka on otettu palvelukseen mahdollisimman laajapohjaisesti jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta, ja lähetetyt asiantuntijat.
2. Johtaja ottaa sopimussuhteiset työntekijät palvelukseen ansioiden perusteella sekä oikeudenmukaisia ja avoimia kilpailumenettelyjä käyttäen.
3. Johtokunta määrittelee keskuksen johtajaa kuullen tarpeen henkilöstön lähettämiseen satelliittikeskukseen. Johtajan suostumuksella voidaan satelliittikeskukseen lähettää asiantuntijoita sovituksi määräajaksi jäsenvaltioista sekä virkamiehiä EUH:sta, unionin toimielimistä, virastoista tai elimistä joko satelliittikeskuksen organisaatorakenteeseen kuuluviin toimiin ja/tai erityistehtäviin ja -hankkeisiin.
4. Sopimussuhteisia henkilöstöön kuuluvia voidaan lähettää rajoitetuksi ajaksi keskuksen ulkopuoliseen tehtävään keskuksen henkilöstösääntöjen mukaisesti.
5. Johtokunta laatii johtajan ehdotuksesta satelliittikeskuksen henkilöstösäännöt, jotka neuvosto hyväksyy.
6. Johtokunta hyväksyy johtajan ehdotuksesta lähetettyjä asiantuntijoita koskevat määräykset.

9 artikla

Työohjelma

1. Johtaja laatii viimeistään kunkin vuoden syyskuun 30 päivänä luonnoksen seuraavan vuoden vuotuiseksi työohjelmaksi, johon liitetään luonnos kahden lisävuoden ohjeelliset tulevaisuudennäkymät sisältäväksi pitkän aikavälin työohjelmaksi, ja toimittaa nämä johtokunnalle.
2. Johtokunta hyväksyy vuotuisen työohjelman ja pitkän aikavälin työohjelman viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä.

10 artikla

Talousarvio

1. Satelliittikeskuksen kaikki tulot ja menot sisällytetään kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten laadittaviin arvioihin. Ne esitetään keskuksen talousarviossa, joka sisältää henkilöstöluettelon.
2. Satelliittikeskuksen talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Satelliittikeskuksen tulot muodostuvat jäsenvaltioiden, Tanskaa lukuun ottamatta, bruttokansantuloon perustuvista rahoitusosuuksista, suoritetuista palveluista saaduista maksuista ja sekalaisista tuloista.
4. Edellä 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjotusta aineistosta ja tarjotuista palveluista sekä kriisinhallintaoperaatioita koskevasta aineistosta tai niihin liittyvistä palveluista voidaan muilta kuin jäsenvaltioilta ja EUH:lta periä maksu kustannusten kattamiseksi 12 artiklassa tarkoitetuissa satelliittikeskuksen rahoitussäännöissä annettujen ohjeiden mukaisesti.
5. PTK voi poikkeuksellisissa olosuhteissa päättää luopua kolmannen osapuolen kustannusten kattamisesta.
6. Niiden järjestelyjen puitteissa, joihin voidaan antaa lupa 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti, satelliittikeskus voi saada talousarvioonsa käyttötarkoitukseen sidottuina tuloina määrättyyn tarkoitukseen rahoitusosuuksia
 - a) unionin yleisestä talousarviosta tapauskohtaisesti ja noudattaen täysin siihen sovellettavia sääntöjä, menettelyjä ja päätöksentekotapoja;
 - b) jäsenvaltioilta, kolmansilta valtioilta tai muilta kolmansilta osapuolilta.
7. Käyttötarkoitukseensa sidottu tulo voidaan käyttää vain siihen tarkoitukseen, johon se on osoitettu.

11 artikla

Talousarviomenettely

1. Johtaja toimittaa johtokunnalle viimeistään kunkin vuoden syyskuun 30 päivänä satelliittikeskuksen seuraavan varainhoitovuoden hallintomenot, toimintamenot ja odotetut tulot, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot mukaan lukien, kattavan vuotuisen talousarvioesityksen sekä pitkän aikavälin suuntaa-antavat arviot menoista ja tuloista pitkän aikavälin työohjelmaa koskevaa luonnosta varten.
2. Johtokunta hyväksyy jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä satelliittikeskuksen vuotuisen talousarvion viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä.
3. Väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa johtaja voi tehdä johtokunnalle esityksen lisätalousarvioksi. Johtokunta hyväksyy lisätalousarvion jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä ottaen asian kiireellisyden asianmukaisesti huomioon.
4. Johtokunnan nimittämä riippumaton varainhoidon valvoja valvoo sitoumuksia ja kaikkien menojen maksua sekä kaikkien tulojen kirjausta ja keruuta.
5. Johtaja toimittaa vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta neuvostolle ja johtokunnalle yksityiskohtaiset tilit edellisen varainhoitovuoden kaikista tuloista ja menoista sekä kertomuksen satelliittikeskuksen toiminnasta.
6. Johtokunta myöntää johtajalle satelliittikeskuksen talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

12 artikla

Rahoitussäännöt

Johtokunta laatii neuvoston hyväksynnän saatuaan ja johtajan ehdotuksesta yksityiskohtaiset rahoitussäännöt, joissa määritetään erityisesti satelliittikeskuksen talousarvion laatimista, toteuttamista ja valvontaa koskeva menettely.

13 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

1. Johtajan ja satelliittikeskuksen henkilöstön erioikeuksista ja vapauksista säädetään Euroopan unionin turvallisuusalan tutkimuslaitokselle ja Euroopan unionin satelliittikeskukselle sekä niiden elimille ja niiden henkilöstölle myönnettävistä erioikeuksista ja vapauksista 15 päivänä lokakuuta 2011 tehdyllä neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöksellä. Mainitun päätöksen voimaantuloon asti keskuksen toimipaikan valtio voi myöntää johtajalle ja keskuksen henkilöstölle päätöksessä säädetyt erioikeudet ja vapaudet.
2. Satelliittikeskuksen erioikeudet ja vapaudet ovat ne, joista määrätään Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa (N:o 7) Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista.

14 artikla

Oikeudellinen vastuu

1. Satelliittikeskuksen sopimussuhteeseen perustuva vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia satelliittikeskuksen tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen perusteella.
3. Henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta satelliittikeskusta kohtaan säädetään keskuksen henkilöstöön sovellettavissa asiaa koskevissa määräyksissä.

15 artikla

EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaaminen

1. Satelliittikeskus soveltaa neuvoston päätöstä 2013/488/EU ⁽¹⁾.
2. Kolmansien valtioiden, jotka ovat hyväksyneet satelliittikeskuksen toimintaan osallistumista koskevat, liitteessä esitetyt säännökset, on satelliittikeskuksen kanssa käytävässä kirjeenvaihdossa vakuutettava, että ne soveltavat suhteissaan satelliittikeskukseen ja sen tuottaman aineiston ja tuottamien palvelujen osalta päätöksessä 2013/488/EU vahvistettuja sekä mahdollisten turvallisuusluokiteltuja tietoja antavien tahojen asettamia turvallisuutta koskevia periaatteita ja vähimmäisvaatimuksia.

16 artikla

Asiakirjojen saaminen tutustuttavaksi

Johtokunta hyväksyy johtajan ehdotuksesta säännöt satelliittikeskuksen asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽²⁾ säädetyt periaatteet ja rajoitukset.

17 artikla

Tanskan asema

1. Johtokunnan tanskalainen jäsen osallistuu johtokunnan työskentelyyn ottaen täysimääräisesti huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan (N:o 22) 5 artiklan.

Tanska voi tämän päätöksen 2 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti esittää korkealle edustajalle pyyntöjä, joilla ei ole merkitystä puolustuksen alalla.

2. Edelle olevan 2 artiklan mukaisen satelliittikeskuksen toimeksiannon perusteella tuotettu aineisto ja tuotetut palvelut annetaan Tanskan saataville samoin edellytyksin kuin muille jäsenvaltioille, paitsi jos on kyse 2 artiklan 2 kohdan mukaisista pyynnöistä, joilla on merkitystä puolustuksen alalla, ja niiden perusteella saadusta aineistosta.

3. Tanskalla on 8 artiklan mukaisesti oikeus lähettää satelliittikeskukseen henkilöstöä.

18 artikla

Yhteistyö unionin muissa toiminnoissa

1. Satelliittikeskus voi luoda työskentelysuhteet komissioon ja unionin virastoihin ja elimiin ja tehdä niiden kanssa yhteistyötä tarkoituksin saavuttaa paras mahdollinen yhteisvaikutus ja täydentävyys niiden muiden unionin toimintojen kanssa, joilla on merkitystä satelliittikeskuksen tehtävien kannalta, ja kun satelliittikeskuksen toiminnoilla on merkitystä edellä mainittujen, etenkin avaruuteen ja turvallisuuteen liittyvien unionin toimintojen kannalta.

2. Tällaisen yhteistyön puitteissa ja johtokunnan hyväksynnän saatuaan satelliittikeskus voi muun muassa pitää yhteyttä, vaihtaa asiantuntemusta ja neuvoja, myötävaikuttaa asiaan liittyviin unionin ohjelmiin ja hankkeisiin sekä saada asianomaisten ohjelmien ja hankkeiden tukea sekä saattaa aineistoa saataville 2 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti.

3. Tällaisen yhteistyön edistämiseksi satelliittikeskus voi sopia hallinnollisista järjestelyistä komission sekä muiden asiaan liittyvien unionin virastojen tai elimien ja jäsenvaltioiden kanssa. Johtokunta päättää valtuuttaa johtajan käymään neuvottelut tällaisista hallinnollisista järjestelyistä ja antaa tätä koskevat ohjeet johtajalle. Neuvottelut käydään johtokuntaa kuullen. Satelliittikeskus sopii kustakin tällaisesta järjestelystä johtokunnan hyväksyttyä sen.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

19 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden laitosten kanssa

Satelliittikeskus voi korkean edustajan tai jäsenvaltion tekemästä ehdotuksesta ja johtokunnan hyväksynnän saatuaan luoda työskentelysuhteet jäsenvaltioiden laitoksiin ja tehdä niiden kanssa sellaista yhteistyötä avaruuden ja turvallisuuden alalla, jolla on merkitystä satelliittikeskuksen toimeksiannon kannalta, ja silloin kun satelliittikeskuksen toiminnalla on merkitystä näille laitoksille.

20 artikla

Suhteet kolmansiin valtioihin, järjestöihin ja yhteisöihin

1. Satelliittikeskus voi tehtäviensä suorittamiseksi luoda työskentelysuhteet kolmansiin valtioihin, järjestöihin tai yhteisöihin ja tehdä yhteistyötä niiden kanssa. Tätä varten se voi sopia hallinnollisista järjestelyistä kolmansien valtioiden toimivaltaisten viranomaisten, kansainvälisten järjestöjen tai yhteisöjen kanssa.

2. Johtokunta päättää valtuuttaa johtajan käymään neuvottelut tällaisista hallinnollisista järjestelyistä ja antaa tätä koskevat neuvotteluohjeet johtajalle. Neuvottelut käydään johtokuntaa kuullen. Satelliittikeskus sopii kustakin tällaisesta järjestelystä neuvoston hyväksyttyä sen ja johtajan on allekirjoitettava se.

3. Naton jäsenet, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita, ja sellaiset muut valtiot, jotka ovat unionin ehdokasvaltioita, voivat osallistua satelliittikeskuksen toimintaan tapauskohtaisesti tämän päätöksen 4 artiklan ja liitteessä esitettyjen säännösten mukaisesti.

21 artikla

Tietosuoja

Johtajan ehdotuksesta johtokunta hyväksyy Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ täytäntöönpanosäännöt.

22 artikla

Raportointi

Korkea edustaja esittää viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2019 neuvostolle kertomuksen satelliittikeskuksen toiminnasta ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia suosituksia keskuksen edelleen kehittämistä varten.

23 artikla

Hallinnolliset tehtävät WEU:n lakkauttamisen jälkeen

1. Länsi-Euroopan unionin, jäljempänä 'WEU', lakkauttamisen jälkeen satelliittikeskus suorittaa Belgian, Saksan, Kreikan, Espanjan, Ranskan, Italian, Luxemburgin, Alankomaiden, Portugalin ja Yhdistyneen kuningaskunnan, jäljempänä 'kymmenen jäsenvaltiota', puolesta seuraavat WEU:n jäljelle jäävät hallinnolliset tehtävät:

- a) WEU:n entisen henkilöstön eläkkeiden hallinnointi,
- b) WEU:n eläkkeellä olevan entisen henkilöstön sairausvakuutuksen hallinnointi,
- c) WEU:n sosiaalisen turvajärjestelmän hallinnointi,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- d) WEU:n ja sen entisten henkilöstöön kuuluvan riita-asioiden sekä WEU:n valituslautakunnan päätösten ja toimivaltaisen tuomioistuimen päätösten täytäntöönpano,
- e) kymmenen jäsenvaltion avustaminen WEU:n jäljellä olevissa ja muissa hallinnollisissa tehtävissä, myös WEU:n omaisuuden selvityksessä.

2. WEU:n entisen henkilöstön eläkkeiden hallinnointi

- a) toteutetaan 30 päivänä kesäkuuta 2011 voimassa olleen WEU:n eläkejärjestelmän mukaisesti; edellä 7 artiklassa tarkoitettu johtokunta voi muuttaa tätä järjestelmä rinnasteisten järjestöjen puitteissa;
- b) ja sitä hallinnoi 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan satelliittikeskuksen johtajan tekemästä ehdotuksesta hyväksymä erityinen viranomainen, organisaatio tai rahoituslaitos.

Kaikki näihin eläkkeisiin liittyvät riidat, jotka koskevat WEU:n entistä henkilöstöä, ratkaistaan 5 kohdan mukaisesti.

3. WEU:n eläkkeellä olevan entisen henkilöstön sairausvakuutuksen hallinnoinnissa noudatetaan 30 päivänä kesäkuuta 2011 voimassa olleita WEU:n henkilöstösääntöjä, sellaisina kuin ne ovat myöhemmin 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan muuttamina.

4. WEU:n sosiaalista turvajärjestelmää hallinnoidaan WEU:n 22 päivänä lokakuuta 2010 hyväksymän sosiaalisen turvajärjestelmän mukaisesti. Hallinnoinnissa on noudatettava myös toimivaltaisen valituslautakunnan mahdollisia myöhempiä sitovia päätöksiä ja kaikkia WEU:n tai 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan tällaisen päätöksen täytäntöönpanemiseksi tekemiä päätöksiä.

5. Kaikkiin WEU:n jäljelle jäävien tehtävien suorittamisesta johtuviin, WEU:n entistä henkilöstöä koskeviin riitoihin sovelletaan WEU:n 30 päivänä kesäkuuta 2011 voimassa olleiden henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin ne ovat 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan myöhemmin muuttamina, mukaista riidanratkaisumenettelyä.

WEU:n entisen henkilöstön asemaan sovelletaan 30 päivänä kesäkuuta 2011 voimassa olleita WEU:n henkilöstösääntöjä, sellaisina kuin ne ovat 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan muuttamina, ja mahdollisesti sovellettavia päätöksiä sekä WEU:n sosiaalista turvajärjestelmää.

6. Kymmenen jäsenvaltion avustamiseen kuuluu juoksevien asioiden ja kaikkien WEU:n toiminnan lopettamisesta aiheutuvien oikeudellisten tai rahoitusta koskevien kysymysten hoito, joka suoritetaan 7 kohdassa tarkoitetun johtokunnan ohjauksella.

7. Kymmenen jäsenvaltion edustajista koostuva johtokunta hyväksyy yksimielisesti tässä artiklassa esitettyihin tehtäviin liittyvät päätökset, mukaan lukien tässä artiklassa tarkoitetut johtokunnan päätökset. Johtokunta päättää tässä kokoonpanossa, miten yksi sen jäsen toimii sen puheenjohtajana. Satelliittikeskuksen johtaja tai tämän edustaja osallistuu tarvittaessa tässä kokoonpanossa toimivan johtokunnan kokouksiin. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta vähintään kerran vuodessa tai vähintään kolmen jäsenensä pyynnöstä. Johtokunnan tapauskohtaisia kokouksia voidaan kutsua koolle asiantuntijatasolla erityisten aiheiden tai kysymysten käsittelemiseksi. Johtokunnan päätökset voidaan tehdä kirjallista menettelyä käyttäen.

8. Satelliittikeskus ottaa palvelukseensa 1 kohdassa mainittujen tehtävien suorittamiseksi tarvittavan henkilöstön. Jos jokin kymmenestä jäsenvaltiosta tarjoutuu lähettämään henkilön tätä tarkoitusta varten, tämä henkilö otetaan palvelukseen. Jollei niin tapahdu tai jos palvelukseen lähettämällä ei täytetä kaikkia tarvittavia toimia, palvelukseen otetaan tarvittava henkilöstö. Satelliittikeskuksen henkilöstösääntöjä sovelletaan, jollei tästä artiklasta muuta johdu.

9. Kaikki tämän artiklan täytäntöönpanosta johtuvat menot ja sen täytäntöönpanoon liittyvät tulot ovat osa erityistä talousarviota, joka on erillinen satelliittikeskuksen talousarviosta. Tuo talousarvio laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten, ja 7 kohdassa tarkoitettu johtokunta hyväksyy sen satelliittikeskuksen johtajan tekemästä ehdotuksesta vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta. Tuon talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa. Tuossa talousarviossa on luettelo henkilöstöstä, joka on otettu palvelukseen 8 kohdan mukaisesti. Tulot muodostuvat kymmenen jäsenvaltion rahoitusosuuksista, jotka määritellään 30 päivänä kesäkuuta 2011 voimassa olleiden, näiden jäsenvaltioiden WEU:n rahoitusosuuksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti, ja sekalaisista tuloista.

Edellä 7 kohdassa tarkoitettu johtokunta hyväksyy yksityiskohtaiset rahoitussäännöt, jotka ovat satelliittikeskuksen rahoitussäännöistä erilliset ja joissa määritellään erityisesti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun talousarvion laatimista ja toteuttamista koskeva menettely.

10. Kymmenen jäsenvaltion rahoittama 5,3 miljoonan euron pohjarahasto on lisätä siitä, että rahoitusta on saatavilla tässä artiklassa tarkoitettujen WEU:n jäljellä olevien, erityisesti eläkeoikeuksiin liittyvien hallinnollisten tehtävien toteuttamista varten.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan yhteinen toiminta 2001/555/YUTP.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. VENIZELOS

LIITE

KOLMANSIEN VALTIOIDEN OSALLISTUMISTA SATELLIITTIKESKUKSEN TOIMINTAAN KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET*1 artikla***Tarkoitus**

Näissä säännöksissä määritellään kolmansien valtioiden satelliittikeskuksen toimintaan osallistumisen laajuus ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

*2 artikla***Laajuus**

Tämän päätöksen 20 artiklan 3 kohdassa mainituilla kolmansilla valtioilla on oikeus:

- a) toimittaa kansallisia pyyntöjä kuva-analyysin tekemiseksi satelliittikeskuksessa;
- b) esittää ehdokkaita työskentelemään satelliittikeskuksessa rajoitetun ajan kuvien analysoijina;
- c) saada käyttöönsä satelliittikeskuksen tuottamaa aineistoa ja tuottamia palveluja näiden säännösten 5 artiklan mukaisesti.

*3 artikla***Pyynnöt**

1. Kolmannet valtiot voivat toimittaa unionin ulko- ja puolustuspolitiikan korkealle edustajalle pyyntöjä, jotka koskevat kuva-analyysien tekemistä satelliittikeskuksessa tämän päätöksen 2 artiklan 2 kohdan ii alakohdan mukaisesti.
2. Jos satelliittikeskuksen toimintakyky sen sallii, korkea edustaja antaa satelliittikeskukselle ohjeita tämän päätöksen 3 artiklan mukaisesti.
3. Kolmansien valtioiden on liitettävä kuhunkin pyyntöön tarvittavat asiaan liittyvät tiedot sekä maksettava satelliittikeskukselle tämän päätöksen 10 artiklan 4 kohdan ja keskuksen rahoitussäännöissä määriteltyjen, kulujen kattamista koskevien sääntöjen mukainen korvaus. Kolmansien valtioiden on ilmoitettava, onko pyynnöt ja/tai tuotettu aineisto asetettava muiden kolmansien valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen saataville.

*4 artikla***Asiantuntijoiden lähettäminen**

1. Kolmansilla valtioilla on oikeus esittää ehdokkaita työskentelemään satelliittikeskuksessa rajoitetun ajan asiantuntijoina tutustuakseen keskuksen toimintaan.
2. Hakemukset otetaan huomioon, jos käytettävissä on paikkoja.
3. Lähettämisen kesto perustuu satelliittikeskuksen johtajan ehdotukseen ja riippuu keskuksen käytettävissä olevista voimavaroista. On pyrittävä mahdollisimman laajaan kiertoon asiasta kiinnostuneiden kolmansien valtioiden esittämien ehdokkaiden kesken.
4. Ehdokkaiden on oltava kokeneita asiantuntijoita, joilla on riittävä ammatillinen pätevyys. Lähetetyt asiantuntijat osallistuvat yleensä siihen osaan satelliittikeskuksen toiminnasta, jossa käytetään kaupallisia kuvia.
5. Kolmansien valtioiden lähettämien asiantuntijoiden on noudatettava päätöstä 2013/488/EU ja tehtävä keskuksen kanssa salassapitositoumus.

6. Kolmannet valtiot maksavat satelliittikeskukseen lähettämiensä asiantuntijoiden palkat, kaikki lähettämiseen liittyvät kustannukset, kuten palkkiot, sosiaalikulut, asettautumis- ja matkakulut, sekä kaikki keskuksen talousarviolle koituvat lisäkulut 8 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määritellyllä tavalla.
7. Kolmansista valtioista satelliittikeskuksessa työskentelemään lähetettyjen kuva-analysioijien toimintaan liittyvät virkamatkakustannukset katetaan keskuksen talousarviosta.
8. Satelliittikeskuksen johtaja laatii asiantuntijoiden lähettämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

5 artikla

Satelliittikeskuksen tuottaman aineiston saatavuus

1. Korkea edustaja ilmoittaa kolmansille valtioille, milloin tämän päätöksen 2 artiklan mukaisesti pyydetty aineisto on saatavilla EUH:ssa.
2. Pyynnöt ja tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuotettu aineisto asetetaan kolmansien valtioiden saataville silloin, kun korkea edustaja katsoo sen olevan asianmukaista näiden valtioiden ja unionin YTPP:tä koskevan vuoropuhelun, neuvonpidon ja yhteistyön kannalta.
3. Pyynnöt sekä päätöksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuotettu aineisto asetetaan kolmansien valtioiden saataville pyynnön esittäneen osapuolen päätettyä asiasta.

6 artikla

Neuvoa-antava komitea

1. Perustetaan neuvoa-antava komitea, jonka puheenjohtajana on satelliittikeskuksen johtaja tai tämän edustaja ja joka muodostuu johtokunnan jäsenten edustajista sekä niiden kolmansien valtioiden edustajista, jotka ovat hyväksyneet tässä liitteessä esitetyt säännökset. Neuvoa-antava komitea voi kokoontua eri kokoonpanoissa.
2. Neuvoa-antava komitea käsittelee tässä liitteessä esitettyjen säännösten soveltamisalaan kuuluvia yhteistä etua koskevia asioita.
3. Neuvoa-antava komitea kokoontuu puheenjohtajansa omasta aloitteesta tai vähintään jäsentensä kolmasosan pyynnöstä esittämästä kutsusta.

7 artikla

Voimaantulo

1. Tässä liitteessä esitetyt säännökset tulevat kunkin kolmannen valtion osalta voimaan sitä päivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona kolmannen valtion toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut korkealle edustajalle näissä säännöksissä olevien ehtojen hyväksymisestä.
 2. Kolmas valtio ilmoittaa korkealle edustajalle näiden säännösten noudattamisen lopettamista koskevasta päätöksestään vähintään kuukautta ennen tämän päätöksen voimaan tuloa.
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014,****Saksan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY mukaisesti ilmoittamien IPBC:tä sisältävien biosidituotteiden lupia koskevista rajoituksista***(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4167)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2014/402/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 36 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾ liite I sisältää luettelon tehoaineista, joiden sisällyttäminen biosidituotteisiin on hyväksytty unionin tasolla. Komission direktiivillä 2008/79/EY ⁽³⁾ kyseiseen luetteloon lisättiin tehoaine IPBC käytettäväksi tuotteissa, jotka kuuluvat tuotetyyppiin 8 (puunsuoja-aineet), sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 98/8/EY liitteessä V. Asetuksen (EU) N:o 528/2012 86 artiklan nojalla IPBC on näin ollen hyväksytty tehoaine, joka sisältyy mainitun asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.
- (2) Yhdistynyt kuningaskunta on hyväksynyt IPBC:tä sisältävien valmisteiden teollisuus- ja ammattikäytön puun käsittelyssä, kun käytetään automaattista kastoa upottamalla puu kyseistä puunsuoja-ainetta sisältävään kastoaltaaseen. Luvat on sittemmin tunnustettu vastavuoroisesti muissa jäsenvaltioissa.
- (3) Biosidivalmisteista vastaava Saksan toimivaltainen viranomainen sai hakemukset eräitä kyseisiä valmisteita, jäljempänä 'kiistanalaiset valmisteet', koskevien lupien vastavuoroisesta tunnustamisesta direktiivin 98/8/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseiset kiistanalaiset valmisteet luetellaan tämän päätöksen liitteessä.
- (4) Saksa ilmoitti 4 päivänä lokakuuta 2012 ja 6 päivänä marraskuuta 2012 komissiolle, muille jäsenvaltioille ja hakijoille ehdotuksestaan rajoittaa kiistanalaisia valmisteita koskevia lupia direktiivin 98/8/EY 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Saksa ehdotti, että valmisteille ei myönnetä lupaa käytettäväksi automaattisessa kastossa, koska se katsoi, että kyseisissä olosuhteissa valmisteet eivät täytä direktiivin 98/8/EY 5 artiklan 1 kohdan vaatimuksia, jotka koskevat vaikutuksia ihmisten terveyteen. Ilmoitusten mukaan Saksassa on todettu joitakin huolenaiheita, jotka koskevat ammattikäyttäjien altistumista IPBC:lle ihon kautta, kun valmisteita käytetään automaattisessa kastossa. Kyseiset huolenaiheet ovat erityisen merkityksellisiä Saksassa, missä automaattiotason ilmoitetaan olevan alhainen huomattavalla osuudella asianomaista menetelmää käyttävistä laitoksista, joissa ihon joutuminen kosketukseen käsitellyn puun tai saastuneiden pintojen kanssa on tästä syystä erittäin todennäköistä.
- (5) Komissio pyysi muita jäsenvaltioita ja hakijoita esittämään kumpaakin ilmoitusta koskevat huomautuksensa kirjallisesti 90 päivän kuluessa direktiivin 98/8/EY 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Useat jäsenvaltiot ja hakijat toimitivat huomautuksia kyseisessä määräajassa. Myös komissio ja jäsenvaltioiden biosidivalmisteista vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, sekä tapauksen mukaan hakijat, keskustelivat ilmoituksista lupien myöntämistä ja vastavuoroisen tunnustamisen helpottamista käsittelevän ryhmän ja asetuksen (EU) N:o 528/2012 35 artiklassa tarkoitetun koordinoitiryhmän kokouksissa.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1).⁽³⁾ Komission direktiivi 2008/79/EY, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta IPBC:n lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I (EUVL L 200, 29.7.2008, s. 12).

- (6) Näiden keskustelujen ja saatujen huomautusten perusteella todettiin, että kastoprosesseista johtuvan ihmisten altistumisen nykyisiä arviointimalleja olisi mukautettava. Ihmisten altistumista käsittelevä asiantuntijaryhmä laati mukautettuja malleja ammattikäyttäjien, jotka käsittelevät puuta teollisesti täysautomatisoidulla kastomenetelmällä, altistumisen arviointia varten, ja asiantuntijaryhmän lausunto hyväksyttiin 16 päivästä 20 päivään syyskuuta 2013 pidetyssä biosideja käsittelevässä teknisessä kokouksessa. ⁽¹⁾ Mukautetut mallit osoittavat, että jos kiistanalaisia valmisteita käytetään täysautomatisoiduissa prosesseissa, ammattikäyttäjien altistumisella IPBC:lle ei odoteta olevan direktiivin 98/8/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sellaisia ihmisten terveyteen kohdistuvia vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä.
- (7) Näin ollen kiistanalaiset valmisteet olisi hyväksyttävä edellyttäen, että niiden merkintöihin sisällytetään ohjeet käytön rajoittamisesta täysautomatisoituun kastroon.
- (8) Kiistanalaisiin valmisteisiin sovelletaan asetusta (EU) N:o 528/2012 kyseisen asetuksen 92 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti. Koska tämän päätöksen oikeusperusta on kyseisen asetuksen 36 artiklan 3 kohta, tämä päätös olisi osoitettava kaikille jäsenvaltioille asetuksen (EU) N:o 528/2012 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän biosidivalmistekomitean lausunnon mukaisia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Saksan ehdotus siitä, ettei liitteessä lueteltuja biosidivalmisteita hyväksytä käytettäväksi automaattisessa kastoprosessissa.

2 artikla

Liitteessä lueteltujen biosidivalmisteiden luvissa on edellytettävä, että valmisteiden merkinnöissä on seuraava ohje:

"Valmistetta (valmisteen nimi) saa käyttää ainoastaan täysin automatisoiduissa kastoprosesseissa, joissa kaikki käsittely- ja kuivausvaiheet ovat koneellisia eikä käsin tapahtuvaa käsittelyä tapahdu edes siinä vaiheessa, kun käsiteltyt tavarat kuljetetaan kastoaltaan läpi valutukseen/kuivaukseen ja varastoon (jos ne eivät ole vielä pintakuivia ennen varastoon siirtämistä). Käsiteltävien puisten tavaroiden on tarvittaessa oltava turvallisesti kiinnitettynä (esim. kiristysremmeillä tai puristimilla) ennen käsittelyä ja kastoprosessin aikana, eikä käsiteltyjä tavaroita saa käsitellä käsin ennen kuin ne ovat pintakuivia."

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta
Janez POTOČNIK
Komission jäsen

⁽¹⁾ Saatavilla osoitteessa http://echa.europa.eu/documents/10162/19680902/heeg_opinion_18_fully_automated_dipping_en.pdf.

LIITE

Tämän päätöksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettuihin biosidivalmisteisiin sisältyvät jäljempänä olevassa taulukossa luetellut biosidivalmisteet, jotka on yksilöity biosidivalmisterekisterissä olevan hakemuksen viitenumeron mukaan, sekä kaikki sellaiset valmisteet, joiden luvista on tehty vastavuoroista tunnustamista koskeva hakemus:

2010/7969/7206/UK/AA/8794	2010/7969/7232/UK/AA/8805	2010/8209/8150/UK/AA/10438
2010/7969/7206/UK/AA/9165	2010/7969/7232/UK/AA/9172	
2010/7969/7226/UK/AA/8795	2010/7969/7233/UK/AA/8806	
2010/7969/7226/UK/AA/9166	2010/7969/7233/UK/AA/9173	
2010/7969/7227/UK/AA/8796	2010/7969/7234/UK/AA/8807	
2010/7969/7227/UK/AA/9167	2010/7969/7234/UK/AA/9174	
2010/7969/7228/UK/AA/8797	2010/7969/7759/UK/AA/8808	
2010/7969/7228/UK/AA/9168	2010/7969/7786/UK/AA/8825	
2010/7969/7229/UK/AA/8798	2010/7969/7786/UK/AA/9176	
2010/7969/7229/UK/AA/9169	2010/7969/7787/UK/AA/8826	
2010/7969/7230/UK/AA/8799	2010/7969/7787/UK/AA/9177	
2010/7969/7230/UK/AA/9170	2010/7969/7788/UK/AA/8827	
2010/7969/7231/UK/AA/8800	2010/7969/7788/UK/AA/9175	
2010/7969/7231/UK/AA/9171	2010/1349/8153/UK/AA/10515	

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI